XV legislatura · sisè període · sèrie P · número 121

Ple del Parlament

Sessió 56, primera reunió, dimecres 4 de novembre de 2026

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Sessió 56.1

La sessió s'obre a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Joan Ridao i Martín.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.

2. Proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa (tram. 202-00069/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de les esmenes a l'articulat presentades en lectura única (text presentat: BOPC 389, 7).

3. Declaració del Parlament de Catalunya sobre la soledat no volguda (tram. 401-00087/15). Junta de Portaveus. Substanciació.

4. Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del cinquantè aniversari de l'Associació Catalana de l'Hemofília (tram. 401-00088/15). Junta de Portaveus Substanciació.

5. Interpel·lació al Govern sobre la necessària desregularització a Catalunya (tram. 300-00366/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.

6. Interpel·lació al Govern sobre la situació de la seguretat a Catalunya (tram. 300-00371/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

7. Interpel·lació al Govern sobre la precarietat del treball autònom (tram. 300-00368/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

8. Interpel·lació al Govern sobre l'empobriment de les classes mitjanes (tram. 300-00369/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

9. Interpel·lació al Govern sobre el Pla de salut de Catalunya. Horitzó 2035 (tram. 300-00365/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

10. Interpel·lació al Govern sobre la situació dels professionals de la sanitat (tram. 300-00370/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

11. Interpel·lació al Govern sobre les prioritats polítiques del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica al Camp de Tarragona (tram. 300-00367/15). Andrés Garcia Berrio, Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.

12. Interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 8/2026, de 2 de juliol, de l'erradicació de l'amiant (tram. 300-00372/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

13. Interpel·lació al Govern sobre el cost de la vida i les desigualtats alimentàries (tram. 300-00373/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

14 Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impacte de les polítiques en matèria d'immigració a Catalunya (tram. 302-00309/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

15. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 13/2025, dels drets de les persones LGBTI i l'erradicació de l'LGBTI-fòbia (tram. 302-00310/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.

16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'ocupació (tram. 302-00311/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre sobirania i dret a l'habitatge (tram. 302-00312/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els efectes de l'islamisme en la seguretat i la llibertat (tram. 302-00313/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el dol perinatal (tram. 302-00314/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la defensa dels interessos de Catalunya davant dels incompliments del Govern espanyol (tram. 302-00315/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

El president

Bon dia, senyores i senyors diputats. Comença la sessió.

Manifestació de condol per les víctimes de l'accident ferroviari d'Urda

Comencem aquesta sessió plenària encara commoguts i consternats pel gravíssim accident que va tenir lloc a Urda, a la demarcació de Toledo i, per tant, comencem aquest Ple recordant les seixanta-nou víctimes mortals d'aquell accident que ens va consternar. Aquest Parlament ja va fer un minut de silenci justament l'endemà de l'accident, però des de la Mesa crèiem que valia la pena que en quedés constància en el diari de sessions, que quedés constància justament d'aquest condol que expresso en nom de tota la cambra.

La llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del Ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquest matí com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Abans de començar l'ordre del dia, els faig avinent que quatre diputats i una diputada han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària. El diputat Carles Puigdemont i Casamajó, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot en la diputada

Mònica Sales de la Cruz. Així mateix, i pel que fa a la sessió plenària del dia 4 de novembre, el diputat Pere Lluís Huguet Tous, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, ha delegat el seu vot en la diputada Lorena Roldán Suárez. El diputat Alberto Tarradas Paneque, del Grup Parlamentari de VOX, ha delegat el seu vot en el diputat Sergio Macián de Greef. I el diputat Mario García Gómez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano. Per últim, la diputada Ivana Martínez Valverde, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano. Atès que aquesta darrera delegació de vot acaba d'entrar a registre i no s'ha pogut adequar el sistema de votació, en les votacions d'aquest matí, li demanaré a la portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar quin és el sentit de vot d'aquesta delegació, d'acord?

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

Així mateix, de conformitat amb la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any 2026 s'han comptat 2.047 persones mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Compliment de la Moció 78/XV, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral

A continuació, i en compliment del que estableix la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral, els informo que, segons les dades de l'Observatori del Treball i el Model Productiu, en el període de gener a setembre de 2026, seixanta-set persones han perdut la vida com a conseqüència d'un accident durant la jornada laboral. En nom de la cambra, vull manifestar el reconeixement a tots aquests treballadors.

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

Malauradament he de comunicar-los un nou feminicidi des del darrer Ple. D'acord amb les dades oficials del Departament d'Igualtat i Feminisme, els fets van ocórrer el passat 28 d'octubre a Barcelona. Amb ella, ja són cinc les víctimes mortals per violència masclista enguany a Catalunya. En nom de la cambra, lamento i condemno aquest crim i reitero el compromís del Parlament en l'erradicació de qualsevol forma de violència masclista. D'acord amb el protocol de dol del Parlament de Catalunya contra les violències masclistes, la Mesa convoca un minut de silenci avui al migdia en suspendre la sessió del Ple, davant de la façana del Parlament.

I també informar-los que avui celebrem, en el Parlament de Catalunya, la jornada de vacunació de la grip i la covid. Està adreçada a tots els diputats i diputades del Parlament, a tot el personal del Parlament i, si em permeten manllevar les paraules del Departament de Salut, «vacunar-se és estimar». Per tant, els posem a disposició aquesta campanya de vacunació.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la gestió dels governs del PSOE i el PSC al capdavant de Renfe i l'assumpció de responsabilitats arran de la crisi ferroviària

317-00328/15

I tot seguit passem al primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral. Començarem amb les preguntes al president de la Generalitat. La primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics i, per formular-la en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

President, està orgullós dels més de vuit anys de gestió del PSOE i del PSC al capdavant de Renfe?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Bon dia, senyor president. Senyora Sales, aquests anys, aquests vuit anys de gestió al capdavant del Ministeri de Transports per part de governs socialistes han significat més inversió, han significat millora en els serveis ferroviaris, i han significat revertir uns anys de sequera inversora i d'ocupar-se d'aquests problemes, com vostè molt bé sap.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

President, en discrepo, perquè la gestió del PSOE ha estat nefasta. Ha estat una vergonya, però ja sabem que per protegir el PSOE vostè sempre defensa allò que és indefensable. Vostè dirà que està orgullós del ministre Puente? Exactament de què? ¿De les frivolitats, de la prepotència, de sumar dues tragèdies a les espatlles, de la seua desinversió en Rodalies o que en la pitjor crisi ferroviària a Catalunya no es va dignar a posar un peu?

Mire, Puente ha fet una cosa bona, que és dimitir. En això podrien seguir-li l'exemple. El seu Govern assumirà responsabilitats per aquesta crisi ferroviària? Li donaré una pista. La consellera Paneque acumula dues reprovacions i vostè té dues peticions de cessament damunt la taula. És un mandat d'aquest Parlament. I és cert, no tothom és igual, com vostè diu.

Ja n'hi ha prou del servei indigne de rodalies. Nosaltres hem portat Renfe i Adif als tribunals. Proposem cada dia solucions i, a més, exigim un traspàs integral. Ahir mateix hi va haver un nou xoc i descarrilament d'un tren de mercaderies. Vostè no pot posar el retrovisor. Ja li he dit, vuit anys, més de vuit anys, que el PSOE presideix Renfe. I tampoc no pot mirar cap a una altra banda perquè n'és un dels responsables.

Davant del col·lapse, vostè què fa? Vostè calla, calla amb les desinversions i calla quan ha d'exigir i assumir responsabilitats. Però és l'habitual: calla sempre amb els problemes del país; calla amb els saquejos a Barcelona de fa deu dies; calla amb l'assassinat a trets a un hospital de Tarragona; calla amb la vaga de docents de final de mes; calla amb la vaga de metges i de maquinistes; calla quan el seu cap de gabinet plega o quan vostè el fa plegar per presumpta corrupció.

Quan ha de donar explicacions pel PSOE sempre hi és, però quan ha de donar explicacions per Catalunya, vostè desapareix. I queda clar que a les eleccions del 29-N farà el que és habitual en vostè. Si ha de triar entre Espanya i Catalunya, triarà Espanya. Però no es preocupe, president, que nosaltres, la gent de Junts, triarem com sempre Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, president. Soc amic del ministre Óscar Puente. M'agrada d'ell la seva sinceritat. M'agrada d'ell que dona sempre la cara. I m'agrada d'ell que és un home que fa feina i pot exhibir resultats. I efectivament, no tots som iguals, no tots som iguals.

Els problemes de rodalies i de transport a Catalunya es resolen governant, senyora Sales, no es resolen en els jutjats. Per cert, vostès tenen una persona que van proposar vostès al consell d'administració de Renfe, tal vegada podrien parlar amb ell i demanar-li a ell coherència.

I efectivament, el 29 de novembre hi ha una cita important de tots els ciutadans de Catalunya i d'Espanya amb les urnes. I vostès, on són? Diu «al mig», al mig de què? De la involució del PP i VOX i de seguir avançant i progressant com defensem la majoria de partits progressistes? Estan al costat d'aquells que s'han manifestat quinze vegades contra l'amnistia i que la volen derogar? Estan al costat d'aquells que bloquegen el català a Europa? O estan al costat d'aquells que volen retallar o que no volen que Catalunya tingui 4.800 milions d'euros més per Catalunya? On són vostès? Al mig, és a dir, no se sap, no es contesta.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el compliment dels seus compromisos i acords de Govern davant l'avançament de les eleccions generals

317-00329/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president. President Illa, demà farà un mes que el compte oficial del president de la Generalitat va publicar un tuit institucionalment lamentable. Lamentable perquè es va fer primer en castellà, deixant entreveure el lloc de segona que ocupa el català per a qui el signava. Lamentable pel to i el contingut: propaganda electoral i una nova mostra de llepolia i de submissió del president de la Generalitat cap al líder del PSOE.

President, no va deixar passar ni mitja hora des de l'anunci d'eleccions per tornar a demostrar la seva subordinació a Pedro Sánchez, fins i tot quan aquest el deixa de nou a l'estacada perquè, dissolent les Corts, el president Sánchez certificava la impossibilitat de complir amb els pactes que van permetre les seves investidures, la d'ell i la seva. Els incompliments que comporten aquella decisió, president, el deixen en una molt mala situació.

N'és conscient que l'avançament electoral fa que vostè no pugui complir amb la paraula que ens va donar? Potser es pensa que el finiment de la legislatura espanyola l'allibera d'una pressió excessiva per complir allò que van pactar amb nosaltres, però aturi's un instant i reflexioni. Incomplir amb allò que va signar el fa incomplir amb Catalunya i la seva gent.

I després ens dirà, com feia al lamentable tuit, que ara toca continuar avançant, perquè Catalunya ni es resigna ni es rendeix. Avançar cap a on, president? Sense projecte de país, no s'avança, es va a la deriva. I qui es resigna i es rendeix és vostè quan, en la tria entre Catalunya i el PSOE, sempre acaba escollint el PSOE. Quan supedita la presidència de la Generalitat a la voluntat del PSOE deixa de defensar Catalunya i la seva ciutadania.

Com pretén, doncs, que davant de l'amenaça de regressió que s'intueix a l'horitzó, vostè sigui creïble com a garant de les institucions i de la sobirania de Catalunya? Si davant dels seus s'arronsa i cedeix, què farà davant dels alarits de la reacció? La millor defensa de Catalunya, president, i de la seva gent són sempre els guanys en sobirania nacional i social, i en recursos, president, i en recursos; guanys com els que Esquerra Republicana va imposar-li per la seva investidura i als quals vostè renuncia acceptant la claudicació que suposen els incompliments del PSOE. Renuncia, doncs, president, al mur més contundent i ferm contra la regressió, contra els atacs al nostre país i al benestar de la nostra ciutadania. Com pensa, president, complir ara amb la paraula donada?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyor Jové, doncs miri, lamento molt sincerament que no li agradés el meu tuit, però jo el trobo encertat i el tornaria a fer avui. Mai Catalunya ha tingut tanta influència, mai. Mai Catalunya ha tingut tanta influència com té avui al Govern d'Espanya, a la política espanyola, tanta presència com té avui a Europa, tanta presència com té avui a les institucions europees. I és el que seguirem fent.

És la línia de tenir clar els objectius que necessita Catalunya i és l'estil, la manera de fer política que busca col·laboracions en lloc de confrontacions i els compromisos que jo he assumit davant d'aquesta cambra els mantinc intactes, tots i cada un d'ells. I, efectivament, el president del Govern espanyol, en ús de les seves facultats, va decidir convocar unes eleccions anticipades per donar resposta a situacions tan urgents i tan necessàries com és l'habitatge, com són les pensions, com és garantir els serveis públics. Per què? Doncs perquè hi ha un bloc involucionista de PP, VOX i alguns que estan al mig i encara no saben on s'han de posicionar. Nosaltres ho tenim molt clar: amb el progrés, amb seguir avançant, amb seguir defensant els serveis públics.

I miri, hem tingut bones notícies darrerament. Ens venen de Brasil i aquesta matinada ens venen d'Estats Units. La gent està per la pau, per la decència, pel sentit comú, pels serveis públics, perquè, en fi, perquè la gent normal i corrent trobi a les institucions unes institucions que defensin els seus interessos i el benestar de tots.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva actitud davant les crisis en educació, serveis socials i transport ferroviari

317-00327/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. Cuando apareció usted en escena por primera vez, se presentó hábilmente como el gestor tranquilo, ese que prioriza la tecnocracia del día a día frente a los arrebatos emocionales e identitarios de Puigdemont, Torra o Laura Borràs. Incluso reivindicó ser razonablemente aburrido, ese político que está más en los problemas cotidianos que en las grandes teorías. Pues bien, evaluemos así su eficacia en el día a día de la gestión pública.

Uno, fiasco PISA, hazmerreír de toda Europa; dos, anulación de la adjudicación de 57.000 plazas docentes por pura incompetencia; tres, escándalo de la DGAIA, pagos indebidos de hasta 168 millones de euros en el Departament de Drets Socials; cuatro, Rodalies, aquí ya de la mano de sus grandes amigos, Sánchez y Puente, como reconoce; año 2025, con usted ya en la presidencia de la Generalitat, noventa mil minutos acumulados de retraso en seis mil convoyes, afectando a más de un millón de pasajeros y Ábalos y Koldo haciendo por ahí de las suyas.

En definitiva, señor Illa, siento decírselo, pero, sí, es posible que sea usted aburrido, más incluso que Sánchez y Puente, pero es igual de chapuzas que ellos.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Jo li podria fer un llistat de que hem desbloquejat l'aeroport, que s'està desbloquejant l'Hospital Clínic, de que s'ampliarà el MNAC, de que hem fet una reserva nacional de museus a Catalunya, de que hi han 151 actuacions a Rodalies... I per no marejar-lo a vostè massa i anar al territori d'on prové, doncs, s'està fent el Joan XXIII, s'ha desbloquejat la construcció de l'edifici judicial, s'ha impulsat tot el patrimoni de Tarragona... En fi, avancem; anem avançant.

I vostè em va parlar d'eclipsis fa poc. Ha quedat eclipsat, el seu partit, a Tarragona i a Girona. Vostè a Tarragona, al Senat, votarà VOX –curiós, no?– i diu el candidat que vostè defensa que no es pot presidir Espanya si no s'entén Catalunya. Bonica manera d'entendre Catalunya, renunciant a presentar-se al Senat, a Tarragona i a Girona, i bonic pes el que té el Partit Popular al conjunt d'Espanya.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. Yo votaré al Partido Popular. Lo que sí que le puedo decir es que antes que votarle usted votaría al Partido del Cánnabis, si fuera necesario.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Vacuni's i no voti mai cap partit que defensi l'ús de les drogues. I a Tarragona, vostè, al Senat, votarà VOX.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'assumpció de responsabilitats pels actes de corrupció i mala gestió del Govern

317-00325/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, esta semana hemos conocido que su jefe de Gabinete ha dimitido al estar relacionado con casos de malversación de fondos públicos; no lo hizo cuando la decencia lo exigía, sino lo ha hecho cuando el juez ha levantado el secreto de sumario. Lo grave es que usted lo sabía desde hace muchos meses y no solo lo ocultó, sino que iba diciendo por ahí que mantenía plena confianza en su hombre – no nos sorprende. En las filas socialistas, el patrón siempre es el mismo: cometer un delito, resistir en el cargo y luego, cuando se descubre todo, echar la culpa a la derecha, a los jueces o al cambio climático.

Pues mire, la gente está hasta las narices y quiere explicaciones, porque ha llegado un punto en que las consecuencias de su corrupción no se pueden ocultar más. Lo hemos visto en Urda, lo vimos en Adamuz y lo vimos en Gelida. Su partido, el Partido Socialista, lleva a sus espaldas más de ciento quince muertos y más de trescientos veintiocho heridos en un solo año por accidentes ferroviarios, señor Illa. Eran personas que tenían trabajo, sueños, proyectos. Por desgracia, no son las únicas víctimas de sus políticas, porque también las sufren los que han sido asesinados por extranjeros que no tenían que haber puesto un pie en nuestras calles; lo son los que han muerto esperando ayudas a la dependencia; lo son aquellos que llevan meses esperando una operación y lo son también aquellos ancianos que aspiraban a tener una plaza en residencia y ustedes se la negaron.

En definitiva, señor Illa, el Gobierno socialista será recordado como el Gobierno del miedo, porque, sí, hoy la gente tiene miedo; tiene miedo a subirse a un tren, tiene miedo a no llegar a final de mes, tiene miedo a salir a ciertas horas por ciertas calles

y tiene miedo, sí, a sufrir cómo ustedes pretenden robar por la puerta de atrás unas elecciones.

Por eso, yo le pregunto: ¿cuándo van a asumir ustedes las responsabilidades de todos los actos que condenan a los españoles?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Garriga, el senyor Eduard Rivas és una persona d'una gran categoria humana i li estic agraït per tota la feina que ha fet. Em va presentar la seva renúncia pels motius que ell ha explicat i jo li he acceptat. Mai no ha presentat factures de l'AMPA dels seus fills al Parlament de Catalunya, com vostè ha fet. Mai no ho ha fet, això, el senyor Rivas. Té una gran categoria humana de la que vostè n'està molt lluny.

El discurs d'odi que vostè fa és un discurs que va ser derrotat a Brasil fa unes setmanes i ahir als Estats Units. Espero que el senyor Abascal i vostè no marxin com ha fet el senyor Bolsonaro del país quan tornin a perdre les eleccions el 29 de novembre, i tingui els nassos de quedar-se aquí i fer front a les seves responsabilitats de demagog major del regne.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Se cumple la máxima de «socialista acorralado, socialista que miente». No voy a entrar en su juego, señor Illa, pero sí le voy a decir que el señor Abascal y yo no nos vamos a ir. Nos vamos a quedar y vamos a aplicar esos recortes en las políticas que ustedes llevan impulsando durante mucho tiempo. *(Rialles.)* Vamos a recortar el gasto político superfluo que ustedes tiran por el sumidero. Vamos a recortar los millones en subvenciones a sindicatos, a patronales y partidos políticos. *(Remor de veus.)* Vamos a recortar las listas de espera en sanidad y en ayudas a la dependencia para de, una vez por todas, acabar con el ecosistema de enchufismo de coleguitas socialistas o de

amantes en Adif y Renfe para reforzar, sí, el estado del bienestar de las familias y de los trabajadores españoles. Es decir, el próximo 29 de noviembre les vamos a barrer en las urnas.

El president

Se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

A la darrera sessió de control, vostè no era aquí, era amb el de la motoserra. I ja sabem que les seves receptes són la de la motoserra, la d'eliminar pensions, la de retallar tots els serveis públics. Per això, els ciutadans els hi donen l'esquena reiteradament a Brasil, als Estats Units i també aquí a Catalunya.

El seu patriotisme es finança a Budapest; el nostre patriotisme es defensa defensant els serveis públics dia a dia a Catalunya.

Gràcies.

El president

La següent pregunta també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'impuls d'un debat sobre un model d'infraestructures que prioritzi el transport ferroviari com a servei públic per davant del Quart Cinturó i l'ampliació de l'aeroport

317-00323/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president, i bon dia a totes i a tots. President, la confiança de la ciutadania en el tren s'ha trencat i per això, més enllà de la dimissió del ministre Puente, pensem que és imprescindible un debat sobre el model de les infraestructures, un model que ha demostrat que liberalitzar, que externalitzar, que no invertir i que retallar acaba

tenint conseqüències dramàtiques, al tren, però també a tot arreu. I per això li demanem que parle amb el president Sánchez, no de socialista a socialista, sinó de president a president per plantejar-li tres demandes molt concretes.

La primera és blindar el tren com a servei públic. Que vol dir això? Doncs acabar amb les externalitzacions, prohibir les retallades i també tindre present que als treballadors se'ls escolta, no se'ls acusa. La segona, facen una auditoria del servei i de les vies, i no planifiquen cap quilòmetre més d'alta velocitat fins que puguen garantir la seguretat i això vol dir dimensionar personal i recursos, i també reforçar els sistemes de seguretat. I tercer, president, ni Quart Cinturó ni ampliacions d'aeroports. Tots els recursos, tota l'energia han d'anar al tren, a les Rodalies, que és el tren de la gent treballadora, i també a l'alta velocitat, a cuidar el que tenim i, hi insisteixo, no fer més quilòmetres. L'hi repeteixo: blindar el tren com un bé públic, ni un quilòmetre més fins a garantir la seguretat i centrar-se en el tren i oblidar ampliar aeroports.

És el moment del tren. Sobretot, diria que és el moment de l'Estat, d'un estat fort, d'un estat protector, d'un estat que defensa lo públic i lo comú; un estat planificador, no un estat que arriba quan ja ha passat la tragèdia. I per això també vull dir-ho: cap lliçó –cap lliçó– dels que estaven de «dinarot» durant la dana, dels del caos del cribratge de càncer de mama a Andalusia, dels que van deixar morir avis i àvies a les residències de Madrid durant la covid i dels que van retallar en el manteniment del tren.

PP i VOX no són cap alternativa, però, president, la por de «que venen» no és suficient. Aquí es tracta de recuperar la confiança en el tren i també en els serveis públics. Quantes vegades l'hi hem dit? Primer el tren, segon el tren i tercer el tren.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Estic d'acord amb que hi ha una necessitat i una feina de tots de recuperar la confiança en el sistema ferroviari, en el sistema de transport ferroviari. I comencem tots a posar-hi de la nostra part explicant les coses tal com són, explicant la veritat. No dic..., vostè ho ha fet, també. El ministre ha donat explicacions extensíssimes –no

tots som iguals–, rodes de premsa que no ha rebutjat cap pregunta i en una compareixença al Parlament i ha explicat també els motius –no tots som iguals– pels quals ell entén que havia de donar un pas al costat.

Estem invertint; s'està invertint en xarxa ferroviària més que mai, o més –almenys– que els darrers quinze anys; s'està invertint en nou material rodant, cent set trens de Rodalies que han començat ja a ser lliurats per entrar en funcionament progressivament a partir de l'any que ve i tot el sistema de governança. Jo estic d'acord amb que ha d'haver-hi una presència clara i nítida de l'Estat, de les administracions públiques, per garantir..., són, al final, l'últim garant d'aquests serveis públics, no?

L'aeroport no té res a veure amb això. Això de l'aeroport no es finança... –comencem a dir tota la veritat–, això de l'aeroport no es finança amb els pressupostos generals de l'Estat, es finança amb les taxes aeroportuàries. I jo aquí discrepo amb vostè. Estic a favor de l'ampliació de l'aeroport; si no, ens tornarem a trobar d'aquí a uns anys, efectivament, amb un sistema aeroportuari col·lapsat i el mode de transport aeroportuari és important també per a l'economia..., o molt important per a l'economia de Catalunya.

Jo també, el Quart Cinturó, crec que s'ha d'abordar amb respecte mediambiental. Tinc un compromís amb vostès de fer un tram; faré aquest tram, però la meva opinió segueix sent la que és.

I, per acabar, jo amb el president del Govern d'Espanya tinc tres tipus de converses i les sé distingir perfectament: tinc les converses com a president de Catalunya amb el president del Govern d'Espanya, i això passa per sobre de tot –soc el president, de, amb molt honor, tota Catalunya–; tinc també converses, a vegades, com a companys d'un mateix projecte polític, de socialista a socialista, i també, si m'ho permet, tinc, a vegades, converses com a amic. I sé distingir cada un dels plànols. Però com a president de Catalunya sé perfectament el que he de fer i és el que faig dia a dia o m'esforço a fer dia a dia.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

President, ampliar l'aeroport incrementaria un trenta-tres per cent les emissions. Vol que comencem a calcular l'impacte econòmic de gestionar les catàstrofes climàtiques que tenim al nostre país i que, malauradament, aniran a més?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Com s'ha dit i reiterat en aquesta cambra i se'ns ha explicat a bastament, l'ampliació de l'aeroport no incrementarà les emissions de CO_2.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva defensa dels drets davant la injustícia d'algunes lleis

317-00326/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

President, vostè fa poc que defensava el referèndum d'independència, però que si tornem a qüestionar la llei electoral actual trobarem les conseqüències. Però Catalunya té una relació complicada amb la idea de que llei i justícia són el mateix.

El 1919, els treballadors de la Canadenca van paralitzar Barcelona. L'Estat va respondre militaritzant serveis i empresonant vaguistes. I d'aquell conflicte va sortir una gran conquesta –espero que vostè també ho consideri així–, la jornada de vuit hores.

President, si al llarg de la història els drets han necessitat desafiar els límits del seu temps, per què confon tan sovint «democràcia» i «obediència»?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies. Jo, senyora Laure Vega, faré tot el que hagi de fer perquè vostè pugui defensar les seves idees polítiques amb total llibertat i espero que vostè faci el mateix perquè jo pugui fer-ho, també, no?

Jo soc d'una tradició política que creu en la transformació de la societat a través de les institucions i respectant el marc de dret. Miri, ahir vam fer una reflexió i vaig assistir a una ponència del catedràtic senyor Tomàs Font i feia una reflexió sobre la manca del dret a l'àmbit internacional i com això ha portat caos, l'ús de la força desinhibit.

En fi, si no hi ha drets, si no hi ha estat de dret, hi ha caos. Jo crec que es poden fer les coses dins d'un marc de legalitat que es pot canviar si els ciutadans així ho expressen a les urnes donant suport a aquelles formacions que ho defensin. Tinguem..., o fem les coses transformant la realitat, no generant caos i confusió.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

President, ningú està dient que les lleis no importin; dic una cosa una mica més incòmoda, que és que les lleis poden ser injustes. El president Lula, de Brasil, va dir fa poc que la democràcia per alguns és el dret a dir que un té gana, i que, per ell, «la democràcia» era una paraula completa i era, per tant, el dret a alimentar-se. L'apartheid era llei, l'ICE de Trump és llei, la prohibició del català era llei, i els que voldrien obediència, de les tres, s'asseuen amb aquest bàndol.

Molts drets que tenim i existeixen és perquè abans va haver-hi treballadors disposats a no acceptar els límits. En una setmana, Catalunya tornarà a fer vaga, per l'habitatge, pels salaris, pel cost de la vida, pel cost de moltes vides –com obrim cada setmana

aquest Ple. Fixi's que la pregunta és la de fa cent anys: qui decideix fins on pot arribar una injustícia que és llei? Acumular pisos i fer fora veïns? Apujar preus al menjar? Que pagui més impostos qui treballa que qui no? Què ha de fer llavors la política? De què serveix la injustícia feta llei? I quan guanyin PP i VOX, si passa, vostè defensarà aquesta legalitat?

Perquè aquesta és també la pregunta d'un referèndum. Perquè nosaltres no volíem en cap cas que la gent pogués decidir només per canviar una bandera sobre les mateixes injustícies; la volíem per tenir més poder democràtic, per poder transformar-les, per decidir que les cases són per viure-hi. Perquè una democràcia no només pot ser administrar les regles. Una democràcia que només se cenyeix a allò que ja existeix és una democràcia que no té qui la defensi. Diu que si tornem a fer que la gent decideixi el seu futur trobarem les conseqüències. Nosaltres l'hi responem: cada dret d'avui va ser l'exigència d'un poble i contra un poder que sempre la va considerar excessiva. Per tant, la pregunta no és si tornarem a intentar-ho –ja li puc dir que sí–; la pregunta és: quan el poble vulgui anar més enllà, estarà al costat dels límits o estarà al costat dels drets?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Cap de les conquestes socials que vostè ha esmentat van ser alienes a la participació de la formació política, de la família política que jo represento. El senyor Pedret li podria explicar això amb molta més competència històrica que jo. Cap. I la meva formació política es pot vantar, amb humilitat, però també dient coses com són, de que de totes aquestes conquestes socials que vostè diu –de millora de les condicions laborals, de millora de la justícia social– n'hem format part. I les lleis, quan són injustes, el que s'ha de fer és canviar-les. I aquí estem, en un Parlament democràtic perquè tothom expressi el seu punt de vista i, si hi ha majories, poder-les canviar.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el seu coneixement dels actes de corrupció i malversació del seu partit

317-00322/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Fins a tres persones amb qui ens havíem reunit i que ja ens havien confirmat la seva voluntat de presentar-se per Aliança Catalana als seus respectius municipis, en un gir de guió inesperat, han acabat anunciant la seva candidatura pel PSC. Confesso que no enteníem res. Atònits, pensàvem: «Com algú que s'estima el seu país, que creu que cal regular la immigració, aturar l'avenç islamista, aprimar l'Administració o deixar de malversar fons públics en partits i premsa acaba infiltrat dins les files del PSC, que predica justament el contrari.» La resposta ens l'ha donat el darrer d'aquests candidats, quan, per WhatsApp, ens ha reconegut que el canvi es deu a la promesa d'inversions públiques en infraestructures i equipaments a la seva vila que li han fet els socialistes. La conversa, que tenim degudament capturada i custodiada per facilitar-la a la Comissió Antifrau, constata dues coses: la facilitat amb la que certs individus renuncien als seus principis o idees a canvi d'interessos i la facilitat amb la que el PSC fum la mà dins la caixa pública per comprar vots i candidats a territoris poc afins.

La pregunta és: en teniu constància d'aquests tripijocs indecents, senyor Illa, o baixeu de l'hort, com en la resta de casos de corrupció i malversació que us envolten? Què ens podeu dir del senyor Eduard Rivas, càrrec vostre de màxima confiança, que sembla que desviava fons destinats a persones amb discapacitat cap al seu compte corrent propi? També ho desconeixíeu? *(Remor de veus.)* O teniu un alt grau de tolerància envers el lladrocini o sou un titella que no s'assabenta de res. Quina és la bona? I no s'hi val, eh?, el comodí de «demagoga, maleducada, ignorant i provocadora». Avui esperem una resposta.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies. No, no és un comodí, és la veritat: demagoga, maleducada, ignorant i provocadora. Jo a l'hort no hi baixo: hi vaig. Hi vaig sovint amb el meu pare a conrear hortalisses. Comencem per aquí.

Segon, el meu Govern és un govern que tracta tothom per igual. I no és un govern sectari, l'hi ben asseguro. Hi han dades que ho poden demostrar. I, per tant, el meu Govern es basa, a l'hora de donar ajuts als municipis –per cert, molt superiors als d'altres governs– en fets objectius. I ajudem a tot el territori. I no hi ha territoris de ningú; no hi ha territoris seus ni territoris d'Esquerra ni territoris de Junts ni territoris del PSC. Les persones voten allò que els hi sembla.

Quart, em sembla bastant incompatible que algú que en algun moment s'hagués plantejat estar amb vostès estigui a les nostres files, perquè som radicalment incompatibles com a projecte polític.

I tercer –o quart o cinquè, ja m'he descomptat–, el senyor Eduard Rivas és una persona honorable –és una persona honorable. No ha col·locat la seva filla enlloc, com ha fet vostè.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Sí, senyor Illa. Si no sap veure la diferència entre un procés de selecció reglat i objectivat *(forta remor de veus)* per cobrir una baixa...

El president

Silenci, si us plau.

Sílvia Orriols Serra

...i la malversació i apropiació de fons públics, si partim d'aquesta base de que no sap ni distingir aquests dos fets, si aquest és el nivell, no m'estranya que s'equivoqués fent una comanda de mascaretes.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Sabem distingir-ho tot i ho coneixem tot. Tenim males notícies, ja ho sé, d'Israel, d'Estats Units –els seus referents, no? Tenim males notícies, no? Vostè, en lloc de defensar els interessos de Catalunya on toca, a tot arreu on es puguin defensar, per exemple, al Congrés dels Diputats, s'amaga i no hi va, no?, i demana el vot per a VOX –i demana el vot per a VOX. I diu que no li estranya gens que aquells que han actuat contra Catalunya..., doncs, poden perfectament, els seus seguidors aquí, votar VOX. Curiosa contradicció. Sap què els uneix? Les pensions: les volen eliminar, les volen suprimir. Volen convertir les pensions en un negoci. Això és Aliança Catalana, això és vostè: demagoga, maleducada, provocadora i ignorant.

El president

La darrera pregunta és sobre la situació política actual.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la iniciativa del Govern d'estudiar accions legals contra les empreses propietàries de les xarxes socials per llur responsabilitat en l'organització i la comissió d'actes delictius i criminals

317-00324/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Avui fa prop d'un quart de segle que les xarxes socials van començar a ser el que són avui, en el seu sentit més modern, eh? Hi ha, evidentment, precedents dels anys setanta i dels noranta, però, tal com les coneixem

avui, fa un quart de segle que les xarxes socials van començar a jugar el paper fonamental que juguen en les nostres societats. I, en un primer moment, molta gent progressista, molta gent demòcrata hi va veure una esperança, una possibilitat d'organitzar-se horitzontalment, i fins i tot algunes xarxes socials d'aquestes van servir per organitzar grans moviments per la democràcia en molts països del nostre entorn més immediat, i aquí mateix.

Sens dubte, aquesta és una possibilitat que segueix existint, però, en aquests vint-i-cinc anys, s'ha anat acreditant que les xarxes socials, amb l'estructura propietària que tenen, han servit perquè alguns acumulin moltíssima riquesa i, amb aquesta riquesa, acumulin moltíssim poder. I és conegut que, amb aquest poder, amb aquesta influència que poden tenir en la societat, ha de venir també la responsabilitat i la necessitat de que els poders públics hi intervinguin, regulin i s'assegurin de que, ja que compleixen una funció social des d'un punt de vista del fet, doncs, des del punt de vista del dret, la seva actuació s'ajusti al que preveu el marc europeu i el nostre marc regulatori, també el d'àmbit català i el d'àmbit espanyol.

En aquest sentit, hem vist com, a través d'algunes xarxes socials, s'han difós missatges que incitaven a la comissió d'actes delictius, a la participació en saquejos, en aldarulls i, per tant, hem vist també com el seu Govern tenia la iniciativa d'estudiar totes les accions legals i no legals, en el sentit, diguem-ne, de que, des del punt de vista del Departament d'Interior, s'investigui què hi ha darrere d'aquests grups que difonen missatges d'odi a través de les xarxes o que difonen missatges cridant a saquejos, per tal que es facin també responsables les xarxes socials d'aquests aldarulls que s'han viscut al nostre país.

Volem demanar-li que ens expliqui amb una mica més de detall en què consisteix aquesta iniciativa i quin és el seu parer sobre el paper que les xarxes socials juguen en una societat com la nostra i davant de fets com els que hem viscut en els darrers temps.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyor Pedret, ja no és que hi hagi un biaix ideològic; ja no és que hi hagi un intent de la riquesa acumulada, dels propietaris d'aquestes xarxes d'influir políticament, el poder del gran diner; ja no són només els efectes que poden tenir sobre la salut de les persones –l'informe sobre les pantalles que vam presentar amb el Departament de Salut i van fer el Departament d'Empresa i departaments del Govern–, ja no és només tot això: és que ara són un vehicle per directament cridar a accions criminals, a fer accions delictives. I ja n'hi ha prou.

Divendres passat, el conseller de Presidència, seguint instruccions meves, va convocar tots els representants de les xarxes socials a Espanya i a Catalunya i els hi va demanar la col·laboració per no reproduir missatges que cridin a la comissió de fets delictius i per a la identificació de les persones que els difonen. I els hi va anunciar el que hem acordat aquest dimarts en Consell Executiu, que és l'estudi a fons –no és senzill– per part dels serveis jurídics del Govern de Catalunya de les accions legals que procedeixin contra aquestes companyies i contra els seus representants individuals i legals a Catalunya i a Espanya, si no paren amb aquesta activitat. No és acceptable, igual que no seria acceptable en cap altre mitjà de comunicació. I aquí hi hem de posar-hi un aturador, perquè, si no, en fi, provoquen caos i disrupció, i això no ho volem. A Catalunya volem una societat oberta, plural, evidentment, que es pugui expressar amb tota llibertat, però basada també en regles i en ordre. Ordre i valors, valors i ordre. Per tant, seguirem a fons en aquest camí, que no és senzill.

En fi, vostè sap les amenaces que han proferit algunes d'aquestes companyies davant de regulació europea. No volen pagar cap impost. Això sí, ells són molt oberts, però no volen pagar... El que no acceptarem ni podem acceptar crec que ningú –crec que ningú– és que siguin el camí per cridar a la comissió de fets delictius, perjudicant, a més a més, persones menors d'edat i induint-los a accions de les quals els seus propis progenitors se'n queden sorpresos moltes vegades. Per tant, anirem fins al final amb aquest assumpte. És un camí difícil de seguir, però jo he donat instruccions de que es vagi a fons amb aquesta qüestió. Sé que som, en aquest sentit, un punt pioners, però espero que tinguem l'acompanyament d'aquesta cambra i d'altres administracions públiques.

Gràcies.

El president

Obrim a continuació el capítol de preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre la manca de seguretat a Catalunya

310-00534/15

I la pregunta, la primera, és sobre la manca de seguretat a Catalunya. I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gràcies, president. Del uno al diez, señora Parlon, ¿qué nota le da a la gestión de su Gobierno en seguridad?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president del Parlament. President de la Generalitat, consellers, conselleres, diputats i diputades i públic assistent... Seria arrogant posar-se nota. Pel Govern, posar-se nota seria d'una arrogància que jo no faré. Però sí que li diré una cosa: parlo amb molts alcaldes i alcaldesses, també del seu partit polític, i no ens valoren malament.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidente. Señora Parlon, la nota se la ponen los ciudadanos. Son ustedes un fracaso absoluto. Suspenso categórico en seguridad, y le voy a detallar por qué. ¿Cómo explica el asesinato a tiros hace unos días en el hospital Juan XXIII de Tarragona? ¿En qué cabeza cabe que entre un sicario, tan campante, en un hospital público, acuda a la habitación de un paciente, lo ejecute a tiros y se marche

sin más? ¿En qué cabeza, señora Parlon? ¿Cuándo antes habíamos vivido algo así en Cataluña? Y no me venga con lo de las mafias. Pregúntese por qué las mafias escogen Cataluña para establecerse. ¿Qué se cree, que es por el clima o por la gastronomía? Escogen Cataluña porque gobiernan ustedes, ni más ni menos, porque están más pendientes de cuestionar a los Mossos que de fichar a los delincuentes. Mire, al asesinado del Juan XXIII le habían pegado ya varios tiros días atrás en pleno centro de Salou. ¿Nadie imaginó que irían a rematarlo? Insisto, lo tenían en un hospital público hasta arriba de pacientes, entra el sicario como Pedro por su casa, lo mata y se va. ¿De verdad esto le parece normal, señora Parlon?

¿Le parece normal lo que ha pasado con el denominado «Blocus»? ¿Le parece normal que ardan las calles de Barcelona? ¿Le parece normal que una horda de vándalos destroce el mobiliario urbano? ¿Le parece normal el saqueo de tiendas? ¿Le parece normal que, al día siguiente de todo esto, la comisaria en jefe de los Mossos dijera que no entendía lo que había pasado? No te lo pierdas, a la que tiene que montar el dispositivo policial resulta que le pilla por sorpresa. ¿Pero en manos de quién estamos? Usted debería ir por delante de los delincuentes, y no al revés. Pero, claro, si su idea de orden público es obligar a los comerciantes a tapiar sus tiendas como si estuviéramos en el lejano oeste, pues apaga y vámonos.

¿Pero sabe por qué lo hacen? Porque no se fían de ustedes, ni ellos ni el resto de ciudadanos. Y viendo lo que estamos viendo, no me extraña; lo raro sería fiarse. Dígame, señora Parlon, ¿cómo van a proteger Cataluña si no son capaces ni de proteger un hospital?

Gracias.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Diputada Roldán, em sembla anormal la seva simplificació de la realitat. Em sembla anormal que vostè vingui aquí al Ple del Parlament de Catalunya a distorsionar aquesta realitat. Em sembla anormal que vostè tiri per terra la feina del Cos de Mossos d'Esquadra en la lluita contra el crim organitzat. Em sembla anormal que vostè

desvalori que Catalunya tindrà 25.000 mossos per combatre la delinqüència. Em sembla anormal que vostè vulgui negar-li al conjunt de l'audiència que avui està aquí que Catalunya és la comunitat autònoma que més baixa en delictes. Ens sembla anormal que vostè qüestioni la feina de la comissària en cap del Cos de Mossos d'Esquadra, simplement perquè nosaltres governem, quan fins i tot la feliciten tots els comerciants –als que vostè ha fet referència– d'acord amb el dispositiu per evitar la delinqüència.

Sap el que em sembla anormal? Que el seu líder digui que abans de votar el Partit Socialista votaria el Partit del Cànnabis i frivolitzi en un tema que vostè ara fa veure aquí que li preocupa, que és el tema del narcotràfic i de la delinqüència. *(Aplaudiments.)*

Sap què em sembla anormal? Em sembla anormal de la seva conducta que en comptes de posar en valor el treball que fan tots els alcaldes i alcaldesses de Catalunya, inclosos els seus, amb els Mossos d'Esquadra i el Govern de la Generalitat de Catalunya, aquí aprofiti dos minuts de debat per fer campanya electoral. Això és el que és anormal. Respecti la feina del Cos de Mossos d'Esquadra.

Pot treure pit de que Catalunya, encara que sigui gràcies a la feina dels Mossos d'Esquadra, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil i les policies locals, és la comunitat autònoma que més baixa en inseguretat.

Ara bé, nosaltres no som autocomplaents, i ho sap perfectament, i continuarem treballant, millorant la coordinació, millorant la investigació i endurint les penes. Esperem tenir-los al nostre costat.

El president

La següent pregunta és sobre la reforma de l'Administració de la Generalitat.

Pregunta al Govern sobre la reforma de l'Administració de la Generalitat

310-00535/15

I per formular-la en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Conseller Dalmau, dos anys després d'anunciar la gran reforma de l'Administració, quins resultats ens pot oferir?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputada. Doncs els resultats d'un govern que està avançant en la simplificació de més de 210 tràmits, que està obrint oficines d'atenció ciutadana arreu del territori per fer més propera la relació de l'Administració amb la ciutadania, que està impulsant reformes per professionalitzar la direcció pública en el nostre país i, sobretot, que està impulsant una llei per reduir els tràmits burocràtics i ambientals per les empreses i per construir habitatge en el nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Conseller Dalmau, aquesta no és només una pregunta tècnica; és una pregunta sobre la credibilitat del president Salvador Illa. L'octubre de 2024 va anunciar, amb una gran solemnitat, una transformació profunda de l'Administració. Van prometre menys burocràcia, més agilitat, més eficàcia i resultats visibles pels ciutadans. Però dos anys després, què tenim? Doncs plans, comissions, reunions, noves oficines, com ens acaba d'anunciar, més paper..., però absolutament res de res, zero resultats.

Els catalans continuen esperant i sense percebre cap canvi. Això és un altre més dels seus incompliments. I no és només la reforma de l'Administració; aquest Govern arrossega una llarga llista de promeses incomplertes. Van prometre solucions a l'habitatge, i els preus continuen disparats. Van parlar de millorar la sanitat, i les llistes d'espera segueixen creixent. Parlem de rodalies? Vol que parlem d'educació? De

finançament? Res de res, conseller. Van anunciar mesures contra la inseguretat, i tenim més furts, robatoris, violacions, assassinats que mai.

Vostès tenen un greu problema de credibilitat: ens venen fum, però resulta que els catalans ja els han clissat. I resulta també que el mateix president, que no és capaç de complir la seva pròpia reforma, ara fa de jutge, doncs, de la coherència dels altres: critica Núñez Feijóo, i assegura que no serà mai president del Govern d'Espanya per defensar..., sobre l'amnistia, per defensar exactament el mateix que defensava ell fa només quatre dies. Quina barra, senyor Salvador Illa! Però el que calgui per mantenir a P. S., oi? Canvia de discurs com si res i després demanen coherència. Això no és política, això és cinisme.

Catalunya no necessita un president que predigui el futur mentre incompleix sistemàticament el present; necessita un govern que compleixi el que diu. I vostès, senyors socialistes, són els majors incomplidors del món mundial: mentre practiquen i prediquen el futur, Catalunya s'enfonsa en el present.

Per això, quan el president Illa afirma amb tanta contundència que Feijóo no serà mai president, jo li contesto amb la mateixa claredat: el 29 de novembre els ciutadans parlaran, parlarem, alt i clar. I llavors, quan ho fem, enviarem els socialistes al llibre negre de la nostra història.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyora diputada, l'única cosa que ha quedat clar avui és que el seu candidat a Tarragona haurà de buscar fort en les llistes del Senat, la de les creuetes, la del Partit del Cànnabis, perquè, si no, haurà de votar VOX a les properes eleccions generals. *(Aplaudiments.)* De veritat, sempre ens sorprenen, però avui ens ha sorprès de totes totes.

Però vostè ha preguntat per la reforma de l'Administració, i en dos anys, sí, estem fent més fàcil la vida de la gent. Ha dit com una cosa negativa que estem obrint noves oficines? Clar que estem obrint noves oficines: per apropar l'atenció ciutadana. Perquè en el nostre país una persona ha de tenir dret a poder fer els seus tràmits des

del seu mòbil, per fer-ho tot des del punt de vista digital, però també les persones grans i les persones de qualsevol condició tenen dret a ser ateses per una persona arreu del país i no només haver-se de desplaçar a Barcelona. Per això estem obrint oficines a Puigcerdà, a Vilafranca, a Lleida...; les hem obert..., les estem obrint a Esplugues, a Sabadell... Aquest és l'objectiu. Per això les hem embarcat dintre d'unes furgonetes per apropar-les als municipis rurals del nostre país, perquè l'atenció ciutadana sigui un dret per al conjunt del país.

Però fer la vida més fàcil també és per aquelles persones que s'han examinat de català i no s'han de desplaçar en un centre del Consorci de Normalització Lingüística i poden descarregar-se el títol a través de la pàgina de la Generalitat; o aquells menors que volen viatjar a l'estranger i que ara no s'han de desplaçar a una comissaria dels Mossos d'Esquadra i ho poden fer telemàtic; o aquelles persones que han de firmar un consentiment informat i ho podran fer a través de l'app de La Meva Salut.

Això també té a veure amb les més de 7.500 places que aquest Govern ha fet per millorar la formació professional en el nostre país o amb els vint-i-vuit centres d'atenció primària que l'altre dia li recordava a una companya del seu grup parlamentari que aquest Govern ha obert.

Això és fer la vida més fàcil als ciutadans de Catalunya i no és estar buscant el Partit del Cànnabis en les llistes del Senat.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les funcions de l'empresa energètica pública per afrontar el cost de l'energia.

Pregunta al Govern sobre les funcions de l'empresa energètica pública per a afrontar el cost de l'energia.

310-00533/15

Per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Consellera, venim d'un estiu molt calorós i ara ve l'hivern. Molts ciutadans, molts veïns i veïnes, han patit calor i ara patiran fred. Perquè el cost de la vida va augmentant, l'energia inclosa; no para de pujar i pagar les factures a una majoria de la població cada vegada li costa més.

I mentre passa això, de gener a setembre d'aquest mateix any, empreses com Endesa han obtingut un benefici net de 1.962 milions d'euros, un quinze per cent més que l'any passat; Naturgy, 1.758 milions, un 5,4 més que l'any passat; Iberdrola, 5.800 milions, un 9,6 més que l'any passat; Repsol, 5.000 milions d'euros més, un 325 per cent més que l'any passat.

No li sembla indecent que, mentre una gran part de la ciutadania pateix, aquestes empreses es forrin precisament a costa del patiment de les famílies? Què hi podria fer l'energètica pública de Catalunya?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí. Gràcies, president. Diputat, no vull obviar en aquesta resposta quin és l'origen també de l'impacte del preu de l'energia a la ciutadania. Són orígens, com vostè sap, de conflictes bèl·lics. Per tant, una primera reflexió: que tinguem tots clar on estem, davant els discursos dels governs que es situen en valors i en defensa de valors allunyats de la democràcia, aquells governs que defensen els valors democràtics. Primer.

Segon. El principal problema estructural, el principal repte que tenim a Catalunya, per atendre i que aquest impacte geopolític no tingui un impacte directe en la factura dels ciutadans i ciutadanes, el principal, és tenir energies renovables i bateries. Aquesta és la sortida estructural d'aquest tipus de crisi. I jo aquí també l'hi vull recordar, senyor Cornellà, perquè no sé si hi ha diputats en aquesta cambra que s'hagin mostrat més vegades contraris a la implantació de renovables al territori. Per tant, siguem també

coherents i siguem també, quan fem discursos, coherents amb les solucions que hem d'implantar.

Tercer. Efectivament, L'Energètica aquí té un paper amb la construcció d'un parc públic d'energies renovables, a part dels projectes privats. Aquest és el primer.

I segon, també, li donaré ara unes dades de suport i regulació als propis òrgans i institucions del Govern de la Generalitat. Li poso dos exemples. Els nostres dos principals clients, a L'Energètica, són els centres sanitaris i ATL. Amb la gestió d'aquest any de L'Energètica, hi ha hagut un estalvi, fixi's, de 10,7 milions d'euros, justament en l'any de la crisi d'Ormuz; 5 milions als centres sanitaris, 5,7 a ATL. Per tant, aquest és el resultat de L'Energètica. Per tant, sí, té una funció de construcció de parc; sí, té una funció de regulació i suport a aquells òrgans, institucions, empreses que formen part del Govern de la Generalitat, de la Generalitat de Catalunya. I aquest és el paper que fa i continua fent.

I una última dada que mostra la gran feina que està fent L'Energètica: fins al 2026 hem instal·lat cinquanta-vuit megawatts –és aproximadament una inversió de 60 milions d'euros– en teulades –hi ha aquí, per exemple, equipaments educatius, equipaments de la Generalitat. Fins al 2030, la projecció és que hi hagi cent deu megawatts més.

Per tant, sí, té una funció, i sí, l'està fent.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Mirin, sempre atribueixen aquest augment del cost de l'energia a les conseqüències de la guerra que estem patint. I en part és veritat, però s'obliden d'explicar, per exemple, una altra gran veritat: que les empreses energètiques s'aprofiten del context per tenir beneficis vergonyosos, demostrant una vegada més la seva manca total d'ètica, aprofitant qualsevol context per guanyar més diners, sense importar-los ni la seguretat ni el benestar de la ciutadania.

Com a país, tenim l'oportunitat de confrontar contra aquest model pervers amb l'energètica pública, apostant clarament d'una manera decidida, posant-la al servei de

la gent, que confronti amb les grans energètiques, que serveixi perquè la por canviï de bàndol i la ciutadania se senti segura i protegida.

Generació, distribució, comercialització pública per acabar amb l'oligopoli energètic, per democratitzar l'energia, per garantir preus justos; que cap llar passi ni fred ni calor; que els beneficis serveixin per millorar els serveis públics i per garantir els drets per tothom. Els drets fonamentals cal que estiguin fora del mercat i cal revertir les privatitzacions històriques que s'han patit.

Té l'oportunitat de fer una transició energètica al servei de la població, posin tots els recursos disponibles a L'Energètica per acabar amb la pobresa...*(El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Aquest Govern ho està fent: substituir compra i dependència energètica precisament per producció pública i energia compartida. El que li prego és que abandoni qualsevol pancarta que vostè veu de qualsevol parc que s'està fent a Catalunya i que s'hi posa davant..., abandoni aquesta posició i sigui coherent amb el que ha dit avui.

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera. *(Pausa.)*

La següent pregunta és sobre la situació de la indústria de l'automòbil.

Pregunta al Govern sobre la situació de la indústria de l'automoció

310-00539/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Bon dia a tothom, a tots i a totes. Conseller, li poso un exemple d'una empresa del país, una empresa que és l'1,2 per cent del PIB de Catalunya, una empresa que en la seva plantilla té tretze mil treballadors aproximadament, una empresa que genera fins a cent mil llocs de treball indirectes arreu del país, una empresa que forma part d'un sector que és el set per cent del PIB català, una empresa que ella sola significa entre el deu i el dotze per cent de les exportacions catalanes.

Aquesta empresa ara mateix forma part d'un grup multinacional. Aquest grup multinacional està prenent decisions estratègiques en la seva direcció fora d'aquest país que està perjudicant aquesta empresa. Aquest grup multinacional ara mateix està prenent unes decisions que van a la contra dels centres de treball d'aquesta empresa a Catalunya.

Vostè, conseller, què està fent per resoldre aquesta situació? Vostè, conseller, què faria per resoldre aquesta situació?

El president

Per respondre té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Estem fent tot allò que la llei ens permet fer, que és intentar estar a prop dels treballadors, trobar una política equilibrada des del departament de defensa dels nostres treballadors i de fomentar les inversions de les empreses. I, evidentment, quan es prenen decisions d'aquestes característiques, com vostè ha referenciat, és complicat arribar al lloc on es prenen les decisions.

Malgrat això, li dic, i vostè, de fet, ja ho sap, nosaltres ens hem reunit amb tothom que ens hem de reunir. Aquesta setmana tornem a tenir reunions amb SEAT i intentarem que les mesures que es prenguin siguin el més beneficioses per Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Conseller, molt bé, és SEAT, veig que ha fet els deures. L'empresa de la qual li parlo és SEAT. SEAT és un símbol per a la meva comarca, el Baix Llobregat. De fet, a la meva comarca hi ha una dita popular que diu que quan SEAT esternuda, la comarca s'encostipa. I crec que és extensible a tota Catalunya.

Per nosaltres és prioritària, SEAT, però no només perquè sigui un símbol, sinó també per l'impacte econòmic que té sobre la nostra economia tot el que passa a l'entorn de SEAT.

Nosaltres li vam fer una proposta molt clara i la nostra proposta és que hem de tenir pes en la governança, hem d'entrar a la governança de SEAT, hem de poder decidir l'estratègia que afecta SEAT i tenir-hi veu, perquè hi ha hagut finançament públic en els darrers anys i, per tant, és imprescindible que nosaltres en formem part.

Però, d'altra banda, també és imprescindible que tinguem garantia de manteniment dels llocs de treball i és imprescindible que tinguem la garantia del manteniment de l'activitat industrial. Però, a més, també, és molt necessari que escoltem el comitè d'empresa i ens diu que és imprescindible que per garantir la viabilitat de la planta hi hagi la segona plataforma cent per cent elèctrica a Martorell.

Per tant, conseller, què està fent? Està al costat dels treballadors i defensant els treballadors de SEAT o no ho està? Està al costat de SEAT o no ho està, conseller? Què està fent per garantir la viabilitat d'aquesta planta?

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Doncs, efectivament, el que vostè diu és veritat, 88 milions d'euros en ajudes vinculades a l'electrificació des de l'any 22, 24,3 milions d'euros en subvencions i 9,7 en préstecs l'any 26.

I, com vostè deia, l'activitat de SEAT és important per Catalunya, és important per la seva comarca i d'ella en viuen moltes persones, de forma directa i de forma indirecta.

Miri, jo li dic pràcticament el que ha dit vostè, avui no ens enfadarem com amb la darrera interpel·lació. Absolutament tot el que ha dit vostè és el que estem fent

nosaltres. També li dic –i suposo que vostè ho sap i ho entén i ho reconeix– que les negociacions, que les reunions no tenen per què explicar-se en públic, perquè normalment la confidencialitat és un element important.

El que sí que li dic, i ho podem parlar en privat, és que hem fet moltes reunions amb SEAT, amb els quadres directius, moltes reunions de forma transversal, ens preocupa moltíssim la possibilitat de que en un futur es poguessin reduir els llocs de treball, ens preocupa moltíssim.

L'electrificació i lo que vostè diu de la segona planta és totalment encertat, és imprescindible perquè pugui tirar endavant. I el que també ha de tenir molt present és que nosaltres no tirem endavant aquestes reunions, aquestes intencions de preservar l'activitat econòmica sense comptar amb el comitè d'empresa, sense comptar amb els treballadors.

Per tant, des de la visió pròpia de la massa dels treballadors, des de la visió del Govern de la Generalitat estem intentant traçar el camí perquè d'aquí a l'any 2030 hi hagin molts més projectes que puguin permetre que aquesta política decidida de l'empresa per l'electrificació tiri endavant i, per tant, no es perdi ni un lloc de treball.

Moltíssimes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació del sistema sanitari.

Pregunta al Govern sobre la situació del sistema sanitari

310-00540/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyor Juli Fernàndez i Olivares.

Juli Fernàndez Olivares

Gràcies, president. Bon dia, consellera, soc aquí a la seva esquerra. Consellera, fa uns dies que els ciutadans i ciutadanes del país podem fer un gest de responsabilitat individual i de responsabilitat col·lectiva que protegeix el sistema i preveu sobrepressions vacunant-nos de la grip i de la covid.

El sistema, durant molt de temps, també es suporta per la responsabilitat dels seus professionals, que donen tot el que tenen i una mica més perquè el sistema tiri endavant.

Des de fa uns mesos, des del mes de juny, el sistema del nostre país viu una situació anòmala amb la campanya «Ni un minut més», que fa que els i les professionals no facin allò que es coneixia com a «peonades» o com a activitat voluntària extraordinària. I això té repercussions sobre l'activitat assistencial i sobre els i les ciutadanes a l'hora d'accedir al sistema en forma d'endarreriments i increment de llistes d'espera.

Alhora, des del mes d'octubre, des de fa pocs dies, des de finals d'octubre, a Catalunya hi ha una vaga indefinida de metges, una vaga indefinida que ha estat desconvocada a l'Estat espanyol, però que a Catalunya segueix i està en marxa, i que també afecta, d'una manera o altra, a l'accessibilitat al sistema i a la cura de la nostra gent. Quantitativament segur que podrem veure xifres diverses, però el que és segur és que qualitativament afecta la gent.

Consellera, quin grau de responsabilitat creu vostè que té en aquesta situació que estem vivint al sistema?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Olga Pané Mena, consellera de Salut.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies, senyor diputat. Primer que res, agrair a tots vostès el suport a la campanya de vacunació. De debò, és bo; és bo pels ciutadans, és bo per tots vostès, és bo per aquest país que ens vacunem i evitem que corrin les epidèmies.

A veure, les vagues que... Nosaltres estem tan a favor de la millora dels sistemes públics i de les condicions dels professionals que, en els dos anys de Govern que portem, hem incrementat amb 4.700 professionals els nostres centres assistencials i amb 2.000 milions d'euros el seu finançament. Ho dic perquè ens fem una idea de que no estem creuats de braços.

Segon, les vagues que vostè m'assenyala són vagues d'origen estatal. La primera, la vaga de les «peonades» que vostè diu, comença al 12 de Octubre. Les altres vagues comencen en l'àmbit del *estatuto marco*. I per què es desconvoquen a l'Estat i aquí segueixen? No, a l'Estat segueixen a moltes comunitats autònomes, segueixen aquí, segueixen a Andalusia, segueixen a Múrcia, segueixen a moltes comunitats autònomes. Per què? Perquè s'han escindit les federacions de sindicats mèdics i uns han decidit convocar i els altres han decidit no convocar.

I què persegueixen? Bàsicament, tant en l'estatut mèdic com aquí, tenir una negociació col·lectiva separada de la resta de sindicats. I això, com vostè sap, hi han diverses sentències del Tribunal Superior de Justícia i del Tribunal Suprem dient que és irregular, il·legal i declarant nuls els acords que es prenen en aquestes taules.

El president

Per repreguntar, té la paraula l'honorable diputat senyor Juli Fernàndez Olivares.

Juli Fernàndez Olivares

Consellera, la responsabilitat política en gran part és respondre a les preguntes i una altra responsabilitat política és gestionar els conflictes. I nosaltres trobem a faltar que vostè encapçali la gestió dels conflictes que el sistema de salut pateix. Ho trobem a faltar. Creiem que s'inhibeix i creiem que això el que fa és que la situació que viu el sistema sigui pitjor pels ciutadans i les ciutadanes a l'hora d'accedir-hi.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Salut.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

A veure, en primer lloc, la vaga de les peonades ja ha caigut. És a dir, ja s'estan fent peonades en els centres. Li dic perquè això va durar juliol i agost i s'ha recuperat al setembre. La vaga que vostè diu indefinida, va tenir un seguiment del 4,4 per cent el primer dia, del 2,5 per cent el segon, de l'1,4 per cent el tercer i l'u per cent l'últim dia, d'acord? No tenim dades d'avui.

Hi han quatre taules de diàleg en aquests moments on participen Metges de Catalunya, la taula del conveni del Siscat; la taula de seguiment de l'Institut Català de la Salut, que va signar el conveni Metges de Catalunya i dura fins a finals del 27, la taula d'harmonització...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre els principis rectors de les polítiques del Departament d'Empresa i Treball i els compromisos del Govern

310-00528/15

La següent pregunta és sobre els principis rectors de les polítiques del Departament d'Empresa i Treball i els compromisos del Govern. I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Conseller, un any després de l'anunci de l'alto al foc a Gaza encara la situació continua molt complicada. De fet, l'exèrcit d'Israel ha assassinat més de 1.400 persones, n'hi han més de 2 milions de persones que no tenen casa, n'hi ha una situació en la que cap hospital està podent treballar de manera normalitzada i, a més, fins i tot, mil persones han mort per no haver pogut estar evacuades d'aquests hospitals.

Diferents organitzacions fa uns dies han dit que l'alto el foc és només sobre el paper i, de fet, plantegen que totes i cadascuna de les condicions que van portar a dir que s'estava produint un genocidi continuen intactes, malauradament. L'única manera que tenim de poder aturar aquests greus crims internacionals, i sempre l'hem tingut així al llarg de la història, és la pressió de la comunitat internacional.

En aquest sentit, el que hem de fer és el mateix que estem fent amb Rússia, el mateix que es va fer amb la Sud-àfrica de l'apartheid. I, de fet, conseller, és el que aquest Parlament ha decidit en diferents ocasions. És imprescindible que fem tota aquesta pressió per fer complir el que ha acordat la Cort Penal Internacional i detenir aquests greus crims.

No obstant això, vam veure al passat Mobile World Congress com hi havia un estand directament del Ministeri d'Economia d'Israel i, d'alguna manera, es va dur a terme tota una polèmica. Fruit d'aquella polèmica, vostès van acordar amb el nostre grup parlamentari, amb Esquerra Republicana i amb la CUP fer un grup d'experts per veure de quina manera a la fira es podria garantir que no participessin empreses o governs que estiguessin cometent crims internacionals. Han passat set mesos i l'únic que hem tingut per part del seu Govern són evasives.

Llavors, el que li volem aclarir és, què pensa vostè, de quina manera pensa posar en marxa aquest grup d'experts i garantir que no hi ha aquesta, diguem-ne, complicitat de la fira amb el genocidi.

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Moltes gràcies, president. Diputat, gràcies per la pregunta. Manifestar-li que el compromís amb els drets humans per part d'aquest Govern i per part del Departament d'Empresa és inequívoc. De fet, ho ha explicat en diverses preguntes el propi president, també el conseller d'Exteriors i en aquesta línia continuarem.

I fixi's vostè si ho tenim clar que permeti'm que li posi un exemple. Quan l'any 85 es va crear el Cidem, posteriorment, el 87, el Copca –actualment Acció–, vam començar amb una oficina a Tòquio, actualment en tenim quaranta que donen servei a més de cent països, l'única que hem tancat per motius relacionats amb la pau, justament és l'oficina de Tel Aviv, que ho vam fer de forma immediata quan aquí es va considerar que s'havien de prendre aquestes iniciatives.

I no és gens menor que s'hagi fet això perquè la facultat o la potencialitat que té Acció va en dues línies: una primera, la d'intentar captar inversió estrangera que vingui a Catalunya i generar, per tant, prosperitat; i una segona, la de ser capaços d'internacionalitzar-la a l'exterior, mitjançant l'augment de les exportacions, també

mitjançant establint filials de les nostres empreses a d'altres països. Per tant, vull recalcar-li que no és gens menor el fet d'haver tancat aquesta oficina.

Quant a la Fira, té raó vostè en que hi havia aquest compromís. Nosaltres ja hem posat a sobre de la taula del consell d'administració de la Fira totes les resolucions que s'han gestat en el Parlament, i, en aquesta línia, les empreses que actualment estan en els estands de la Fira no poden estar en la llista de l'Alt Comissionat de Drets Humans de Nacions Unides. Aquest és el paràmetre en el qual Fira entén que poden haver-hi o no poden haver-hi, doncs, aquestes empreses a nivell d'estands.

Hem tingut..., tenim actualment l'Smart City Expo, en el qual no tenim constància de que hi hagi cap d'aquestes empreses que, hipotèticament, podrien tenir relacions amb aquests assentaments il·legals d'Israel a territori palestí. Per tant, nosaltres tenim aquest compromís ferm, el mantindrem ferm i penso que estem en la mateixa línia de pensament que vostès mateixos.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies. Llavors què hem d'entendre, que no crearan aquest grup d'experts al qual s'han compromès? En quant de temps ho faran? I li he de dir que, a l'Smart City que s'està produint, hi ha Innovit Technologies, que té clars vincles amb el genocidi; també, al Barcelona Cybersecurity, Check, una altra empresa amb vincles amb el genocidi. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Llavors li diem de manera clara... *(El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat. Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Respecte a les empreses, el límit que li he dit en el llistat de les Nacions Unides i respecte a la figura dels experts, estem treballant-ho justament amb Exteriors per proposar de forma immediata la nostra participació a aquest conjunt de persones.

El president

La següent pregunta és sobre les infraestructures.

Pregunta al Govern sobre les infraestructures

310-00536/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Judith Toronjo i Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Consellera Paneque, vam començar l'any amb una crisi ferroviària sense precedents, amb els accidents mortals d'Adamuz i Gelida. Ara, de nou, amb Urda torna a colpejar aquesta confiança. Mentre rodalies continua sense aquesta seguretat necessària per a tots els usuaris i amb el descarrilament que vèiem ahir, fa molt poques hores, amb mercaderies.

Cal, per tant, que vostès compleixin amb les promeses. De fet, vostès ens deien que si governaven a Catalunya i coincidia amb el mateix color a Espanya tot aniria bé. Per tant, avui la pregunta és obligada: on són els resultats?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Diputada, doncs començant per una qüestió que no li sorprendrà, perquè li he dit moltes vegades: sabent que no estem en el punt d'excel·lència de servei que Catalunya necessita i mereix, li diré alguns resultats: pla de rodalies, més de 1.700 milions d'euros addicionals a allò que ja estava previst, precisament amb actius de reposició; per tant, amb allò que necessita el sistema també, que és

manteniment. Estem treballant també per la incorporació dels nous trens, que no només ens donaran més capacitat sinó que també més fiabilitat i estem treballant també en la governança.

Li recordaré que des del 2009-2010 que el traspàs de rodalies estava a punt, durant molts anys no es va fer ni un sol pas per avançar en aquesta direcció i només en aquests dos anys hem constituït la nova empresa Rodalies de Catalunya, amb una majoria de representació catalana, amb una presidència catalana que, efectivament, és la que ha d'acostar la governança i la gestió del servei a Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Judith Toronjo i Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Consellera, Gelida havia de ser un punt d'inflexió i ha sigut un punt i seguit de més col·lapse i de més desinversió –les dades els retraten. Anem a l'any 2025 amb vostè com a consellera i el president Illa: el grau d'execució de la inversió pressupostada és del 57,4 per cent; en canvi, si ens n'anem, al 2017 amb el president Puigdemont i amb el conseller Rull, ens n'anem al vuitanta-u per cent.

Per tant, darrere dels incompliments, sí, hi ha decisions polítiques. Hi ha una prioritat desatesa, que és el manteniment; desatendre'l és una negligència. La seva gestió, per tant, s'hauria de notar amb aquest manteniment, amb la seguretat, amb la fiabilitat, amb el compliment, també, dels acords d'aquest Parlament i no en unificar marques, lluny de la percepció dels catalans i catalanes, que és que els trens no funcionen i que el servei de bus és insuficient.

Per això el 20 d'octubre, a proposta de Junts, vam presentar una denúncia penal per investigar, per possibles responsabilitats, Renfe i Adif, però també els responsables del mur de l'AP-7 en l'accident de Gelida, perquè cal arribar fins al final. Però vostès, en canvi, ni s'han personat en els quatre mesos que els vam donar des d'aquest Parlament. I davant la inacció, posem Catalunya al centre, per molt que li incomodi al president de la Generalitat i reclamem un traspàs integral de vies de trens, de personal, de recursos i amb un model d'èxit com els Ferrocarrils, amb gestió

professional i amb un manteniment preventiu, perquè la gent no pot esperar un fals traspàs que no arriba com l'R1 al Maresme.

Per això exigim mesures immediates, una auditoria independent, amb un equip tècnic de xoc, amb transport alternatiu, amb reclamació dels costos del col·lapse i amb una gratuïtat del trajecte en incidències superiors als trenta minuts. El transport públic no pot ser una loteria i davant dels problemes, solucions. Puente, finalment, ha dimitit, però vostè, consellera, predicarà amb l'exemple i també dimitirà?

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Miri, vostè parlava de dades d'execució. Li resumiré la feina d'aquests dos anys en comparació amb el 2016-2019. Vostès varen acumular 9.000 milions d'euros d'inversions no executades –2016-2019–; aquest Govern, en dos anys, està afegint 8.000 milions d'euros d'inversions en infraestructures de l'Estat, que en aquests moments 151 obres s'estan executant a rodalies.

Vostès estan molt preocupats per l'execució i estan molt preocupats pels interessos dels catalans i catalanes. Jo ara li pregunto: quan vostès, el 28 d'abril, van votar en contra de la tramitació del consorci d'inversions entre l'Estat i la Generalitat, quin benefici exactament portava això a Catalunya, senyora Toronjo? *(Aplaudiments.)*

Constitució de Rodalies de Catalunya: obligacions a través del contracte amb Renfe, 1.407,6 milions per compensar el servei amb mesures de seguiment i de penalització. Què hi ha de nociu en això? Què hi veuen de dolent, amb la constitució de Rodalies de Catalunya? Què hi veuen de dolent, amb el seguiment d'aquest contracte amb aquests recursos addicionals?

Hem formalitzat convenis de finançament amb el ministeri, amb l'Estat, de 250 milions d'euros, amb l'AP-7, amb l'AP-2, 260 milions d'euros a la nacional 260, 200 milions d'euros a la ronda Nord i n'estem exigint el compliment. Què hi veuen de dolent? Qui està defensant realment els interessos dels catalans i catalanes? Vostès amb els seus

«nos» permanents al Congrés dels Diputats i aquí al Parlament de Catalunya, o nosaltres, sí, des del diàleg i no des de la confrontació estèril, arrossegant recursos i exigint el compliment d'aquestes execucions a Catalunya? És per mi clarament els seus «nos» no van en benefici de Catalunya.

El president

Se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre la suficiència financera del Govern

310-00537/15

La següent pregunta és sobre la suficiència financera del Govern i, per formular-la en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Molt honorable consellera, des de fa dos anys, el president de la Generalitat anuncia grans inversions en habitatge, en salut, en infraestructures; últimament, amb tota solemnitat, el sis per cent del PIB en educació. Com ho pagaran això? Consellera, jo li pregunto: en la situació financera de Catalunya, vostè com pensa pagar aquests compromisos?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Doncs miri, diputat Castellà, prioritzant, planificant i gestionant bé. Portem dos anys al Govern. Les finances de la Generalitat eren complicades, segueixen sent complicades un cop hem arribat, però estem intentant contenir el dèficit, que no augmenti el deute i les agències de qualificació en aquests darrers dos anys ens estan valorant bé. Estan confiant en les nostres finances i nosaltres estem fent el millor que podem.

Per exemple, haver aconseguit des de l'any 2007 tenir estalvi corrent els dos darrers anys –vol dir que no ens endeutem per pagar la despesa estructural–, però també, per exemple, hem pogut sortir als mercats privats, que feia catorze anys que la Generalitat no ho podia fer i estem refinançant el nostre deute, estalviant, per exemple, 127 milions d'euros a la Generalitat i podem dedicar aquests recursos no a pagar interessos sinó a fer polítiques públiques.

Per tant, la pregunta és molt complexa, la que vostè fa. Donaria per fer un debat. Si vol, podem anar a la comissió d'Economia a parlar-ne. Però en tot cas, quines són els compromisos del Govern? Doncs els que anem establint en el nostre pla en cadascun dels àmbits; evidentment, tot allò que es compromet es planifica, sobretot en programes plurianuals i, per tant, els anem complint.

Tenim sort que l'economia està funcionant bé. Això és veritat. I, per tant, ens permet que anem augmentant els recursos per fer totes aquestes polítiques, com vostè deia, en educació, en sanitat o en infraestructures.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Sí; gràcies, president. Honorable consellera, si a mi..., si jo estic convençut que vostè s'esforça i fa el que pot, però és que el problema és que després es fan anuncis com si ja es tinguessin els diners i no es tenen, i això és *molt* irresponsable.

I la realitat –la realitat que vostè li ha d'explicar al president– és que: u, probablement enguany no tindran pressupostos. Molt em temo que, després de les eleccions a l'Estat espanyol, es quedaran sense els socis que tenen actualment. Avui a la sessió de control ja s'ha intuït una mica; dos, amb la convocatòria electoral, vostès s'han quedat sense condonació del FLA i ni tan sols se'ns ha permès debatre un model de finançament. Per cert, model de finançament que vostè ja donava per bo, 4.700 milions, quan *només* el sis per cent del PIB en educació que va anunciar el president de la Generalitat –només això– són 10.000 milions, 10.000 milions *versus* 4.700.

I tercera, que des que es van convocar les eleccions a l'Estat espanyol cada dimarts, el PSOE ha anat aprovant decrets d'urgència i decrets d'urgència. Fa dos sessions

de control, li vaig advertir a veure quants d'aquests decrets seran en favor de Catalunya. I ja hem arribat al cap del camí: ni un, zero; al PSOE li importa un rave, Catalunya. I això és molt molt molt irresponsable. Venen moments greus per a Catalunya.

Per tant, hi ha una cosa que ha quedat molt clara: les dretes i les esquerres espanyoles, sí, són molt diferents, però tenen sempre una cosa en comú: es posen d'acord quan es vota en contra de Catalunya. *(Aplaudiments.)* Sempre sempre es posen d'acord en contra dels interessos de Catalunya. Rectifiquin: és moment que es treguin les sabates de ballar al ritme del PSOE i es posin les espardenyes de treballar en favor dels interessos dels catalans i les catalanes. Tornin: vinguin al bloc de Catalunya. Nosaltres sempre hi hem estat i sempre hi serem.

Gràcies, president.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Doncs, diputat Castellà, per ser-hi sempre han votat vostès moltes vegades en contra de Catalunya –la veritat– *(remor de veus)*, des del Congrés dels Diputats. *(Aplaudiments.)* Per començar, amb el consorci d'inversions, sí, el consorci d'inversions que el van votar en contra, quan el que volíem era crear un consorci mixt, arribessin els recursos i poguéssim executar i controlar des d'aquí els recursos per a les inversions. Hi van votar vostès en contra.

Miri, deixi que el 29 de novembre decideixin els ciutadans. Jo..., en fi, vostè ja ha fet aquí uns auguris. Deixi que votin i ja veurem què passa.

En tot cas, escolti'm, no som iguals, eh? Potser vostè s'assembla una mica més al PP i VOX. Nosaltres no. Llei d'amnistia, model de finançament, reducció del deute del FLA: tot això és a favor de Catalunya, de normalitzar Catalunya i que tingui més recursos. M'agradarà veure què passa després del 29 de novembre si Junts per Catalunya està al costat dels catalans donant suport a aquells partits que sempre han defensat Catalunya o s'ajunta vostè amb la involució del PP i VOX, que només volen liquidar-nos.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la defensa del teixit empresarial.

Pregunta al Govern sobre la defensa del teixit empresarial

310-00538/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Conseller, l'automoció és el tercer sector industrial de Catalunya i el forma SEAT, sí, però també centenars de pimes, de petites i mitjanes empreses. El seu clúster i la Fundació Movem ens alerten que la transformació cap al vehicle elèctric és ja una qüestió de pura supervivència.

I ells han fet els deures: cinquanta-un projectes que necessiten 20 milions d'euros per ajudar més de cinc-centes empreses. I el Parlament també. Junts per Catalunya, amb el diputat Canadell, van fer aprovar que el Govern impulsi ajuts per aquests projectes. I, per altra banda, tenim el pacte nacional per a la indústria, que preveu 22 milions d'euros al 2026 per al vehicle elèctric.

Per tant, fixi-s'hi: tenim que el sector necessita 20 milions d'euros que el Parlament els ha aprovat i que el Govern, teòricament, els té previstos. On és el problema? Doncs que nou mesos després les empreses no han vist ni un euro. Perquè vostès, com sempre, són molt bons a l'hora del bla, bla, bla, però no pas a l'hora del clinc!, clinc!, clinc!

Per tant, conseller, deixarà que es mori l'automoció catalana?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. En absolut. Estarem al costat de qualsevol iniciativa empresarial, del teixit empresarial, perquè això és economia i és imprescindible per a Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Conseller, si us plau, les empreses que jo li he esmentat no han aconseguit ni que vostè els rebi. Per tant, menys pegues i més pagues, conseller; menys pegues i més pagues.

Segona qüestió. El sector de les colònies escolars està en emergència. Parlen d'una caiguda de l'entorn del vuitanta per cent i que l'impacte podria arribar als 35 milions d'euros. I darrere d'aquestes xifres hi ha multitud de petites empreses familiars i de treballadors que se'ls acaba el temps. Hi ha també un model de lleure educatiu que s'ha construït durant dècades i dècades.

Miri, mentre la seva companya, la consellera Niubó, no resol de fons el problema, vostè, com a conseller d'Empresa, hauria de sortir al rescat del sector. I els ha ofert només uns minsos 5 milions d'euros i, a més a més, no hi ha hagut encara cap convocatòria.

Per tant, conseller, ja ho veu: automoció, colònies… Ja ho sabem que el PP i el PSOE d'allà ens espolien, però nosaltres li reclamem que vostès, el PSOE d'aquí, parin de bloquejar el repartiment dels pocs diners que tenim per ajudar les nostres pimes, que tant i tant estan patint. Nosaltres, Junts per Catalunya, sí que les escoltem i nosaltres, Junts per Catalunya, sí que hem fet propostes aquí al Parlament. Per tant, li reclamem, conseller, que vostès actuïn ja, que paguin el que es deu. Perquè ja n'hi ha prou de tanta incompetència i de tanta mala gestió.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Miri, d'aquí a dos dies, el dia 6 de novembre, farà un any que vostès van bloquejar un reguitzell de lleis a Madrid. Van votar en contra de moltes. Dues, per exemple, per a persones amb discapacitat inclusiva, social i laboral; tres de salut, i d'economia: energia, dos de sostenibilitat, defensa dels consumidors, comerç exterior i llei d'indústria.

Segurament, si vostè parla amb Pimec i amb Foment, li diran que no estan contents amb lo que vostès van votar. S'ha de tenir patxorra, s'han de tenir penques per venir aquí a reclamar això quan vostès van impedir que tinguéssim una llei actualitzada d'indústria que aniria bé per a Catalunya i per a tot l'Estat. *(Aplaudiments.)* S'ha de tenir patxorra.

I li dic que s'ha de tenir patxorra perquè, evidentment, això perjudica a Catalunya. I el que ha dit vostè, en canvi, lo altre, és veritat. I nosaltres ens hem reunit amb el sector del lleure i vostè ho sap, i no una vegada, ni dos, ni quatre, ni sis; moltes. Perquè ens preocupa que hi hagi una situació col·lateral derivada del que està succeint amb l'educació, que tingui una afectació econòmica per un sector molt important a Catalunya. I li asseguro que, en la mesura de les nostres possibilitats, aquests 5 milions que vostè deia encertadament, i més, els trobarem perquè es pugui mantenir un sector que és importantíssim per a Catalunya.

I el que ha dit vostè de l'automoció. Escolti'm una cosa, els diners hi són –vostè ho ha dit–; els diners no només són aquests, sinó que n'hi haurà més –n'hi haurà més. Perquè el sector –vostè ho ha dit i també ho ha dit el senyor Albert abans– és molt important per a Catalunya. És prioritari. S'han dit els percentatges que tenim a Catalunya. I li ben asseguro que estem fent tot el possible que es pot fer per mantenir un sector del qual en depenen no només les persones que s'han referenciat abans, de SEAT, sinó una quantitat d'empreses que volten entorn d'aquestes empreses, d'aquest sector de l'automoció que nosaltres intentarem salvar.

I jo li demano que la capacitat que ha mantingut, que ha tingut, per exemple, el senyor Canadell, vostè també la tingui perquè entre tots siguem capaços d'aconseguir-ho. I estic convençut que ho farem.

El president

La següent pregunta és sobre la crisi de seguretat que pateix Catalunya.

Pregunta al Govern sobre la crisi de seguretat que pateix Catalunya

310-00532/15

I per formular-la té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Señora *consellera*, en una semana Cataluña ha visto las dos caras de un mismo fracaso de seguridad. Por un lado, disturbios el 24 de octubre, con más de quinientas personas, en su mayoría extranjeros, saqueando comercios, agrediendo a policías, incendiando las calles del centro de Barcelona y, por otro, la ejecución a tiros de un mafioso turco el pasado jueves en el Hospital Juan XXIII de Tarragona, que, por cierto, hasta hace poco dirigía la hoy candidata del PSC, por parte de un sicario que lo remató en su cama.

Por eso le pregunto: ¿qué perfiles criminales han dejado entrar y asentarse en Cataluña las políticas migratorias del Partido Socialista?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Diputat Macián, les observacions que ha fet amb relació a la nacionalitat de la persona que la van tirotejar en l'hospital i «demés»…, vostè és un home d'ordre i hauria de saber que això està sota secret d'investigacions i hauríem de ser molt prudents a l'hora de fer segons quines consideracions aquí en seu parlamentària. L'hi dic perquè hi ha secret d'actuacions, i, per tant, no faré referència a aquesta qüestió a la que vostè hi feia en concret, en el cas.

Sí que faré referència al que fa el Govern de la Generalitat de Catalunya, coordinat amb la resta de forces i cossos de seguretat de l'Estat, i també a l'àmbit internacional

per combatre la delinqüència. Nosaltres no posem filtres davant dels delinqüents, siguin d'on siguin, vinguin d'on vinguin i tinguin el nom que tinguin. Nosaltres..., la nostra feina és combatre la delinqüència i fer-ho millorant tot el que té a veure amb la investigació avançada. Això vol dir que hem fet un esforç important per incorporar 834 nous investigadors en investigació bàsica i avançada, que la tindrem distribuïda a nivell del territori per poder combatre aquests grups criminals.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Imaginaba su respuesta. Y, como siempre, no responde a la pregunta.

El otro día durante su comparecencia en el Parlament, Ferran López, el director general de la Policía, afirmó que durante los disturbios del 24 de octubre en Barcelona el 64,8 por ciento de los detenidos tenían nacionalidad española, pero usted sabe que ese dato no dice nada. La nacionalidad es una categoría administrativa que no puede servir para esconder el origen. *(Remor de veus.)* Su director general habló de españoles de orígenes diversos, y esa pirueta del lenguaje oculta justo lo que estudiaría cualquier análisis serio: el origen, el arraigo y el fracaso de los procesos de integración. Y, aun con sus propios datos, el treinta y dos por ciento de los detenidos eran extranjeros, cuando son el 18,7 en la población catalana. Es decir, el doble de su peso real. Y en las cárceles catalanas más de la mitad de los presos son extranjeros, una de las proporciones más altas de Europa.

Michel Houellebecq explicaba esta semana, hablando de Francia, que la violencia no nace del descontento, sino de que ya no se tema a la policía ni, sobre todo, a la justicia. Es la teoría de la disuasión en estado puro. Si no hay certeza de sanción, el delito se extiende. Y a esto yo le añado que quienes instigan y protagonizan estos disturbios no vienen a integrarse ni a formar parte de nuestras comunidades, vienen a acabar con ellas porque odian todo lo que somos.

Señora Parlon, ¿qué Cataluña nos deja el Govern del PSC si hay que movilizar a más de setecientos policías en el centro de la ciudad para que haya tranquilidad en sus

calles? «Cataluña funciona», dice el *president* Illa. Sí, funciona para los delincuentes extranjeros que han encontrado aquí su paraíso.

Desde VOX, nuestra respuesta es clara: basta un solo extranjero que venga a saquear el negocio de un trabajador honrado para exigir su detención, la revocación de su permiso y su expulsión. Porque quien viene aquí a delinquir, a no integrarse o a vivir de nuestras ayudas, ni lo queremos aquí ni tiene sitio en España.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Molt bé, doncs vostè amb el seu llibre i nosaltres amb el nostre.

Durant els incidents del 24 d'octubre, Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana van fer un total de cent identificacions prèvies amb filtres i 133 detinguts, vuitanta-cinc dels quals són menors. I això és el que ens ha de preocupar, el problema que tenim amb els menors, i com l'hem d'abordar. Perquè no ho podem abordar només policialment.

Però, miri, a part d'aquestes detencions que es van fer i, a més a més, el bon treball que es va fer amb la fiscalia de menors, hem fet un total de sis detencions aquí a Catalunya, dues d'elles amb la col·laboració del CNP, de la Policia Nacional. I, per altra banda, la Policia Nacional també ha fet detencions a altres llocs d'Espanya contra el fenomen de Blocus.

Això és el que nosaltres fem, lluitar contra la delinqüència i reduir les taxes de criminalitat com s'està fent a Catalunya. Que queda molta feina per fer? Òbviament que sí, però nosaltres fem feina. No assenyalem, fem feina. I combatem la delinqüència vingui d'on vingui. Vostès volen fer veure que tots els delinqüents són persones que tenen origen estranger. Nosaltres considerem que els nostres pobles, barris i ciutats milloren també gràcies a les persones que han vingut d'altres indrets a fer-los millors.

I la delinqüència es combat. Es combat confiant en la policia, donant-li els mitjans necessaris i fent les modificacions legislatives que calguin per combatre millor la

delinqüència, una delinqüència global que té un impacte cada cop més punyent en els nostres barris i en les nostres ciutats, i que aquest Govern està compromès en combatre.

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre el dispositiu extraordinari amb motiu de les concentracions convocades per mitjà de plataformes i xarxes socials amb missatges que incitaven a cometre actes vandàlics

310-00529/15

La següent pregunta és sobre el dispositiu extraordinari amb motiu de les concentracions convocades per mitjà de plataformes i xarxes socials amb missatges que incitaven a cometre actes vandàlics. Per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Christian Soriano García.

Christian Soriano García

Gràcies, president. Consellera Parlon, el passat dissabte va ser un mal dia per alguns partits d'extrema dreta d'aquesta cambra i veient alguns tuits i algunes intervencions, avui queda palès. I això va ser així perquè l'amenaça de Blocus a diferents punts d'aquest país va quedar en res gràcies a la bona feina policial.

L'amenaça de Blocus era una amenaça no només contra la integritat dels agents, als quals avui vull enviar una abraçada, a aquells que es va lesionar durant els fets del passat 24 d'octubre, ni tampoc només contra la integritat de les façanes dels nostres comerços, sinó que era una amenaça contra el nostre model de societat, una amenaça contra la convivència als nostres carrers i barris i una amenaça per intentar imposar a la ciutadania un clima generalitzat de por.

El president Illa va dir que es marcava tres objectius principals. El primer, demostrar que a Catalunya qui la fa la paga, i així es va demostrar amb 133 detencions i amb més de dues mil identificacions el passat cap de setmana. El segon, fer també palès que les persones que havien estat convocant aquests esdeveniments haurien també

de respondre davant de la justícia, i així es va demostrar amb les sis detencions a aquestes persones durant els darrers dies. I el tercer, degut al gran nombre de menors que hi van participar, fer també que els seus progenitors tinguin la responsabilitat subsidiària pels aldarulls que hagin pogut crear els seus fills.

També veiem, en aquest sentit, doncs, que la bona feina policial en la planificació del dispositiu i també en l'execució per part dels agents va evitar qualsevol risc i va fer que aquest cap de setmana es visqués amb total tranquil·litat tant a Barcelona com a altres ciutats del país. Ja dèiem també, en aquest sentit, i crec que és convenient dir-ho, que, tot i que no se sàpiga encara qui hi ha darrere, també no cal ser naïfs en aquesta situació. I cal també reconèixer que, especialment en un clima preelectoral com l'actual, hi han moltes ingerències estrangeres i hi ha moltes elits econòmiques planificades i interessades en intoxicar la conversa pública. Això era *el que puede hacer, que haga* i el que vulgui entendre, que entengui.

Dit això, consellera, quin és el balanç que fa vostè dels dispositius policials de Mossos d'Esquadra, policies locals i guàrdies urbanes a diferents punts del país durant la setmana passada? I quines perspectives de futur vostè planteja per a les diferents convocatòries de Blocus?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Sí, diputat, el fenomen Blocus l'hem abordat des del punt de vista policial perquè era el que tocava davant els incidents que havien passat el 24 d'octubre, que són del tot intolerables. Hem donat una resposta policial gràcies a la coordinació, també, i la feina que s'ha fet amb els cossos i forces de seguretat de l'Estat i, especialment, també amb les policies locals. Pensi que el dia 31 hi havia convocatòries detectades a les xarxes socials de Blocus, a Barcelona, Girona, Terrassa, Reus, Lleida, Igualada, Badalona, Mataró, Figueres, Platja d'Aro i Blanes. En aquests municipis, les policies locals van treballar de la mà de Mossos d'Esquadra per organitzar un dispositiu que,

sobretot, tingués tres capes o tres filtres: evitar, en aquest cas, que els joves s'organitzessin per poder fer els actes vandàlics; protegir també els menors, gràcies a la bona feina que s'ha fet amb la fiscalia de menors, i poder fer aquestes proteccions prèvies i cridar, o trucar, els seus pares si aquests joves, per exemple, doncs quan eren identificats, portaven a sobre materials per fer mal.

I això es va fer durant els diferents dispositius, especialment a Barcelona, amb un desplegament de mitjans, tant de Mossos d'Esquadra com de la Guàrdia Urbana, treballant en aquesta direcció. Es van evitar els aldarulls, en molts casos, per incompareixença. Pensi que el dia 24 a Barcelona van comparèixer els Blocus. A Madrid, no. Hi havia convocatòria el diumenge a Granollers, i no van comparèixer. Però la policia hi va estar i es va coordinar.

Dit això, la problemàtica que hi ha al darrere de Blocus requereix, en aquest cas, un abordatge que va molt més enllà de la feina policial, i crec que això també és important. I aquí hem de treballar amb diferents perspectives. Vull agrair la feina que també s'ha fet des de la conselleria de Presidència, treballant amb les plataformes digitals. Quins missatges reben els nostres fills i les nostres filles en aquestes plataformes? Quina és la responsabilitat reputacional dels gestors, milionaris, d'aquestes? També hem d'interpel·lar les famílies. Les famílies també han de ser responsables del que fan els seus fills, a on van, amb qui es relacionen, quins continguts estan consumint, mentre que pensen que estan a casa tranquil·lament, a les seves habitacions.

I hem d'aconseguir, òbviament, fer una anàlisi en profunditat, també des de l'àmbit social, des de l'àmbit educatiu, des de l'àmbit associatiu, per veure realment què hem de fer, què hem de fer per evitar que els nostres joves puguin sucumbir a partir de determinats missatges a les xarxes socials sense tenir antecedents, com és el cas de la majoria de joves que van intervenir en els aldarulls de Blocus...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

...a fer els fets que van fer.

El president

La següent pregunta és sobre el desplegament del pla de justícia de pau i de proximitat.

Pregunta al Govern sobre el desplegament del pla de justícia de pau i de proximitat

310-00530/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Lídia Ferré i Ferré.

Lídia Ferré Ferré

Gràcies, president. Conseller Espadaler, la justícia de pau té un fort arrelament a Catalunya. Al darrere hi ha jutges i jutgesses de pau que coneixen el municipi i que s'han guanyat la confiança de les veïnes i veïns per la seua proximitat i per la seva capacitat d'escoltar. Fan una feina discreta però important. Ajuden a trobar una entesa i evitar que els conflictes escalin. Per a molts ciutadans, són el primer contacte amb la justícia i una referència a l'hora de buscar orientació.

La Llei orgànica 1/2025 manté aquesta figura amb el nou model d'oficines de justícia als municipis. El repte és millorar el servei i preservar el vincle amb la ciutadania que la justícia de pau ha anat construint al llarg dels anys. En aquest canvi hem d'aprofitar l'experiència que acumulen jutges i jutgesses de pau i garantir-los la formació i l'acompanyament necessaris perquè puguen continuar exercint la seva funció.

Amb el pla de justícia de pau i de proximitat 2025-2028 el Govern es proposa donar resposta a aquestes necessitats i reforçar aquest servei als municipis. Tot això entenem que ha de servir per facilitar la feina dels professionals, donar suport als ajuntaments i millorar l'atenció que rep la ciutadania. Ens interessa que qualsevol persona, visqui on visqui, sàpiga on acudir quan té un problema i que hi trobi algú que l'escolti i l'orienti. I perquè això siga possible, cal treballar mà a mà amb els ajuntaments.

En la celebració del Dia de la Justícia de Pau a Montserrat, vostè va explicar els passos que s'estan fent per desplegar aquest pla: agrupacions d'oficines, formació,

modernització amb noves eines tecnològiques. I és per això que avui li demanem que ens expliqui aquí també, en aquesta cambra, com està avançant aquesta feina quin balanç fa del desplegament del pla des de la seva aprovació i quins són els pròxims passos per continuar reforçant la justícia de pau i de proximitat arreu de Catalunya.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. Senyora diputada, certament –vostè ho ha dit–, la justícia de pau aporta; aporta sobretot convivència en els municipis i fa un servei que també suma molt de cara a l'Administració de justícia, que és evitar que molts conflictes escalin i que, per tant, es judicialitzin. En el seu dia, el març del 2025, el Govern va aprovar un pla de justícia de pau i proximitat amb quatre eixos fonamentals que d'alguna manera anem desplegant.

Un primer eix era agrupar els jutjats de pau. A Catalunya hi ha 898 municipis que tenen jutge o jutgessa de pau, que noranta dels quals són municipis amb prou entitat com per tenir funcionaris i servidors públics al seu servei. Però la resta, doncs, estan agrupats. Fins al moment hi havien 405 municipis agrupats en setanta-sis agrupacions. I el que hem fet des de llavors, des de l'any passat fins ara..., tenim en procés trenta-set noves agrupacions que ajuntaran fins a 215 municipis més. Què guanyarem amb això? Doncs més eficiència. Els podrem posar personal de l'Administració de justícia per tal de poder fer un millor servei.

Al costat d'això, què més hem fet? Hem fet, doncs, un pla de formació d'acord amb els criteris que ha establert el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada. Per nosaltres és important la justícia de pau i l'hem situat precisament en aquest àmbit. Hem desplegat ja tretze activitats formatives, per les quals han passat 2.124 jutges, jutgesses de pau o personal adscrit a les diferents oficines municipals de justícia de pau.

Hem, també, implementat ja la digitalització amb el programa que utilitza la justícia, que és l'e-Jcat en el cas de l'oficina de justícia municipal, i l'hem desplegat ja en diferents partits judicials, en quatre partits judicials, que són els d'Esplugues, Rubí, Sabadell i Terrassa, i a partir d'ara ho farem, doncs, a Badalona, Cerdanyola i Mollet dins aquest mateix any.

Un altre dels eixos era tot el tema informàtic. Els hem lliurat un miler llarg, doncs, d'impressores i estem en aquests moments lliurant els materials, ordinadors portàtils, al servei d'aquests jutges, jutgesses de pau. I en el cas d'una altra línia de treball, que són les oficines de justícia en el municipi, hem fet un pla pilot en nou municipis –doncs Roda de Berà, Calaf, etcètera, etcètera, no els relaciono perquè no tinc temps– per donar millor servei.

En resum, hem fet tota aquesta feina de la mà i en coordinació amb l'Associació en Pro de la Justícia de Catalunya, a qui agraïm aquest esforç, que fem una justícia més propera i més eficient.

Gràcies.

El president

I l'última pregunta és sobre l'activitat emprenedora de Catalunya.

Pregunta al Govern sobre l'activitat emprenedora de Catalunya

310-00531/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Conchi Jiménez Cruz.

Conchi Jiménez Cruz

Gràcies. Conseller, Catalunya ha estat històricament un país d'emprenedores i emprenedors, amb una llarga tradició empresarial, una economia diversificada i un teixit de petites i mitjanes empreses que constitueix un dels principals motors de la nostra economia. Darrere de cada nou projecte empresarial hi han persones que assumeixen riscos, que aposten per una idea i que contribueixen a generar activitat econòmica, innovació i llocs de treball. I, en un context de transformació tecnològica,

de nous models de negocis i de canvis en el mercat laboral, l'emprenedoria adquireix una importància encara més gran per al futur econòmic del nostre país.

Però sabem que emprendre no és fàcil. Posar en marxa una empresa requereix esforç, recursos, coneixements i capacitats per superar obstacles i, sobretot, sabent que el repte no és només crear nous negocis, sinó aconseguir que es consolidin, creixin i generin ocupació estable i de qualitat. Per això és important conèixer com evoluciona l'activitat emprenedora a Catalunya, quina capacitat tenim per generar nous projectes i quines oportunitats s'estan obrint per les dones, els joves i les persones que decideixen iniciar una activitat empresarial. També és fonamental garantir que aquestes oportunitats arribin al conjunt del territori i que les persones emprenedores disposin de l'acompanyament necessari en les diferents etapes dels seus projectes.

Des del nostre grup parlamentari considerem que fomentar l'emprenedoria és una peça essencial per reforçar el teixit productiu i generar noves oportunitats laborals. Per tot això, conseller, li preguntem com valora el Govern la situació actual de l'emprenedoria a Catalunya i quins són els principals reptes i actuacions per afavorir la consolidació i el creixement dels projectes emprenedors.

Des del nostre grup parlamentari tenim clar que donar suport a les persones emprenedores és apostar pel futur de Catalunya. Per això, el nostre compromís com a socialistes és estar al seu costat, facilitar que les seves idees es converteixin en projectes, que els projectes es consolidin i que l'emprenedoria sigui una oportunitat real per a tothom.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Moltes gràcies, president. Gràcies, diputada. Doncs efectivament, ho valorem molt positivament. I, a més, hem conegut les dades del GEM darrerament, doncs que encara evidencien que anem pel bon camí. Tenim la situació de més emprenedoria a

Catalunya en tota la nostra història. Arribem a un 9,7 d'activitat emprenedora de l'any 2025, al qual mai s'havia arribat, dos punts per sobre de la mitjana de l'Estat espanyol, que és d'un 7,8, i a una dècima només de la mitjana dels països amb més ingressos de la Unió Europea, que és d'un 9,8 per cent –nosaltres, un 9,7 per cent. Per tant, la notícia és molt i molt bona.

Això té una conseqüència, a més, que encara és més bona, que és que genera empreses. Només en el primer semestre de l'any 2026 es van crear 14.259 empreses, un onze per cent més que en el mateix període –el primer semestre– de l'any anterior. I, evidentment, és una conseqüència també d'aquesta activitat emprenedora.

I vostè parlava de l'efecte que té en les dones. Doncs encara es produeix una notícia més bona, que és que s'escurça la bretxa que hi havia entre l'emprenedoria masculina i la femenina, arribant a un empat tècnic: d'aquest 9,7, un 9,8 són homes, un 9,6 són dones –pràcticament és un empat–, i hi ha un creixement del dos per cent respecte al mateix període de l'any anterior per part de les dones emprenedores. Per tant, notícies molt positives, que des del Govern el que hem de fer és consolidar-les. És evident que el teixit emprenedor, que el teixit empresarial de Catalunya és així per definició –som així els catalans, són així els nostres empresaris–, i el que fem des de l'Administració és intentar, doncs, afavorir que això es vagi perpetuant.

Exemples. Doncs la Xarxa Emprèn, amb 141 entitats per tot el territori, que ha assessorat l'any 25 més de 9.300 persones i més de 1.396 empreses. L'Emprèn Cat, 4,9 milions d'euros per a l'any 26-27, i el programa Primer, també amb una inversió de 2,11 milions per programes d'innovació i de tecnologia.

En definitiva, destacar la forma de ser, com li idea, d'aquesta iniciativa del nostre empresari, de les nostres empresàries. I el Govern el que ha de fer és transformar-ho perquè aquests projectes es consolidin amb empreses i amb projectes realment consolidats que generin ocupació de qualitat.

El president

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa (continuació)

202-00069/15

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única de la proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa. D'acord amb l'article 138 del Reglament *(remor de veus)*, i un cop aprovada la tramitació en lectura única el passat 7 d'octubre –silenci, si us plau, els que hagin d'abandonar la cambra–, procedirem al debat final de les esmenes presentades pels grups parlamentaris en la tramitació en lectura única de l'esmentada proposició de llei. En acabar el debat, procedirem a fer les votacions.

A continuació intervindran en primer lloc els grups parlamentaris que han presentat esmenes i posteriorment intervindran la resta de grups parlamentaris per tal de posicionar-se. El temps d'intervenció serà de cinc minuts per grup parlamentari, tal com es va acordar a la Junta de Portaveus. En primer lloc, per defensar les esmenes a l'articulat i les transaccionals presentades, té la paraula en primera instància i en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Consellers, diputats..., el pasado Pleno de 7 de octubre ya tratamos acerca de la proposición de ley para la protección de la agricultura profesional directa; una proposición de ley que viene a confirmar una vez más la necesidad de proteger a nuestros agricultores y a nuestro sector primario en general, necesidad que se acentúa en esta época donde se idealiza la tecnología y se desprecia el campo. Frente a un mundo urbanita que ha dado la espalda al campo, nos vemos obligados a reivindicar la figura del agricultor como custodio de la realidad, alguien que sabe que la vida depende de un don, que el progreso tiene límites y que toda cultura duradera nace del cuidado; en este caso, del cuidado de la tierra para conseguir sus frutos, que son los alimentos que necesitamos para poder vivir.

La agricultura no es un sector más de la economía; la agricultura es el cimiento mismo de la civilización, que nos permite reflexionar acerca de la naturaleza humana. El

agricultor se adecua a los ritmos de la naturaleza porque el campo es, en este sentido, una escuela. Allí se conocen de verdad las medidas del mundo: la sequía, el pedrisco, el paso del tiempo, la incertidumbre de las estaciones, el esfuerzo del trabajo y, en definitiva, todo aquello que la ciudad logra ocultar bajo la ilusión de la técnica y la fantasía de la autosuficiencia.

El campo conserva una sabiduría elemental que la ciudad ha olvidado y que ninguna tecnología puede reemplazar. Y esa es la razón por la cual en VOX nos preocupa la política agraria común, Mercosur, la asfixiante burocracia, la delirante legislación medioambiental o la competencia desleal a consecuencia de acuerdos comerciales con terceros países no sometidos a los mismos costes y exigencias, y tantas cosas más que propician la pérdida de rentabilidad de nuestros agricultores, la falta de relevo generacional y, por lo tanto, el inevitable abandono del mundo rural. *(Alguns aplaudiments.)*

Y es por eso que desde VOX, desde que formamos gobierno en diferentes comunidades autónomas, avanzamos en defensa de nuestro sector primario, como son los 40 millones de euros presupuestados para el proyecto de regadío en la comarca extremeña de Tierra de Barros; creación de fondos también de compensación agraria para proteger a agricultores y ganaderos frente a las imposiciones de Bruselas; incremento a las cantidades destinados a ayudas de la política agraria común, y desregularización o supresión de cargas burocráticas.

En cuanto a las enmiendas presentadas por nuestra formación, interesa una adición al artículo primero acerca de que la presente protección se entienda sin perjuicio de la necesaria defensa y apoyo de las explotaciones agrarias prioritarias, ya sean pequeñas, medianas o grandes. Destacamos también la enmienda por la que solicitamos la supresión del artículo 8 bajo el epígrafe «prioritat per a dones», por entender que la preferencia para los jóvenes debe ser sin distinción ni discriminación por razón de sexo, por resultar la misma contraria al principio de igualdad consagrado en el artículo 14 de nuestra carta magna.

Entendemos que la redacción de este artículo 8 de esta proposición de ley no atiende al caso concreto, resulta excesivamente abierta al establecer una preferencia

genérica indefinida temporalmente, sin incorporar criterios de proporcionalidad con la situación de desigualdad que, se dice, se trata de corregir.

Presentamos igualmente una enmienda que interesa la supresión de referencias ideológicas, como son aquellas que mencionan el cambio climático. En VOX siempre hemos cuestionado las políticas derivadas de la agenda 2030 y el pacto verde europeo, que, con su normativa medioambiental y su radical ecologismo, señala e identifica agricultores y ganaderos como una amenaza para el medio ambiente; políticas que afectan sobremanera a nuestro mundo rural.

Frente a estas políticas, en VOX reivindicamos la figura del agricultor como persona ajena a las jeremiadas ecologistas, como persona que lleva toda una vida velando por el bien de un espacio, y este espacio es la tierra que cuida con mimo para que esta dé sus mejores frutos.

Y es que frente a tanto dogma verde, frente a tanta legislación medioambiental y normativa climática impuesta por las arrogantes élites de las tecnocracias europeístas, cabe recordar que solo un agricultor indiferente a su propia prosperidad puede permitirse el lujo de maltratar la tierra que trabaja, una tierra cuyo roce diario con ella ha forjado un vínculo, una tierra que se trabaja con vocación de excelencia y de permanencia, una tierra que se ama porque es la misma tierra que pisaron sus padres, y si todo va bien y se cuida un poco, con suerte, es la tierra que trabajarán y pisarán sus propios hijos.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputades i diputats, al debat anterior vam recordar una cosa molt senzilla i també molt evident, i és que cada dia seiem a taula, però massa sovint ens oblidem de qui ho fa possible. I avui fem un pas perquè aquestes persones puguin seguir vivint de la seva feina.

Els Comuns votarem a favor de la llei de protecció de l'agricultura professional directa. Som un dels grups proposants i compartim el seu objectiu: donar prioritat al suport públic a petites explotacions de les persones que es dediquen professionalment a la pagesia i que assumeixen els riscos d'una mala collita, han de decidir si poden afrontar o no una inversió i necessiten perspectives per continuar.

Volem començar agraint a Unió de Pagesos l'impuls d'aquesta iniciativa, també el diàleg durant la tramitació. Hem pogut contrastar propostes, discutir-ne l'encaix i trobar acords per millorar la norma.

Al debat anterior ens vam comprometre a presentar millores. Ho hem fet: hem presentat cinc esmenes per precisar les activitats reconegudes, facilitar la incorporació dels joves i també reforçar el paper dels professionals agraris en les decisions sobre les seves explotacions.

Volem destacar especialment l'acord assolit sobre l'activitat dels joves. El relleu generacional comença abans de que una persona esdevingui titular d'una explotació; comença quan busca terres, quan es forma, quan adquireix experiència i quan prepara el seu projecte. És una etapa que requereix recursos, suport i acompanyament.

La transacció de la nostra esmena incorpora una obligació concreta: una convocatòria anual d'ajuts per fomentar mesures d'acompanyament que acreditin el compromís d'incorporar-se com a titulars d'una explotació en un termini màxim de vint-i-quatre mesos. Aquest acompanyament podrà incloure mentoria, formació i pràctiques en explotacions agràries. I davant de circumstàncies excepcionals, es preveu també la possibilitat d'una pròrroga de fins a dotze mesos.

És una aportació que considerem rellevant: permet ajudar a preparar la incorporació i a donar continuïtat a projectes que necessiten temps per tirar endavant. El relleu generacional necessita eines concretes, i aquesta pensem que pot ser molt útil.

També valorem la precisió tècnica sobre la participació majoritària en les explotacions, juntament amb les tasques de gestió o de direcció i de gerència. Aquesta redacció connecta amb una de les preocupacions que vam expressar: el fet de que la preferència pública estigui vinculada al protagonisme dels professionals i les

professionals agràries en el projecte. En el cas de les persones jurídiques, la llei exigeix que més de la meitat del capital social pertanyi a persones físiques que compleixin els requisits establerts. Defensem aquest criteri perquè volem que les decisions sobre el futur del camp estiguin en mans de la pagesia.

Hem proposat igualment reconèixer explícitament, en primera instància, la generació i posteriorment la comercialització d'energies renovables com a activitat complementària, fruit del diàleg amb Unió de Pagesos. Aquesta proposta finalment no ha estat incorporada. Tanmateix, entenem que el reconeixement de les activitats de protecció del medi ambient a què fa referència el text final pot donar cobertura a la comercialització d'energies renovables vinculada a l'explotació com a activitat complementària a aquesta. Defensem, doncs, que l'aplicació de la norma faciliti aquesta possibilitat: una transició energètica amb participació directa de la pagesia que contribueixi a diversificar ingressos i que també ajudi a mantenir l'activitat agrària.

Volem posar en valor també la preferència per les explotacions encapçalades per dones. Les desigualtats en l'accés i el reconeixement exigeixen mesures específiques. Aquesta és una de les raons, no l'única, però sí una de les principals, per les quals rebutgem la pretensió de VOX de suprimir aquesta prioritat, així com d'altres de les seves aportacions al text normatiu.

Avui... *(Pausa.)* Avui, deia, votarem favorablement i no mantindrem les esmenes que no s'han incorporat finalment. Valorem l'acord assolit. Entenem que la filosofia d'aquestes esmenes està incorporada i valorem també la utilitat de la llei en el seu conjunt.

Ara correspondrà al Govern fer efectives aquestes prioritats en les convocatòries, els programes i els pressupostos. Caldrà garantir l'acompanyament als joves i que el suport arribi a les petites explotacions professionals. Perquè quan una explotació tanca en pateixen les conseqüències també el municipi, els comerços i el territori. I quan una persona jove pot començar, s'obre una oportunitat per a tota la comunitat –acabo, vicepresidenta. Quan un jove es pot fer pagès, tot un poble hi guanya futur. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Els Comuns volem una pagesia que es pugui guanyar la vida amb autonomia i amb futur, i, en conseqüència, votarem favorablement per contribuir a fer-ho possible.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Manel Ezquerra Tomàs.

Manel Ezquerra Tomàs

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats, voldria començar aquesta intervenció parlant d'una cosa que malauradament no sempre és notícia en política, i és la capacitat que hem tingut de posar-nos d'acord. Avui tenim l'oportunitat de demostrar que, per damunt de les nostres diferències ideològiques, hi ha qüestions de país que ens han d'unir. I una d'aquestes qüestions és, sens dubte, la defensa de la nostra pagesia.

Aquesta proposició de llei neix d'una demanda del sector encapçalada per Unió de Pagesos, que aprofito per saludar els seus representants, i també ho aprofito per la seva implicació en les negociacions que s'estan portant a terme per trobar mesures com bonificacions pel gasoil o, per exemple, també augmentar els controls de les importacions, entre altres. I avui val la pena reconèixer i agrair aquesta feina, perquè quan el sector s'organitza i proposa i aporta solucions, la nostra obligació com a representants públics és escoltar, dialogar i actuar. I això és el que fem avui també. Sis grups parlamentaris, amb visions diferents de país i de la política, hem estat capaços de compartir un objectiu comú: donar més eines i més protecció als nostres agricultors i ramaders professionals.

I permeteu-me que ho digui amb tota la convicció: això té un valor enorme, especialment en els temps que vivim, en què massa sovint sembla que només tenen ressò la confrontació, la crispació o el soroll. Avui volem demostrar que també hi ha una altra manera de fer política: la política útil, la que escolta, la que construeix ponts i la que busca definir mesures concretes, sobretot en el moment complex que vivim.

I aquesta llei n'és un bon exemple. Darrere d'aquesta iniciativa hi ha una realitat que no podem ignorar: moltes explotacions agràries professionals, per circumstàncies econòmiques, laborals o per la mateixa evolució del sector, han anat perdent la condició d'explotació agrària prioritària. I quan una explotació perd aquesta

consideració administrativa no vol dir que el seu titular deixi de ser un agricultor professional. I, sobretot, no hauria de voler dir que quedi desprotegida.

Aquesta és la raó d'aquesta llei. Volem construir un nou paraigua de protecció, un aixopluc per aquestes explotacions, que puguin continuar tenint preferència en les mesures de suport públic.

Aquesta llei també ha de ser una eina d'esperança per als joves que volen incorporar-se al camp i per a les dones pageses, que han estat i continuen sent imprescindibles, però que massa sovint no han tingut el reconeixement i les oportunitats que mereixerien.

Sense joves és evident que no hi ha relleu generacional, i per a una pagesia forta cal que totes les explotacions treballin amb igualtat de condicions. Per això aquesta llei és important.

Però avui, més enllà del seu contingut, també cal destacar el missatge que podem enviar des d'aquesta cambra. Fa molts anys que els pagesos i pageses ens demanen una cosa molt senzilla: que deixem de banda les nostres diferències quan es tracta de defensar el sector. Ens ho han dit a les reunions, a les assemblees, en visites a les explotacions o en les mobilitzacions que fan. Ens han demanat sobretot unitat, i avui tenim l'oportunitat de respondre amb aquesta unitat.

Agrair, també, sincerament la generositat dels sis grups parlamentaris que hem impulsat aquesta iniciativa, perquè arribar a acords no significa renunciar a les pròpies idees. I cal agrair, ho torno a repetir, especialment a Unió de Pagesos, la perseverança, la feina i la voluntat de construir propostes que permetin avançar. Avui no venim a dir que amb aquesta llei se solucionen tots els problemes del camp, seria faltar a la realitat, però sí que podem dir amb orgull que fem un pas endavant, un pas necessari, un pas compartit.

I per acabar, adreçant-me directament als pagesos i pageses que ens escolten, sabem que estan cansats de paraules, sabem que necessiten fets, certeses i futur i sabem que massa vegades han tingut la sensació que la política estava més pendent de discutir que de resoldre els problemes. Avui volem enviar-vos un missatge diferent: quan es tracta de defensar la pagesia, som capaços de caminar plegats i que aquest

acord no sigui una excepció, que sigui un exemple, que sigui l'inici d'una manera de treballar que posi sempre el sector i les seves necessitats davant de les sigles.

I si hi ha una lliçó que la pagesia ens ha ensenyat al llarg de generacions és que les coses importants s'aconsegueixen amb esforç, perseverança i amb treball compartit, com hem fet tots amb l'entitat d'Unió de Pagesos. Avui, des d'aquest Parlament, crec que fem honor a aquesta lliçó. La pagesia ens ha demanat unitat; donem-li aquesta unitat. I com sempre diuen els pagesos, la unió fa la força i la nostra pagesia mereix tota la força d'aquest Parlament i de totes les administracions en general.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, representants d'Unió de Pagesos que avui ens acompanyen, avui la proposició de llei d'agricultura professional directa serà una realitat. Una iniciativa, com deia el diputat que m'ha precedit, impulsada per sis grups parlamentaris i que, a més a més, gràcies a que li hem donat tràmit amb una certa celeritat, els efectes d'aquesta llei es podran desplegar ja a partir de l'exercici 2027.

I què implica o què regula aguesta llei? Ja en vam parlar al debat de totalitat, però val la pena recordar-ho de nou. Busca potenciar les petites explotacions agràries que estan aprofitades directament per part d'agricultors professionals, reconeixent-los per llei com a destinatàries prioritàries pel que fa a l'impuls que dona el sector públic. A més a més, fixa que aguestes petites explotacions han de ser màximes beneficiàries de reduccions, bonificacions, exempcions, deduccions i altres beneficis o incentius fiscals.

A més, a dintre de les explotacions agràries professionals, es fixa prioritat per a joves i dones, i dintre de tot aquest sistema de preferència, en quins supòsits es fa? En detallo uns quants exemples: doncs a l'hora d'adjudicar hectàrees per part d'administracions públiques, a l'hora de rebre subvencions per a assegurances

agràries, activitats formatives per millorar la qualificació professional dels agricultors, ajudes per a l'establiment de joves agricultors, participació en activitats d'innovació agroalimentària finançades amb fons públics, concessió d'ajudes per a mitigació o adaptació al canvi climàtic, entre d'altres.

I per què aquesta situació de preferència? Doncs perquè les dades parlen per si soles. I també les recordem avui de nou: en vint-i-cinc anys, 43,32 per cent menys d'autònoms agraris, això són 17.072 pagesos menys dels que teníem l'any 2000. Només un vint-i-quatre per cent de dones són caps d'explotació –d'aquí l'article 8, senyor Villafranca. El quatre per cent de pagesos i ramaders de Catalunya tenen menys de trenta-cinc anys. I una nova dada: en deu anys hem passat de tenir cent mil perceptors d'ajuts directes de la PAC a Catalunya a tan sols 35.000.

I dèiem situació de preferència, en quins supòsits i el motiu. Aguests tres elements són els que han de regir arreu, que no deixa de ser allò que col·loquialment diem que la terra per a qui la treballa i les ajudes també.

I en aquest sentit, és inevitable parlar del principi d'acord que hi va haver el 26 d'octubre per part de tots els ministres d'Agricultura europeus per assentar les bases de la nova PAC 2028-2034. I quines són les novetats? Doncs a mode de resum: impuls dels agricultors actius, les petites explotacions agràries i els joves agricultors. Pel que fa als grans perceptors, ja n'hem parlat moltes vegades, reducció progressiva i límits en les ajudes. Aquí hi ha un punt important, que amb negreta subratllen, encara pendent de concretar.

I també com a tercer punt, que es mantenen els incentius per protegir la biodiversitat i l'aigua. Punt important també: optimització dels recursos hídrics. Tornarem a les sequeres i no estarem preparats si no hem fet la feina, perquè sembla que no haguem après res de la darrera. Per tant, aquí convidem el Govern a fer aquest impuls i ajudar a la modernització.

Deia, en tot el tema de la PAC, la idea és bona. Esperem a veure com ho materialitza el ministeri i com ho transposa i com estableix els requisits, perquè fa molt temps que es parla de frenar les ajudes milionàries als grans latifundistes, però quina és la realitat quan busques les dades? Que Andalusia, Castella - la Manxa i Castella i Lleó concentren el seixanta-quatre per cent del total de les ajudes directes de la PAC. I

quines dades tenim a Catalunya? Doncs sempre ens movem entre el 5,1 i el 5,28 per cent. Però el 2023 i el 2024 això canvia, es baixa al 3,95 per cent i al 3,71 per cent. Això és real? No seríem justos si diguéssim que sí; no és del tot real, però per què? T'adones que costa molt trobar les dades reals de Catalunya, perquè Catalunya paga tard, paga fraccionadament i amb un sistema de justificació força més farragós que la resta de perceptors.

En resum, poca transparència, perquè quan intentes buscar dades costen de trobar. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I acabo, president. Benvinguda aquesta llei, ara toca que el Govern català faci la feina. Una doble feina. Per una part, que defensi la filosofia d'aguesta llei a l'hora d'assentar els que seran els requisits de la PAC a l'Estat espanyol perquè Catalunya en surti beneficiada. I, d'altra banda, que Catalunya pagui els nostres pagesos i ramaders quan toca, perquè sempre són els últims a cobrar i la situació no està com perquè hagin de fer de banc del Govern.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats, representants d'Unió de Pagesos... Avui aprovarem una proposició de llei estratègica per al futur del model agroalimentari català, l'objecte de la qual justament és la protecció de l'agricultura professional directa. Un model basat en l'explotació familiar arrelada al territori, l'únic capaç de garantir l'equilibri territorial i la sobirania alimentària de Catalunya. El passat 7 d'octubre ja vam advertir sobre la situació d'extrema fragilitat que viu el sector i, per tant, el que cal és impulsar mesures estructurals que reconeguin el sector primari com una prioritat de país.

En un moment de mobilitzacions del sector, d'una complexitat extrema marcada per la inestabilitat global –costos de producció disparats, efectes devastadors de la crisi climàtica–, el suport a la pagesia no es demostra amb paraules i promeses, i aquest

suport el que s'ha de fer és traduir-lo en polítiques reals amb eines útils i complint allò que es promet.

Vull també posar en valor, com ho vam fer al passat Ple, i agrair la feina de les organitzacions agràries, i especialment a Unió de Pagesos, que ens van presentar aquesta proposta per transformar-la en la proposició de llei que avui debatem, amb aquest ampli consens. Una feina rigorosa que tradueix les necessitats de la nostra pagesia en solucions legislatives que després el Govern haurà de complir. Aquesta proposició de llei permet corregir la pèrdua de la condició d'explotacions agràries prioritàries, quantificades en 1.716 explotacions els últims cinc anys a Catalunya. Per tant, més d'un quinze per cent del total. Un fet que ha comportat un perjudici per a la pagesia professional de menor dimensió econòmica.

Amb aquesta norma, la pagesia professional directa recupera la preferència en les polítiques públiques, tant pel que fa al conjunt de mesures econòmiques, amb reduccions fiscals, com a les mesures sectorials adreçades a la pagesia familiar catalana.

Queda clar, doncs, el perquè d'aquesta norma. I ho vull remarcar, perquè també queda molt clar el posicionament del Grup Parlamentari de VOX sobre les necessitats del sector primari i la seva demagògia i incoherència entre el que diuen i el que fan amb la presentació de les seves esmenes. Ha quedat molt clar quines són les seves prioritats i quines no ho són. Per tant, evidentment, votarem en contra de totes les esmenes que ha presentat, perquè per VOX no és prioritari protegir i establir mesures de preferència per a les petites explotacions familiars agràries catalanes. Per VOX no és prioritari protegir i atorgar preferència a les dones caps d'explotació i proposen suprimir l'article 8 de la proposició de llei. VOX ignora volgudament la realitat i imposa la seva mirada masclista també al camp. Les dades del cens agrari són clares i implacables: a Catalunya, només en un 23,88 per cent de les explotacions les dones són caps d'aquesta explotació, amb un envelliment molt elevat i només un 2,55 són menors de trenta-cinc anys.

I VOX també fa bandera del seu negacionisme climàtic i proposa eliminar articles i punts clau relacionats amb la mitigació del canvi climàtic i el suport a les explotacions que estan en crisi pels efectes d'aquesta emergència. Una altra incoherència

majúscula, que no reconeix els efectes de les sequeres recurrents, fenòmens meteorològics extrems que deixen les collites sota mínims.

Però l'esmena estrella és la que pretén desvirtuar l'objecte de la llei. I aquí es veu quines són les preferències de VOX. Aquí es veu com no té cap voluntat de protegir i donar preferència a les petites explotacions agràries de Catalunya, gestionades per agricultors professionals, i presenten una esmena on encabeixen totes les explotacions agràries, siguin petites, mitjanes o grans. Hi ha una gran diferència entre les ajudes i la preferència que necessiten unes o les altres. Però vostès no van mai en contra dels grans.

Doncs no, diputats de VOX, aquesta proposició de llei va adreçada únicament i exclusivament a les explotacions agràries que són aprofitades directament per agricultors professionals i que en cap cas no poden tenir una dimensió superior a la de petita empresa. I també donar preferència als joves i a les dones, per molt que els molesti.

Pel que fa a les esmenes presentades pel Grup dels Comuns, hem consensuat aquesta transacció incorporant aquesta disposició addicional que ha explicat molt bé la diputada Lozano. I, per tant, agraïm també la seva proposta.

I acabo, president. Som conscients que queda molta feina per fer, que cal impulsar mesures estructurals com les que proposa aquesta llei, mesures que permetin garantir la viabilitat del nostre model de pagesia, que és l'únic que garanteix el futur del nostre medi rural i del nostre proveïment d'aliments. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana farem tot el que estiga a les nostres mans perquè la pagesia, com a sector essencial i estratègic de Catalunya, tingui garantida la seva viabilitat, que avui està en risc.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jaume Veray Cama.

Jaume Veray Cama

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades... Primer de tot, em vull sumar a les salutacions i als agraïments a la gent d'Unió de Pagesos que avui ens acompanyen. Mirin, el Grup Parlamentari del Partit Popular votarà a favor de la llei de protecció de l'agricultura professional directa i de l'esmena que incorpora una disposició addicional d'acompanyament per als futurs joves agricultors.

I hem participat en aquesta iniciativa, perquè compartim el seu objectiu, que no és un altre que donar suport a les explotacions gestionades per professionals, que hem de tenir en compte que són els que assumeixen riscos, els que prenen decisions i els que viuen del treball al camp. Perquè darrere de cadascuna d'aquestes explotacions hi ha persones, famílies, hi ha producció d'aliments, hi ha activitat econòmica, i això porta oportunitats als nostres pobles, als nostres municipis.

Protegir aquesta pagesia és per nosaltres defensar el futur del sector primari. Aquesta llei estableix que aquestes explotacions han de tenir preferència en suports públics. Parlarem d'accés a les terres, d'assegurances agràries, d'ajut per a la modernització d'explotacions, formació, innovació, digitalització. I també preveu un tractament fiscal favorable i pel Partit Popular aquest és un aspecte essencial, perquè facilitar la continuïtat d'una explotació exigeix mirar què li demanem, quins costos suporta i quina part d'aquests costos podem ajudar a disminuir des de les administracions? Pensem que qui vol continuar produint ha de trobar facilitats per poder fer-ho, i no entrebancs.

La llei reconeix una preferència per als joves i les dones i, com ja hem avançat, donarem suport a l'esmena d'acompanyament als futurs joves agricultors, perquè pensem que actua en un moment decisiu, just abans de la incorporació. Preveu també una convocatòria anual d'ajuts per acompanyar els joves que es comprometin a incorporar-se com a titulars d'una explotació, i aquest acompanyament inclou mentoria, formació, pràctiques en explotacions… Perquè començar una activitat agrària és una decisió important a la vida, cal aprendre, cal adquirir experiència i preparar un projecte viable; sense que siguin viables els projectes, no hi ha futur. I acompanyar aquest procés pot ajudar precisament a convertir una vocació en una explotació d'èxit. Per això hi votarem a favor, perquè valorem la mesura pel que pot aportar al sector, no perquè la presenti qui la presenta.

Ara bé, conseller, amb l'aprovació de la llei la feina no s'acaba. Ara comença l'obligació de fer-la efectiva. Mirin, quan ja vam debatre la lectura única, ja vam expressar les nostres reserves sobre el procediment i sobre la necessitat de concretar diversos mandats. Avui mantenim aquesta exigència, perquè la preferència haurà d'aparèixer en les bases dels ajuts, el tractament fiscal favorable haurà de traduir-se en mesures concretes i l'acompanyament als joves haurà de disposar de convocatòries, de recursos, fins i tot de calendari, perquè una explotació no es manté oberta amb una declaració d'intencions, només. Ja els hi vaig dir que aprovar el mandat no és haver-lo complert, i portem avui prou legislatura com per reclamar al Govern que redueixi la distància entre els acords que prenem en aquesta cambra i la seva execució, perquè molt sovint, després de les votacions i del debat, costa trobar els resultats sobre el terreny. Escoltin, el diari de sessions ho aguanta tot i queda tot molt bé, però el pagès necessita saber quan arriben els ajuts, com pot accedir-hi i quina millora li representa.

Conseller, voldríem que aquesta llei tingués més recorregut al camp que no pas en els arxius del seu departament. Voldríem que fos una eina perquè el camp sigui una oportunitat professional vinculada a la innovació, a la tecnologia o l'emprenedoria, i no una activitat condemnada només a viure amb ajudes. Voldríem que sigui una eina eficaç per qui cultiva i té cura de la nostra terra a casa nostra, perquè, com em deien ahir, la terra continua sent l'origen de la nostra prosperitat.

Però hi ha, a més, una qüestió que caldrà afrontar. El text condiciona els preceptes en despesa a l'entrada en vigor del pressupost del proper exercici, el 2027, i veient com ha anat la negociació del 26, em fa l'efecte que el 27 els hi costarà una mica. Per tant, doncs, caldrà explicar quan es podran aplicar aquestes mesures, amb quins recursos i quines actuacions es preparen mentrestant perquè, si us plau, ho facin amb procediments senzills, perquè seria una ironia considerable aprovar una llei per protegir la pagesia i acabar demanant-li una nova carpeta per demostrar una altra vegada què és pagesia, no els hi sembla?

Per tant, des del Partit Popular –i vaig acabant– defensarem i defensem el sector primari amb propostes *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)*, amb el nostre vot i amb el seguiment dels compromisos adquirits. Avui

votem a favor d'aquesta llei, després exigirem el desplegament i que es compleixi, perquè la pagesia necessita menys càrregues, més seguretat per invertir i oportunitats per continuar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I finalment, en el torn de defensa de les esmenes, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia, conseller, consellera, diputats, diputades, públic assistent i en especial els representants d'Unió de Pagesos que avui ens acompanyen, que són els qui han aconseguit que aquesta majoria parlamentària doni suport a aquesta llei de protecció de l'agricultura professional directa, de fet, una proposta que arriba de les seves mans i assumim aquesta majoria parlamentària. Per tant, cal felicitar-los per la feina que fan arreu del país i sobretot defensant aquest sector agrícola.

Bé. Referent a les esmenes, és evident que a les esmenes de VOX no hi donarem suport, bàsicament perquè el que diuen no aporta res de positiu a la millora d'aquesta llei que tenim sobre la taula, tot el que aporta no serveix absolutament per a res. I el que sí que farem, i hem fet, és aquesta esmena transaccional amb una de les esmenes que ham presentat els Comuns, que sí que incorpora millores en el text que teníem inicial i que també Unió de Pagesos valida com a transacció que millora la llei i, per tant, doncs, endavant.

Com a grup proposant, doncs, votarem a favor de la llei i d'aquestes esmenes transaccionals pactades entre tots, i el que desitgem és que aquesta majoria no serveixi per omplir més aquests calaixos que hi han aquí al Parlament, però que sobretot hi han a la Generalitat, uns calaixos que estan plens de lleis aprovades que estadísticament segur que els hi va molt bé als diferents governs que surten per dir que aproven tantes lleis i que queda molt bé, però després el que hem de veure és que realment s'apliqui. I us podria posar molts exemples de lleis que estan aprovades i que no s'apliquen, que no serveixen per massa re més que per omplir calaixos i

poder fer estadístiques, com si un govern es mesurés per les lleis que aprova durant la seva legislatura. El Govern, la gent, la ciutadania el mesura per la feina efectiva feta i no pas per estadístiques de lleis.

I ho dic, això, perquè, per exemple, a l'Estat espanyol hi ha la llei de la cadena alimentària i tots sabem que és una llei important i que no s'està complint, i és una llei que ajudaria també, perquè no només amb la que aprovarem avui el sector se'n sortirà, sinó que calen moltes polítiques transversals i molta feina a fer i una és aquesta, el compliment de les lleis que ja estan aprovades, com la de la cadena alimentària, que suposaria que les explotacions, que els agricultors, que els ramaders, cobressin preus justos pels seus productes, i això no s'està complint.

Per un altre costat, patim la competència deslleial d'acords com Mercosur, que aquest Parlament s'hi ha posicionat clarament diferentes vegades en contra pel que genera, perquè al final el que provoca és que arribin productes amb una qualitat totalment diferent dels que s'elaboren aquí, amb productes que aquí no es poden utilitzar, i en termes laborals que ja ni en parlem, i que generen, evidentment, un problema a la nostra agricultura.

També podríem parlar de les crisis constants, siguin una guerra o sigui l'emergència climàtica, el sector sempre pateix, sempre li toca el rebre, sigui per les guerres, l'increment dels preus de l'energia, o sigui per l'emergència climàtica que destrossa els seus cultius o que fa que l'aigua…, doncs que no tinguem prou aigua per a tot el país.

I bé, podríem parlar de moltes altres problemàtiques, l'accés a la terra, el jovent, la incorporació del jovent que sí que en aquesta llei també, i amb aquesta esmena transaccional que s'ha fet, s'intenta fomentar la incorporació dels joves al sector, que totalment ha de ser una prioritat, perquè entre el que ha patit el sector en les últimes dècades que ha plegat, com saben, una part importantíssima del sector en vint i pocs anys, doncs cal generar aquest relleu generacional. Per tant, totes les eines que serveixin per ajudar el sector agrari nosaltres hi serem donant suport, però sobretot després el que farem és treballar conjuntament amb Unió de Pagesos i tot el sector perquè aquestes lleis siguin funcionals i en veiem els resultats al més aviat possible.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn perquè el grup parlamentari que no té esmenes vives pugui fixar la seva posició. Per fer-ho, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El 14 d'octubre, vora dos-cents tractors i un miler de pagesos van arribar a Barcelona per denunciar l'encariment de costos i reclamar mesures per poder subsistir. Van passar per la delegació del Govern espanyol, pel Departament d'Agricultura i pel Palau de la Generalitat. Van picar totes les portes cercant una solució que els permeti pagar les factures. La pregunta que ells formulen és no només legítima, també pertinent i necessària: qui ha d'assumir el cost de produir la vianda que tots plegats servim a taula? Ells assumeixen l'encariment del combustible, l'alimentació del bestiar, el cost dels fertilitzants, les assegurances, els riscos climatològics, l'amenaça latent de les plagues. I quan arriben davant el taulell, la seva capacitat de negociació pel que fa al preu del producte és nul·la. Un desequilibri que propicia pèrdues, desinversions i temptacions d'engegar-ho tot a rodar.

Ja podem anar reconeixent el pagès com a beneficiari preferent de quinze programes públics, ja, que si quan ven es veu obligat a acceptar condicions que no cobreixen ni les despeses, el problema no farà sinó cronificar-se. És hora d'encetar el debat sobre la cadena alimentària. Cal garantir des de l'Administració que els contractes siguin clars i sense lletra petita, que les condicions pactades abans de lliurar la producció es compleixin, que els terminis de pagament no es dilatin. No hauríem d'intensificar els controls sobre les pràctiques abusives? Hem de deixar que les grans corporacions i superfícies comercials continuïn duent la batuta i escanyant la nostra pagesia? És normal que el pagès malvengui la collita o els caps de bestiar perquè s'endugui el benefici la comercialitzadora? Ja entenem, eh?, que tothom s'hi ha de guanyar la vida, però el guany de cadascú s'adiu realment amb els riscos, responsabilitats i hores de feina que hi ha darrere? És proporcional? És just? O algú s'aprofita de la seva posició de força per eixamplar marges de benefici i eixugar la principal font d'ingressos de la nostra pagesia?

Les estratègies compartides i taules de diàleg que ofereixen els governs no paguen ni ajornen les factures del pinso ni del combustible. Necessitem mesures concretes, ràpides, efectives. Hi ha explotacions que no resistiran l'impàs que hi ha entre l'anunci d'ajudes que vostès fan als mitjans i l'ingrés real que ells esperen als seus comptes bancaris. Si els diners o facilitats no arriben a temps, passen a ser promeses buides, i malauradament, en aquest país, mentre els pagesos s'escarrassen a produir gra, hortalisses o carn, les promeses buides esdevenen el producte estrella dels polítics.

Aliança Catalana va presentar una moció en aquesta cambra que obligava l'Administració a nodrir de producte català els menjadors d'escoles, hospitals i residències per contribuir a mantenir vives les explotacions i cooperatives del país. Junts, Esquerra, CUP, PSC i Comuns hi van votar en contra. Les mateixes formacions que avui fingeixen simpatitzar amb la pagesia són les que van prioritzar un cordó sanitari partidista i electoralista per davant dels interessos del seu poble. Nosaltres no som aquí per fer cordons sanitaris a ningú ni per arraconar ningú dins aquest hemicicle, sinó per servir els catalans i Catalunya. Per això continuarem donant suport a aquesta llei, perquè volem que els tractors puguin dedicar el jornal als camps i no perdin més temps polint l'asfalt de Barcelona. Perquè volem que els pagesos catalans que han preservat la nostra llengua i el nostre costumari, que han mantingut viu el llegat mentre adobaven la terra, no morin a mans de cap tractat europeu ni per la incompetència manifesta de qui ens governa.

Llarga vida a la pagesia i llarga vida a Catalunya.

El president

Acabades les intervencions, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, procedim ara a les votacions.

En primer lloc, votarem les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, que són les esmenes 1, 7, 8, 9 i 10.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 121 vots en contra, 11 vots a favor i cap abstenció.

(Veus de fons.) Sí. I pregunto... Sí, pregunto a la diputada Díaz el sentit de la delegació.

Elena Díaz Torrevejano

En contra.

El president

Per tant, el resultat final són 122 vots en contra, 11 vots a favor i cap abstenció.

En segon lloc, atès que el Grup Parlamentari Comuns ha retirat les esmenes presentades, excepte l'esmena número 4, que ha estat objecte de transacció, votarem les esmenes transaccionals amb l'esmena 4 del Grup Parlamentari Comuns.

Votem, doncs, l'esmena transaccional 1.

Comença la votació.

Senyora Díaz...

Elena Díaz Torrevejano

A favor.

El president

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

Tot seguit, votem l'esmena transaccional 2.

Comença la votació.

Senyora Díaz...

Elena Díaz Torrevejano

A favor.

El president

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

En tercer lloc, votem les parts del text de la proposició de llei que no han estat esmenades.

Comença la votació.

Senyora Díaz...

Elena Díaz Torrevejano

A favor.

El president

Han estat aprovades per 122 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Finalment, d'acord amb l'article 138.3 del Reglament, procedim a una votació final sobre el conjunt de la iniciativa, que inclou les correccions lingüístiques i de tècnica normativa.

Comença la votació.

Senyora Díaz...

Elena Díaz Torrevejano

A favor.

El president

La proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa ha quedat aprovada per 122 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Interpel·lació al Govern sobre la necessària desregularització a Catalunya

300-00366/15

El cinquè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la necessària desregularització de Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, president. Consellers, diputats... Señor Dalmau, Cataluña no necesita ni más impuestos ni más burocracia; no necesita más formularios, más ventanillas, más permisos, más tasas, más licencias, más inspecciones, más sanciones, ni, por supuesto, más obstáculos.

Cataluña necesita recuperar aquello que existía cuando la izquierda *no* nos extorsionaba ni nos asfixiaba: la libertad de trabajar, de emprender, de invertir, de producir, de prosperar; en definitiva, de vivir.

Porque ¿cuál es la realidad actualmente? Que ahora un trabajador, un autónomo, no solo tiene que luchar contra la competencia legal, sino que también tiene que librar una batalla que debería ser ilegal: por un lado, la competencia desleal y extranjera, y, por otro lado, la propia competencia de la Administración.

Socialistas y separatistas han convertido nuestra tierra en un laberinto administrativo. Han conseguido que un autónomo dedique más tiempo a cumplir obligaciones burocráticas que a atender a sus clientes: Hacienda, Seguridad Social, Inspección de Trabajo..., papeles para la Generalitat, papeles para las diputaciones, papeles para los ayuntamientos..., que aquí, en Cataluña, te piden papeles hasta los consejos comarcales, señor Dalmau.

Han conseguido que un empresario tenga que contratar a alguien para atender únicamente a la normativa que le imponen; han conseguido que un agricultor o un pescador, aparte de no poder trabajar por las imposiciones climáticas, tenga que enfrentarse a una montaña de papeles para justificar su trabajo. Es que han conseguido que, en Cataluña, quien quiera abrir un negocio y levantar una persiana tenga que superar tantísimas barreras y obstáculos que parece que traten mejor a un delincuente que a un propio emprendedor, señor Dalmau –es una vergüenza.

Y mire, ejemplos breves de cómo afecta la hiperregulación en Cataluña: vivienda –un reto importante, ¿no?–, pues mire, esa hiperregulación en Cataluña está reduciendo oferta y retrasando la construcción; comercio, mayores costes de apertura; industria, falta de competitividad, de retrasos de inversiones y deslocalizaciones –lo vemos todos los días–; agricultura, incremento de costes y venta bajo coste; autónomos, menor productividad y menor facturación; energía, retrasos en proyectos y aumento de la dependencia extranjera; transporte, restricciones de acceso y mayores costes operativos, y en fiscalidad, no hace falta que le diga que, evidentemente, menor renta disponible.

Pero ¿sabe lo que pasa? Que, mientras tanto, ¿qué hace la Administración? ¿Qué hace el señor Illa, el señor Dalmau, aparte de anunciar una famosa ley, una supuesta

ley para reducir los plazos y reducir la burocracia, que nunca ha llegado?, ¿qué han hecho? Pues crear eso que mejor saben los socialistas: nuevos organismos, nuevas políticas –que invierten, evidentemente, en los suyos–, nuevas estructuras, nuevas mesas de trabajo, nuevos comités de expertos; en definitiva, todo lo que es nuevo para dar sueldos a ellos mismos. *(Alguns aplaudiments.)*

Pero claro, nada, efectivamente, que no sepan los catalanes, nada que no sufran nuestros vecinos. Por eso, como dije, efectivamente, la enmienda a la totalidad de presupuesto, con los socialistas, en Sant Jaume, la motosierra no suficiente: hay que entrar con *bulldozers*; sí, hay que entrar con *bulldozers*.

Hay que derribar tantas estructuras políticas innecesarias y recortar tanto gasto superfluo como grandes son las dificultades de los catalanes, y ese dinero destinarlo a educación, a sanidad y a infraestructuras, a profesores, a médicos y, sobre todo, a policías. *(Alguns aplaudiments.)*

Porque sí, o recortamos el treinta por ciento del presupuesto de la Generalitat, bajamos los impuestos, cerramos las fronteras y empezamos a priorizar o seguiremos perdiendo renta disponible, PIB per cápita y engrosando la lista del paro, porque con el nivel de inmigración y desempleo que están provocando, el sistema es insostenible. No dan los números: ni podemos trabajar todos, ni cabemos todos ni podemos seguir manteniendo y subvencionando a otros países vía cooperación exterior.

Señor Dalmau, ¿son ustedes conscientes de que en solo sus últimos tres años de Gobierno han desaparecido, han disuelto, se han ido 6.083 empresas? Porque ustedes sacan pecho de las que crean, ¿y de las que se van, fruto de su sobrerregulación?

Mire, señor Dalmau, nosotros somos muy claros. Ante sus nefastos resultados, nuestras soluciones. Compromiso claro: derogar los quince impuestos propios, reducir el IRPF económico, y, por supuesto, eliminar, sí, el ITP para los nacionales –para los nacionales. *(Alguns aplaudiments.)*

Es muy sencillo, queremos que el dinero de los catalanes esté en el bolsillo de los catalanes, en esos autónomos, esas empresas que crean riqueza y que puedan crecer y puedan emprender, no para la Generalitat, para esos sindicatos y ese

sottogoverno; *sottogoverno* de Esquerra que pactó con ustedes para seguir forrándose. Para eso no quiero que ustedes tengan más dinero.

Y, claro, cuando VOX habla de recortar, habla precisamente de eso: de recortar sus privilegios y destinarlo a seguridad, infraestructuras, sanidad o educación. Habla de esto, señor Dalmau. Mire, es que me cuesta, porque pesa. *(L'orador mostra un document.)* Mire, habla de esto, de 399 cargos que ustedes, a dedo, han nombrado en la Generalitat de Catalunya. Y no hablamos aquí de funcionarios –ni uno solo. Aquí el único requisito es el carnet del Partido Socialista; el nuevo requisito es seguir manteniéndose a costa del erario público.

Claro, 399 no caben, evidentemente, en un periodo. Pero sí que le voy a poner una enmienda. No son 399, son 398, pero aquí que hay que restar el jefe de gabinete de Illa, que ha tenido que dimitir por presunta corrupción y malversación. *(Alguns aplaudiments.)*

Pero mire, señor Dalmau, no solo y únicamente hablamos de recortar y de bajar impuestos; hablamos de darle un cambio radical a la mentalidad de la Administración, de menos normas y mejores normas, de menos de duplicidades y menos organismos innecesarios, de menos trámites. Porque en la nueva norma que se apruebe, deben desaparecer estas normas existentes. Es un lío jurídico.

Cataluña es la comunidad autónoma con más carga legislativa de todas las regiones. Aquí es que se regula hasta el azúcar de la coca-cola, señor Dalmau. Pero es que, además, hay que revisar y derogar toda la regulación que no aporte valor, que no proteja un interés legítimo o que suponga una carga para la actividad económica.

Fíjese, en dos años, han aprobado veintiséis leyes, sin contar los decretos: ochocientos –ochocientos– folios de normativa de carga burocrática que atraviesa esta sociedad; ochocientos folios, precisamente, que –la inmensa mayoría– es por la vía de urgencia, la vía de lectura única, que ya sabe usted perfectamente la posición de los letrados en que eso lo que hace es, pues, extraer un nivel *muy* bajo, pésimo, a nivel legislativo. Para que vea que aparte de tener una sobrecarga jurídica y legislativa, el nivel de las leyes que ustedes promulgan es nefasto.

Y mire, señor Dalmau, todo eso hay que derogarlo, pero ¿sabe qué pasa? Que también hay que apostar por la empresa, por el pequeño autónomo, por la persona que tiene dificultades. Hay que hacer bandera del silencio administrativo positivo, aquello que usted decía, pero no lo ha aplicado. Principio de mínima intervención: la declaración responsable debe ser herramienta habitual para facilitar la relación entre los ciudadanos y la Administración.

Por supuesto, hay que acabar con la obligación de la cita previa; es un escándalo. Hay que apostar por la ventanilla única, y mejorar la comunicación entre administraciones. No es de recibo, señor Dalmau, que una persona tenga que presentar cinco veces un documento que la propia Administración ya tiene –no tiene ningún tipo de sentido–, y, por supuesto, hay que recortar, pero recortar esa ley, esas normativas que castigan en el campo y castigan nuestra industria. Hay que derogar los planes de igualdad, los planes de LGTBI, los planes de movilidad sostenible, *fuera* su ley del cambio climático. Porque sí, ahogan nuestro campo y nuestra industria.

Tenemos que acabar con las imposiciones climáticas y los informes ambientales, esos informes mal hechos, esos informes que tienen que padecer esas empresas, y apostar por la tramitación exprés de redes eléctricas; sí, acceso a la red para quien quiera invertir en Cataluña, y ni una sola traba más para el acceso al agua. L'aigua és de tothom, senyor Dalmau, de tots.

Y, por supuesto, combatir la agenda 2030, el pacto verde europeo, el acuerdo de París, efectivamente, el mercado de emisiones, y, por supuesto, en Cataluña, evitar y reducir las posiciones lingüísticas que tantísimo daño hacen a las empresas catalanas.

Pero, sobre todo, usted tiene cambiar la mentalidad. Tiene que pensar cuál es nuestra prioridad: la suya, la tenemos muy clara, 399 cargos; la nuestra, la productividad, la competitividad y la rentabilidad de quienes crean riqueza.

En definitiva, hay que dejar ganarse la vida, señor Dalmau, dejar prosperar, dejar vivir. ¿Tan difícil es tener procedimientos sencillos, plazos razonables o incluso seguridad jurídica, una mínima?, ¿tan difícil es?; ¿tan difícil es que un padre de familia pueda llevar, no sé, a su hijo al médico del pueblo de al lado y que no tenga que sufrir un

calvario burocrático? Decirle «no, tiene que ir usted a otro médico», ¿no ve que no tiene ningún tipo de sentido?

Pues es evidente que con aquellos que han hecho de la Administración su mera capacidad en decrecimiento personal, pues claro que es difícil, es imposible. ¿Cómo vamos a pedir sentido común a los que se gasten el dinero de los españoles en drogas y señoritas de compañía, a los que, en vez de invertir en el mantenimiento de las vías, se lo han gastado en colocar a sus amiguetes? Señor Dalmau, es que es tremendo y criminal.

Por eso también quiero enviar un mensaje de apoyo y recuerdo a las familias del trágico accidente en Toledo, porque es evidente que la corrupción mata, y mata mucho. *(Alguns aplaudiments.)*

Diputados socialistas, la Generalitat no puede seguir siendo una máquina de poner obstáculos a quienes trabajan, emprenden, invierten y quiere construir un futuro. Cada año perdido son matrimonios que no pueden ni soñar con un hogar, familias que nunca van a crearse, comercios locales, industrias que echan el cierre, y explotaciones agrarias y ganaderas que no encontrarán nunca relevo.

Es el momento elegir, sí. Elegir entre ustedes o el pescador que no puede salir a faenar, elegir entre ustedes o la empresa textil que acaba de deslocalizar; entre ustedes o los trabajadores de la nuclear de Ascó y Vandellòs; entre ustedes o el autónomo que trabaja veinticinco días para la Administración y cinco días para su familia; entre ustedes o el padre de familia que tiene que esperar dos años la resolución de incapacidad de su hija para cobrar una prestación; entre ustedes o los 9.200 muertos esperando la ley de la dependencia. En definitiva, entre ustedes o España. Y yo lo tengo muy claro.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per respondre, té la paraula el conseller, l'honorable senyor Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyor diputat, li he de dir que, com que vostès normalment venen aquí amb l'argumentari après que els hi deuen enviar des de Madrid, no ajuda a pensar gaire. I aleshores un es presenta aquí i ve amb les dades falses o ve amb les dades que no sap vostè quan parla. Jo no sé si vostè té temps aquesta tarda, perquè, ja que m'ha deixat uns papers aquí..., no sé si té temps aquesta tarda, perquè vostè demana que fem una finestreta única. Si vol, l'acompanyo a la Gran Via 241. Hi ha una finestreta única de tots els serveis integrats de la Generalitat de Catalunya. I, per cert, per primera vegada, amb l'Administració de l'Estat. Vostè hauria de venir aquí amb els papers una mica preparats.

Però clar que hi ha una diferència entre el que vostès proposen i nosaltres. Perquè vostès, darrere de la brometa aquesta que fan sobre la motoserra..., que normalment el que amaguen és retallades en pensions, sanitat i educació, que és el que té a veure amb el seu model. El nostre és un model de fer-li la vida més fàcil a la gent. Perquè sí, és possible ser progressista en aquest país; sí, és possible defensar els drets laborals; sí, és possible defensar l'educació pública; sí, és possible defensar la nostra indústria; sí, és possible defensar els nostres agricultors i a la vegada treballar per fer la vida més fàcil a la gent, que és concretament el que està fent aquest Govern; és el que està fent aquest Govern.

Quan aquest Govern ha presentat la llei del directiu públic professional, que té a veure amb treure de la designació clarament política més de quatre-cents alts càrrecs d'aquest país per sotmetre-ho a uns processos objectius vinculats a la professionalització, com hi han a altres països de la Unió Europea, hem sigut el primer Govern que ho ha tirat endavant. I és el primer Govern que ha enviat una llei d'aquest tipus al Parlament.

I quan aquest Govern ha estat sotmetent a informació pública..., per tant, presentarem en aquest Parlament abans de final d'any l'avantprojecte de llei de simplificació de tràmits urbanístics i ambientals. Sí, perquè és que, clar, com que vostè ha demostrat diguem-ne un menyspreu tan important sobre les normes, li és molt difícil entendre que les normes primer s'han d'aprovar, no?, que les envia el Govern a informació pública, que fem una memòria preliminar, que hem de consultar-li a la ciutadania per poder admetre les seves peticions, que l'hem tingut a informació pública i que

l'enviarem a aprovació del Govern abans d'acabar l'any i en el tràmit parlamentari perquè pugui començar a partir de l'any 2027. La llei que ha fet, no?, la revisió més profunda –més profunda– per alliberar les energies del nostre país en els tràmits urbanístics i ambientals.

Perquè és cert, nosaltres compartim una idea: que no podem tenir un país que no és capaç de donar passes endavant, decidides, en habitatge, o que no permet que una indústria pugui desenvolupar-se, o que es passa molt de temps tramitant una llicència ambiental.

Però sap què s'ha de fer per combatre aquestes coses? Parlar menys i treballar més. Que és per això que aquest Govern ha presentat una llei que és primera, ambiciosa i pionera en el conjunt de l'Estat, que ens situa al capdavant de la facilitació de l'activitat econòmica en el nostre país. Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres, li he de dir.

En tot cas, és cert, l'hi he explicat, no? Vostè ha fet aquí una sèrie de referències sobre algunes qüestions que li preocupen, i ho he expressat de moltes maneres, no? Vostès, quan parlen de desregular, el que volen és destruir el nostre sistema institucional, de drets i de garanties. Amb la boca petita, diuen i reconeixen el que ara genera consens, que volen evitar duplicitats, que la cita prèvia no arriba mai o arriba ja massa tard, quan és necessària amb una major interoperabilitat. I en això li he de dir que benvinguts al consens. Tard, però benvinguts. Perquè algunes de les mesures que proposen ja estan en vigor, les ha aprovat aquest Parlament. Una de les grans propostes que tenen vostès és l'eliminació de la cita prèvia obligatòria per a tot l'Estat i aquest Govern ha sigut pioner aprovant l'eliminació de la cita prèvia obligatòria gràcies a una proposició que vam aprovar el Grup Socialistes, Esquerra Republicana i els Comuns.

També proposen derogar normativa obsoleta, i aquest Govern ha eliminat més de vuit-centes disposicions normatives obsoletes i quasi cinc mil actes administratius, que ens situa al capdavant de l'eliminació de la burocràcia en el nostre país.

Però vostès el que volen no és suprimir tràmits per fer la vida més senzilla a la ciutadania. Vostès el que volen és utilitzar l'excusa dels tràmits per tocar els drets de la ciutadania. I això són dues coses ben diferents. Vostès no poden sortir al faristol

del Parlament en plena campanya electoral i dir «els treballadors tenen massa drets», que és el que pensen –que és el que pensen. I, en tot cas, han trobat una via alternativa fent veure que és culpa de l'Administració i dels tràmits, i això no és així –i això no és així.

I, per tant, quan vostès parlen de desregular, del que estan parlant és de generar un sistema de vencedors i vençuts. Quan parlen de menys papers per a alguns, el que volen dir és més desigualtat per a moltes persones, i, en aquest sentit, evidentment ens trobaran a nosaltres al capdavant combatent aquest sistema. Perquè el nostre és un sistema de drets i de garanties, però també ho he dit, és un sistema que vol fer la vida més fàcil a la gent. Ho hem fet intervenint en més de trenta-un tràmits, prioritaris, claus per a la ciutadania, amb les empreses i amb els agricultors, amb l'objectiu de reduir el temps, eliminar redundàncies i facilitar la relació entre l'Administració. Ho hem fet quan hem redissenyat més de cent setanta tràmits al conjunt del país des del punt de vista digital, amb una garantia: que sempre hem dit que una persona ha de poder ser capaç de fer els seus tràmits des del seu mòbil a la vegada que ha de poder ser atès per una persona arreu del país.

També li he de dir que, si tinguessin la mateixa exigència que tenen amb l'Administració amb una companyia telefònica o amb una companyia d'aviació, els hi recordaria que és molt més fàcil tramitar avui la llei de dependència que, a vegades, comprar un bitllet d'avió o canviar-se de companyia de gas. També perquè siguem exigents també amb el sector privat.

Que hem canviat més de 1.500 formularis que es feien en PDF –vol dir que la gent se'ls havia d'imprimir, els havia d'emplenar, els havia d'escanejar i els havia de pujar a la plataforma– per formularis web. I ho hem fet en aquests dos anys. Té a veure amb la tasca que nosaltres hem fet. Té a veure –m'hi he referit aquest matí– amb quan una persona s'havia de dirigir presencialment ja sigui al Consorci de Normalització Lingüística per sol·licitar el seu certificat de català..., o s'hagués de dirigir al seu centre hospitalari per fer el consentiment informat, que ara el pot fer digitalment.

Aquestes són les qüestions que canvien la vida de la gent –aquestes són les qüestions que canvien la vida de la gent. I és veritat, a nosaltres ens trobarà defensant

la indústria, els treballadors; ens trobarà defensant la ciutadania del nostre país, en un sistema de garanties de drets i deures. Però també ens ho trobarà defensant en una proposta de reforma de l'Administració que és ambiciosa, que és pionera en el nostre país i que sobretot, li he de dir, està avançant malgrat les oposicions que ha fet el seu grup.

I, en aquest sentit, vull recordar-li que, si avui vostè té una preocupació sincera –sincera–, si vostè té una preocupació sincera pels agricultors del nostre país, si vostè té una preocupació sincera pels pagesos, pels pescadors del nostre país, si vostè té una preocupació sincera pels treballadors de la indústria del nostre país, del que s'hauria de preocupar és que els seus referents de la seva família política són els que estan enviant a la ruïna milers de famílies en el nostre país amb les guerres injustes que estan provocant a tot el món, apujant el preu dels carburants, apujant els preus dels fertilitzants i arruïnant el cost de la vida a milers de ciutadans del nostre país gràcies a les aliances que vostès tenen amb els seus referents, ja siguin Netanyahu o Trump als Estats Units, que, per sort, li he de dir, el seu temps comença a acabar-se.

Aquesta és la diferència de l'enfocament de models que tenen vostès. Són per polítiques com la que vostès impulsen. Són per polítiques amb els seus aliats, amb els seus referents intel·lectuals, amb els seus aliats internacionals, que avui la nostra indústria i la nostra pagesia està perdent competitivitat. I són governs com els nostres els que estan treballant justament pel contrari, per alliberar les energies de la nostra indústria, per permetre que la nostra indústria pugui ampliar-se, per permetre que una empresa com Lotte pugui instal·lar-se a Mont-roig del Camp, per permetre que la nostra indústria hagi tingut un clar exemple de procés de reindustrialització, com ha sigut el cas d'Ebro en les inversions de reindustrialització del sector de l'automòbil en el nostre país, que ha sigut a través d'un pacte nacional per la indústria, amb 4.000 milions d'euros que posem damunt de la taula per enfortir el procés industrial a casa nostra, o per acompanyar –amb més de 170 milions que ho estem acompanyant– les principals infraestructures tecnològiques del nostre país, com el supercomputador, o com estem vetllant per l'equilibri territorial en el nostre país i garantint oportunitats de treball dignes arreu del territori en l'àmbit tecnològic, com la gigafactoria d'intel·ligència artificial a les Terres de l'Ebre.

Aquestes són les diferències d'enfocament. Un govern que governa per la gent, que pensa en les infraestructures per la competitivitat del nostre país, que posa les energies de l'Administració en fer la vida més fàcil als ciutadans, que porta normativa en aquest Parlament per millorar la qualitat del nostre sistema institucional, per avançar en la direcció pública professional, per introduir la figura dels membres independents.

Però després vostè es refereix molt sovint a una espècie de «xiringuitos», no? Parla dels «xiringuitos». Sense entendre que el nostre és un sistema institucional descentralitzat, que compta, entre aquests «xiringuitos» que està vostè dient, amb l'Institut de Recerca de la Fundació Sant Pau; que compta, entre els «xiringuitos» que vostè està parlant, amb la Fira de Barcelona, tan important per l'articulació del nostre ecosistema de promoció econòmica; que compta, entre els seus «xiringuitos», amb la Fundació Mobile World Capital, perquè siguem referents des del punt de vista tecnològic; que compta, entre els seus «xiringuitos» a què vostè es refereix, amb tot l'ecosistema hospitalari del nostre país.

I això és el que a vostè li molesta. O ho fa per ignorància o ho fa per no ignorància perquè la seva vocació, ja ho sabíem, era retallar en els drets de la nostra ciutadania. I és per això que li diré que sempre ens tindran combatent i sobretot treballant per fer aquest país millor, la vida més fàcil als ciutadans i ciutadanes i per protegir els agricultors i la nostra indústria.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller. Per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Señor Dalmau, dice usted que me va a acompañar a no sé qué ventanilla. ¿Quiere que le acompañe yo a Joaquim Pou, que está aquí? Podemos ir usted y yo andando –yo le acompaño– a la oficina del SEPE y verá la cola que hay, la gente que está pidiendo un acceso a un puesto de trabajo. *(Alguns aplaudiments.)* ¿Quiere verlo? Porque esa es la consecuencia de sus políticas.

Usted no sé qué vine aquí que nosotros vamos a recortar ningún derecho. Pero ¿qué mejor derecho que aumentar la renta disponible a los trabajadores bajando el IRPF? ¿Qué mejor derecho que eso? *(Alguns aplaudiments.)* Que ustedes votan en contra sistemáticamente.

¿Sabe lo que pasa? ¿Sabe usted cuáles son los derechos? Los derechos que aplica VOX en esas comunidades autónomas que gobierna. Ejemplo, Extremadura. Es la comunidad autónoma en que la clase trabajadora menos IRPF paga en toda España. Cuando gobierna VOX, las familias se desahogan. Esa es la realidad. Porque hay, por ejemplo –que usted está visualizando los altos cargos y personales eventuales–, 30 millones de euros sin contar el coste de empresa. Hay asesores como por ejemplo en políticas transversales. ¿Un señor cobrar cien mil euros para políticas transversales? ¿Me puede decir usted en qué mejora la vida de los catalanes ese tipo de asesores? ¿Me lo puede decir? En eso, evidentemente, quiero recortar, queremos recortar. Hombre, claro que sí, por supuesto.

Mire, usted habla de teoría. Yo creo que... Entiendo que es complicado; es complicado para una persona que siempre ha vivido de la política, que ha salido de la facultad directamente a la Administración pública y que nunca ha trabajado fuera. Yo lo entiendo. Pero haga un ejercicio de reflexión. Usted es un joven, un pequeño autónomo, que quiere abrir un negocio. ¿Usted es consciente realmente de las trabas burocráticas que eso supone? Hacienda, seguridad social, ayuntamiento, requisitos urbanísticos, requisitos ambientales, requisitos de todo tipo. ¿Para qué? ¿Para luego acabar pagando el cincuenta por ciento de su nómina, de su facturación, a la Administración? ¿Y el otro cincuenta para qué? ¿Con ese cincuenta usted se piensa que un joven va a poder independizarse, va a poder tener acceso a una vivienda? Es una auténtica vergüenza. Necesitamos recortar la Administración en ese ámbito.

Y claro, cuando usted dice que nosotros queremos recortar derechos, ¿qué significa? ¿Aumentar los salarios de los médicos que ustedes tienen en huelga? ¿Aumentar los salarios de los profesores que ustedes tienen en huelga? ¿Aumentar los salarios de los *mossos* que ustedes tienen en huelga? ¿Eso es recortar derechos o eso es mejorar la calidad de la vida de los catalanes? Porque en eso estamos trabajando. *(Alguns aplaudiments.)*

¿Usted es consciente, por ejemplo, de lo que tiene que sufrir un padre de familia con un carné de familia numerosa? Se lo digo. Tiene que renovar el carné, se va a la oficina. No va, evidentemente, a la plataforma; hay que ir presencialmente. Hay que hacer cola... *(Veus de fons.)* Sí, sí, porque no va a la plataforma, porque no funciona. Pruébelo –pruébelo. De verdad. No funciona. Entonces, ¿qué pasa? Esa familia tiene un derecho adquirido, por ejemplo, a la reducción del IBI en su municipio, que para esa reducción del IBI, esa bonificación, necesita el carné. ¡Carné físico! Que encima resulta que..., ¿cómo es posible que una familia que ya lo tenga adquirido, por tanto, ya ha hecho la renovación, la propia Administración le pide otra vez el carné para bonificar? ¿Qué pasa? Que si no lo entrega en tiempo y forma, el cincuenta por ciento ese se lo comen. *(Alguns aplaudiments.)* Esas son las muestras de desregulación que quiere VOX, mejorar la vida de las personas.

Y un gran ejemplo, y dramático, que es, por ejemplo, la desregulación, la consecuencia de no desregular. ¿Usted se acuerda de David Lafoz? ¿Se acuerda? ¿Ese joven agricultor que, por la presión fiscal y burocrática, tomó la dramática decisión de quitarse la vida? Por la Administración. Y usted, ante eso, ¿qué dice? ¿Le dice que VOX que recortar derechos? No, usted le da la espalda. Ustedes dan la espalda a cientos de miles de catalanes que no llegan a final de mes, que no pueden emprender, que no pueden crear una familia, que no pueden tener acceso a la vivienda. Efectivamente, hay que mejorar todo eso y hay que deslocalizar todo eso, pero hay que deslocalizarles a ustedes.

Y, por último, señor Dalmau, ¿recortar derechos significa mejorar la situación de la dependencia? Porque es una competencia de ustedes. El gran ejemplo de la burocracia que supone no cobrar una prestación es la dependencia: 9.200 personas que fallecieron el año anterior. Ante eso, ¿usted qué respuesta tiene? ¿Que va a hacer un plan de qué? ¿De qué? Venir aquí, por lectura única, normas de las que ya sabemos cuál es el resultado: poca ejecución, poca definición, poca eficacia, por supuesto ningún tipo de planificación. ¿Y cuál es el ejemplo? Pues que ustedes, en vez de gobernar para facilitar la vida de las personas y de los catalanes, ustedes lo único que ponen son trabas.

¿Saben para qué es lo único que ustedes ponen alfombra roja? Y no hablo de esta, para los políticos, sino para aquella inmigración ilegal que puede entrar sin ningún tipo de trabas en Cataluña. Para esos hay que poner trabas burocráticas. Hay que poner fronteras para que no puedan entrar. Y ustedes no solo es que las abren, sino que las fomentan y las defienden.

Por eso, ante eso, nosotros tenemos muy claro cuál es nuestra posición. Hay que desregular para vivir. Hay que recortar la Administración para que las familias, los autónomos y las empresas puedan realmente tirar hacia adelante.

Y lo más importante: la única manera de poder crear un proyecto común de familia y de vivienda en Cataluña pasa por tener mejor renta disponible. Y eso pasa, evidentemente, por recortarles a todos ustedes.

Muchas gracias.

El president

Per respondre té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Sí, em mirava la seva llista perquè veig que vostè –ja suposo que no té un problema de vista– ha hagut d'imprimir-lo a lletra quaranta i a una única cara. Li farà un favor al medi ambient si la propera vegada, com a mínim, ens estalvia tot aquest patracol.

En tot cas, sí que hem tingut temps per mirar què és el que porta..., les mesures destacades del pla de regulació de VOX. Eliminar els plans d'igualtat obligatoris de les empreses: aquesta és la seva percepció sobre la igualtat entre l'home i la dona en el món del treball. Eliminar els plans LGTBI obligatoris de les grans empreses: aquesta és la seva perspectiva que tenen sobre com la inclusió de les persones LGTBI en el món empresarial... Acabar amb el registre horari universal, perquè vostès no volen que els treballadors puguin cobrar les seves hores extres i prefereixen viure en un sistema d'explotació laboral. Derogar el protocol obligatori de desconnexió digital, obligant les persones a seguir connectades fora del seu horari de treball.

Sí, sí, clarament. Si vostès són... L'hi he de dir si una cosa tenen..., són transparents. Els números no els fan bé. La lletra l'han d'imprimir a lletra quaranta i no ho fa a doble

cara. Però, en tot cas, quan vostès ho posen negre sobre blanc, se'ls entén bé. Per això parlo de que vostès estan portant un sistema que va en contra dels drets dels treballadors, que va en contra de la seguretat alimentària, que va en contra de la salut de les persones, que són les normes que hem fet per poder protegir la comunitat.

I això no vol dir que nosaltres estiguem a favor de la burocràcia; a l'inrevés. Crec que som el Govern més ambiciós en l'eliminació de la burocràcia en el nostre país. I ho fem –ho fem– sense tocar els requisits que garanteixen la seguretat, la qualitat ambiental, que garanteixen la salut de les persones, els drets dels consumidors. Aquesta és la diferència entre la seva proposta i la nostra, que vostè creu que el que s'ha de fer és desregular per eliminar els drets de les dones, de les persones LGTBI, dels treballadors que fan hores extres, de les pensions, que això tampoc avui ho treuen gaire a passejar.

I nosaltres creiem que justament per enfortir els drets de les persones, però també facilitar l'activitat econòmica, fer que la vida dels ciutadans sigui més fàcil... Creiem que és un sistema que és compatible eliminant la burocràcia, com ho he dit, eliminant més de vuit-centes disposicions que estaven obsoletes en el nostre ordenament jurídic, portant una llei de facilitació de l'activitat econòmica, reduint els tràmits urbanístics i ambientals, reduint la tramitació sense reduir ni una sola exigència del que ens garanteix que nosaltres siguem una societat madura amb control ambiental.

A vostè li agrada sortir...? Li agrada que quan va al supermercat tingui la qualitat dels productes que estan en el mostrador garantida? Li agrada que hi hagin controls sanitaris de les nostres explotacions agràries? Tan importants, les mesures de bioseguretat que hem hagut d'emprendre conjuntament amb el sector càrnic del nostre país per protegir-nos, per exemple, de la PPA.

Aquest és un sistema democràtic, amb valors, institucionalment fort, que doni garanties als treballadors i al conjunt de la ciutadania i al conjunt dels consumidors. I no és incompatible una cosa amb l'altra –no és incompatible una cosa amb l'altra.

Per tant, li he dit clarament: aquest és un model clarament diferent, el que vostès defensen del que nosaltres defensem. I en aquest sentit, de que el Govern ha volgut seguir avançant, l'hi torno a recordar: hem emprès mesures en molts dels àmbits –en molts dels àmbits. Hem volgut incloure en les majors pràctiques de transparència que

reconeix l'OCDE la figura dels consellers i conselleres independents en els consells d'administració de les empreses per poder tenir professionals de l'àmbit professional que estiguin en la governança del conjunt del sector públic de la Generalitat.

Hem tirat endavant la llei del directiu públic professional, perquè aquesta cambra –i espero que vostè, després del que ha dit, hi voti a favor– avanci en la despolitització de més de quatre-cents alts càrrecs del conjunt del Govern del país. Hem tirat endavant la supressió de lleis, la supressió de normativa que li he dit abans que estava obsoleta. Hem presentat un projecte de simplificació dels tràmits urbanístics i ambientals que arribarà en aquest Parlament per fer més fàcil que una llicència econòmica que avui..., d'activitat econòmica, que tarda més d'un any i mig en poder-se donar o dos anys es pugui donar en un mes.

Però per arribar aquí –que vostè ja veig que assenteix, vol dir que hi deu estar d'acord– no es fa fent pamflets com el que vostè ha fet; es fa treballant, es fa legislant. Perquè, en comptes de fer interpel·lacions, el que hauria, vostè, pogut presentar avui era una proposició de llei. Hauríem pogut fer una proposta que aquest Parlament atengués; que, en canvi, és el que ha fet aquest Govern: portar una llei de simplificació dels tràmits urbanístics i ambientals per fer més fàcil l'activitat econòmica o construcció d'habitatge en el nostre país.

Es fa atenent la diversitat territorial de casa nostra, com ho hem fet amb el projecte de llei que està tramitant aquesta cambra de simplificació dels tràmits urbanístics pels municipis rurals, perquè no se li pot demanar el mateix a un municipi de quatre-cents, de cinc-cents o de dos mil habitants que a una ciutat com la ciutat de Barcelona.

S'ha fet eliminant la cita prèvia obligatòria, com hem impulsat des d'aquest Govern. S'ha fet reconeixent el dret a l'error per reconèixer que els ciutadans tenen dret a equivocar-se i, per tant, a no començar de zero amb els seus tràmits. S'ha fet reconeixent els serveis proactius, reconeixent concretament que sigui l'Administració qui es dirigeixi a la ciutadania abans de que tingui una necessitat per oferir-li els seus serveis. S'ha fet acostant l'Administració al conjunt del territori –ho he dit–: obrint oficines presencials per garantir que una persona pugui fer els seus tràmits pel seu mòbil, però també pugui ser atès per una persona. Ho hem fet ampliant el telèfon 012 durant els caps de setmana per permetre que la gent pugui fer tràmits en els moments

que té disponibles amb la seva família. Ho hem fet, sap com?, treballant; mentre vostès segueixen apostant per un model que és desregulador, que va en contra dels drets de les persones, en contra dels drets dels consumidors i que, sobretot, és injust per la nostra indústria i pels nostres agricultors.

Moltes gràcies.

El president

El sisè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la situació de la seguretat a Catalunya.

Interpel·lació al Govern sobre la situació de la seguretat a Catalunya

300-00371/15

És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats i diputades, molt bon dia. Avui no vull parlar només d'un assumpte concret de seguretat, sinó que vull parlar de la seguretat en el seu conjunt. Vull parlar del conjunt de les responsabilitats que té el Departament d'Interior i Seguretat Pública de Catalunya i de com afronta els problemes que tenim els catalans. Perquè durant aquests anys o aquest darrer any hi ha un patró que es repeteix. Els problemes no es resolen, els compromisos no es compleixen, els acords d'aquest Parlament queden en paper mullat i, quan cal reclamar més competències o recursos de l'Estat, aquest Govern no hi és mai. I això té conseqüències per als ciutadans i per al país, que continua sense disposar de totes les eines que necessita per poder gestionar els seus propis serveis públics.

Comencem, llavors, amb qüestions concretes del seu departament. Aquest estiu vam viure una crisi política de primera magnitud, una crisi política i de direcció. Primer va plegar el secretari general, Tomás Carrión. Després va plegar el director general de la Policia, Josep Lluís Trapero. Per cert, en Trapero no era un nomenament qualsevol, era el fitxatge estrella del president Illa que en campanya electoral es va anunciar a

bombo i platerets; i al cap de dos anys ha marxat. Vostè ens va dir que era una decisió personal, que últimament sembla que totes les decisions de cessaments que hi ha, totes són personals en aquest Govern. Però dues sortides de la màxima responsabilitat en pocs dies, enmig de desavinences que han transcendit i controvèrsies sobre la gestió policial, evidencien una crisi de direcció que no es pot banalitzar.

Què li ha passat al Departament d'Interior? La seguretat necessita estabilitat, necessita lideratge, necessita coordinació i necessita una direcció política que sigui molt clara. I el seu departament ha començat el darrer tram de la legislatura amb una crisi de confiança a la seva pròpia cúpula. I si anem a la realitat que viuen els ciutadans, el diagnòstic continua sent molt preocupant.

Vostès insisteixen a presentar les dades globals de criminalitat com una prova que la situació millora, però no es pot governar la seguretat seleccionant les estadístiques que més convenen. Hi ha fenòmens que creixen i que ens haurien de preocupar especialment: les agressions sexuals, els ciberdelictes, el crim organitzat, les armes de foc, els tirotejos, etcètera, etcètera.

I tenim problemes concrets o situacions concretes que evidencien problemes d'anticipació i de resposta. Dissabte 24 d'octubre –tothom ho sap– Barcelona va patir uns aldarulls, va patir uns saquejos greus: comerços destrossats, incendis, robatoris, enfrontaments amb la policia i més d'un centenar de persones detingudes. Una setmana després, el seu departament va activar un dispositiu de màxims: més de tres-cents mossos d'esquadra activats amb quatre-cents agents de la Guàrdia Urbana també, nivell 4 de risc activat per primera vegada, controls preventius al transport públic i mesures específiques per protegir els comerços.

La pregunta és molt clara: què va passar el 24?, què va fallar el 24 d'octubre, llavors? Per què no es va valorar adequadament el risc aquell dia ni es van adoptar les mesures preventives que unes setmanes després sí que es van considerar necessàries d'activar?

No qüestionem la feina dels Mossos d'Esquadra. Ho hem dit, ho diem avui i ho direm sempre. Qüestionem la direcció, qüestionem la capacitat de planificació i la capacitat

d'anticipació, que és vital. Perquè la prevenció no consisteix a reaccionar davant dels saquejos; consisteix a evitar que passin els saquejos en la major part possible.

Hi ha un altre episodi que també és especialment preocupant: l'assassinat a trets d'un pacient a l'Hospital Joan XXIII de Tarragona. Li hem formulat preguntes per escrit, que estan encara en tràmit per poder-les respondre, però aprofito avui aquí que la tinc aquí al davant. Parlem d'una persona que va resultar ferida en un tiroteig a Salou; que arran de l'episodi disposava d'una protecció policial; que, segons la informació de què disposem, li va ser retirada pocs dies abans de ser assassinada. Les informacions que ens arriben ens apunten que el manteniment d'aquesta protecció s'hauria condicionat a la col·laboració de la persona assassinada i que, en negar-s'hi, hauria perdut aquesta protecció.

No donarem per bones unes informacions que hem de contrastar amb les seves respostes o amb les seves explicacions, però sí que li demanem, li exigim que ens aclareixi què va passar: qui va decidir retirar la protecció?, amb quins criteris?, es va valorar el risc que hi podia haver? I com és possible que s'arribi a produir un assassinat amb armes de foc a dintre d'un hospital de Catalunya, posant en risc el personal sanitari, posant en risc la resta de persones que hi poden haver, les famílies, els acompanyants. No parlem només d'un assassinat; parlem de prevenció en un espai que és un servei públic essencial d'aquest país i n'han de donar explicacions.

També tenim una realitat que canvia i que exigeix una policia preparada per als nous reptes. I em refereixo a la ciberseguretat, als delictes tecnològics, a les estafes digitals. Això requereix més recursos, més eines, més capacitats d'investigació i més competències plenes pels Mossos d'Esquadra. Si no, no ho podrem resoldre, perquè no podem afrontar els nous problemes de seguretat del segle XXI amb les eines del segle passat o amb les mateixes eines que podem tenir avui en dia.

Però permeti'm que surti un moment també de la seguretat ciutadana, perquè hi ha un altre àmbit del seu departament que preocupa especialment i que exemplifica aquesta manera de governar que critiquem: el col·lapse dels exàmens pràctics del carnet de conduir. I n'hem parlat a bastament i hem pres decisions en aquest Parlament. Parlem avui de gairebé noranta mil catalans que han aprovat l'examen teòric i que no poden fer l'examen pràctic per manca d'examinadors. Al setembre del

2024 hi havia gairebé vuitanta mil persones a Catalunya pendents de poder fer aquests exàmens. Al setembre del 2025, un any després, noranta mil persones, deu mil persones més.

Però és que no acaba aquí. És que a Tarragona ara hi hem afegit un nou element: hi ha gairebé tres mil persones pendents de poder fer l'examen teòric. O sigui, ara ja no és el pràctic, ara és el teòric i després el pràctic. Nosaltres ja vam plantejar una solució: una delegació de competències i que s'habilitessin temporalment funcionaris de la Generalitat que poguessin assumir aquestes tasques. Vostès s'hi van negar. Vostès van dir que ja ho arreglarien d'una altra manera, que vindrien més examinadors, quan sabem que venen i marxen en dos dies. Van dir que demanarien una encomanda de gestió a l'Estat. I què ha passat amb aquesta encomanda de gestió? Que el mateix Pere Navarro al Congrés dels Diputats se n'ha enfotut –se n'ha enfotut– quan se'ls hi ha demanat. Va dir: «Caram, sí que us sobren agents per infiltrar-vos a les assemblees de mestres, per portar-los a les escoles i per fer d'examinadors dels exàmens de conduir.» Va dir això i tinc el vídeo. És *molt* greu això d'aquí.

Per tant, mentre que hi ha joves que no poden accedir a una feina, professionals que necessiten el seu carnet de conduir per dur a terme la seva tasca principal i guanyar-se la vida, o n'hi ha molts que han de continuar pagant classes pràctiques perquè no perdin la pràctica –mai més ben dit– o que se n'han d'anar a Conca per poder fer l'examen del carnet de conduir, vostès van rebutjar tenir capacitat de decisió, perquè deien que tenien una solució, però un any després el problema és més gran. I quan volen –jo la commino que ho facin...– miri, dimarts que ve el Consell de Ministres pot aprovar un reial decret arreglant aquesta situació. Ho han fet altres vegades; facin-ho i hi haurà noranta mil catalans que els aplaudiran amb les orelles perquè, si no, això no és governar.

Consellera, tots aquests exemples ens porten a una qüestió de fons: quin model de país i quin model policial volem per a Catalunya?

Fa pocs dies, el nou director general de la Policia, en Ferran López, va fer unes declaracions molt reveladores. Va dir: «A mi m'agrada dir que som la policia de l'Estat a Catalunya amb aquelles competències que ens són pròpies.» I hi afegeix: «Ni una

més ni una menys.» Doncs, consellera, nosaltres no ho veiem així; nosaltres creiem que els Mossos d'Esquadra són i han de ser la policia integral de Catalunya; de fet, han de ser la policia nacional de Catalunya.

I per què volem que ho siguin? Perquè donin el millor servei a tots els catalans. Volem tenir més capacitat efectiva als ports i als aeroports. Això vol dir també tenir més competències; sí, és clar, també en matèria de narcotràfic i crim organitzat, amb més capacitat d'intel·ligència, d'investigació i cooperació internacional. Això vol dir que els Mossos d'Esquadra estiguin com a membres de ple dret a tots els organismes europeus i internacionals, i no com ara, i vol dir que les decisions sobre la seguretat dels catalans es prenguin des de Catalunya, no des de Madrid o per delegació.

I aquí arribem al problema polític de fons. Sovint ens critiquen que Junts som equidistants –avui ens ho han tornat a dir–, però nosaltres ho tenim molt clar, és que el nostre bloc és Catalunya i la nostra responsabilitat són els catalans –acabo, president–, perquè el nostre criteri no és si una proposta ve de la dreta o de l'esquerra; el nostre propòsit és si aquesta proposta serà útil, servirà i ajudarà els catalans.

I sap qui practica l'equidistància? El president Illa; el president Illa és equidistant entre les necessitats dels catalans i les prioritats del Govern espanyol.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Diputats i diputades i membres que assistiu al debat que ha propiciat la interpel·lació del diputat Josep Rius, del Grup de Junts... De fet, moltes de les problemàtiques que vostè comentava i abordava són una prioritat de primer ordre per al Govern i no són problemàtiques que hagin aparegut des de que governem els actuals responsables d'Interior ni des de que és president de la Generalitat el senyor Salvador Illa; són problemàtiques estructurals vinculades amb el factor de la multireincidència moltes d'elles i que estem abordant amb determinació.

Hi ha dues problemàtiques que preocupen especialment al Govern, que tenen a veure amb aquesta delinqüència persistent, perquè, com bé saben, el vuitanta per cent dels delictes que tenim a Catalunya són delictes patrimonials, i els delictes patrimonials vol dir que afecten la sensació i la percepció de seguretat que té la població. Per tant, aquest ha estat un dels àmbits en els quals hem centrat molts esforços.

Aquests esforços s'han centrat en disposar d'aquí al 2030 de 25.000 mossos, que ens permetin tenir la plantilla adequada, tenint en compte les jubilacions que es produiran, perquè el Cos de Mossos d'Esquadra, doncs, ja fa temps que es va desplegar i estem en un moment d'inflexió en el qual tindrem moltes jubilacions –ja les estem tenint– i molts professionals que passen a segona activitat, cosa que vol dir que no fan activitat operativa. Davant d'això, doncs dotar-nos d'aquests 25.000 mossos ens permetrà sobretot poder treballar en algunes de les especialitats necessàries, que són les que estan vinculades amb la investigació bàsica i la investigació avançada.

Aquí hem incorporat un total de 834 nous professionals, mossos i mosses d'esquadra que a dia d'avui estan fent les pràctiques, i que ens ajudaran a reforçar totes les unitats territorials d'investigació que volem reforçar en el conjunt de les àrees bàsiques policials de Catalunya.

Davant d'això, doncs les dades que obtenim sense fer..., tirar..., és a dir, sense celebrar-les o ser massa optimistes, perquè en seguretat mai ho podem ser, però crec que vol dir que l'estratègia que s'està seguint en multireincidència, en delinqüència persistent, està donant resultats. De fet, per poder-ho analitzar amb una mica de rigor, el que fem és comparar la mitjana de fets entre el 2022-2025, fins al mes d'agost..., amb les dades que tenim des de gener a agost del 2025. I fem comparatives de mitjanes i de valor màxim i valor mitjà i valor més baix.

Hem tingut, en aquest cas, a Catalunya, doncs una reducció dels fets delictius de menys 44.683 fets..., menys. D'aquests, hem tingut 1.357 delictes que cometien els delinqüents d'alt risc de persistència, cosa que vol dir que aquí hem tingut una disminució dels delictes que està cometent aquesta tipologia de delinqüent, que s'apropa al quaranta-cinc per cent. Això és una bona dada, perquè vol dir que les operatives de saturació de l'espai públic, el compartir informació policial, el generar intel·ligència policial ens permet treballar de forma –crec– adequada. De fet, la taxa

de delinqüència per mil habitants a Catalunya a dia d'avui és d'un 42,4 per cent i, comparat amb el període que li he donat de referència, baixa un 12,5 per cent.

Per tant, jo crec que l'estratègia de dotar-nos de més professionals, de fer plans específics no només de resposta reactiva sinó de compartir informació i intel·ligència policial per atacar la delinqüència, doncs dona resultats en aquest sentit importants contra la delinqüència patrimonial.

En aquesta línia, tenim algunes dades que crec que són importants i interessants de compartir, en el marc del debat que vostè avui ha portat aquí en seu parlamentària, que tenen a veure amb la declinació que s'ha fet del pla Kanpai davant de diferents situacions o escenaris delictius, que es pot donar en les principals ciutats de Catalunya amb els Kanpais contra la multireincidència que fem a totes les ciutats catalanes, amb bons resultats.

Per altra banda, davant dels robatoris que es produeixen amb vehicles de mobilitat personal, els patinets, amb el Kanpai Lambretta o el Kanpai Pista, li donaré algunes dades que crec que són interessants que puguem compartir avui aquí en el debat pel que fa referència als robatoris en les vies ràpides, de gener a setembre d'aquest any, hem reduït en un 46,3 per cent els incidents –hem passat de 3.375 en l'any anterior a 1.811–; hem reduït els fets en un setanta-tres per cent, els fets delictius consumats o amb pretensió de consumar-se; s'han incrementat gairebé el cent per cent de les identificacions de persones susceptibles de cometre aquests delictes i s'han fet més de 129 detencions, amb un total de seixanta-sis vehicles intervinguts i trenta-tres de recuperats.

En relació amb la delinqüència en l'aeroport, aquí teníem unes dades realment preocupants. Vam superar el cinquanta-quatre per cent de delictes el 2023; el 2024 estaven en un cent setze per cent d'increment; el 2025, amb el Kanpai específic de l'aeroport, van baixar al 26,7 per cent, i el 2026, a un seixanta-set per cent. Per tant, davant la delinqüència patrimonial, crec que la feina que està fent el Govern funciona; funciona i hem de continuar treballant en aquesta línia.

Després tenim una altra problemàtica que sí que ens ha d'ocupar esforços, que té a veure amb l'increment dels delictes contra les persones: l'increment de les lesions, l'increment de les agressions sexuals –en aquest cas, la violència sexual– i l'increment

moltes vegades vinculat al fenomen del crim organitzat i del tràfic i la producció de marihuana i cocaïna, que aquí ens porten a haver d'incrementar la nostra capacitat de resposta i no minimitzar-la, malgrat que siguin incidents que es produeixen en determinats contextos i vinculats als grups i a les xarxes criminals..., que, per cert, durant el 2026, l'activitat policial que estem duent a terme ha permès desarticular un total de trenta-tres xarxes criminals, tres organitzacions criminals i vint-i-nou grups organitzats, amb un total de 154 persones detingudes.

Davant d'aquest gran repte, que és un repte europeu, no afecta només Catalunya, sinó que afecta el conjunt d'Espanya i que afecta també el conjunt de les grans ciutats i països europeus, hem de dur a terme, doncs, una estratègia que estigui clarament pensada en poder compartir informació, participar d'investigacions conjuntes, o la informació que ens dona, en aquest cas, l'Europol, l'Eurojust, Policia Nacional, Guàrdia Civil i altres cossos policials europeus, que ens permet actuar amb determinació i decisió davant d'aquesta criminalitat organitzada.

Necessitem deixar de deixar de ser un territori atractiu per a aquests grups, que encara que no estiguin consolidats aquí, donen instruccions a les seves baules en el nostre territori per actuar, a vegades, quan tenen disputes i litigis en relació amb els seus negocis –negocis milionaris–, i, per tant, aquí necessitem reforçar tot el que té a veure amb la investigació criminal avançada. I en aquesta línia, com ja li he dit, estem incrementant el nombre d'agents que es dedicaran a aquesta investigació avançada i que ens permetran obtenir-ne informació, així com també la proposta d'endurir el Codi penal de manera quirúrgica i exclusivament per a aquells que fan exhibició, que tinguin agreujant de pena pel fet de fer servir una arma de foc.

Els delictes contra les persones, els que estan relacionats o vinculats amb les agressions sexuals i la violència sexual requereixen un enfocament també que va molt més enllà del policial. Aquí sí que és cert que nosaltres volem incrementar la nostra capacitat de protecció de la víctima, i des de l'àmbit policial volem incrementar tots els efectius que estan treballant en les oficines d'atenció a la víctima per donar una millor protecció i un millor acompanyament a les dones que pateixen violència sexual, que en molts casos, malauradament –en més del cinquanta per cent–, es dona en entorns coneguts de la víctima.

Vostè parlava de la problemàtica que tenim amb els carnets de conduir. Miri, aquí li dono la raó. Nosaltres, des del Servei Català de Trànsit hem fet diferents propostes. Hem fet la proposta de l'encomanda de gestió. No ens sobren policies, els volem optimitzar, perquè els policies que tenim en segona activitat poden fer *molt bona feina* com a examinadors. No l'enganyaré, no ens n'hem acabat de sortir, però nosaltres continuarem picant pedra perquè això sigui així. La proposta que vostè feia del decret, li agafo el guant, ho plantejarem, i, per tant, aquí jo no li negaré que tenim una problemàtica davant la qual no hem aconseguit trobar la solució adequada, però no desistirem de trobar-la, perquè és un tema que no ens podem permetre.

Les prioritats del Govern, per tant, estan emmarcades en la lluita contra la delinqüència patrimonial, dotar-nos de més efectius, de millors eines d'investigació i de donar també una millor resposta als delictes contra les persones, on tenim la derivada del crim organitzat vinculat al tema de drogues, que aquí sí que volem donar una resposta decidida.

I em deixo per a la segona part –per no abusar del temps que tinc disponible– les accions que durem contra els grups violents juvenils, que també molts d'ells poden sucumbir a aquestes xarxes de criminalitat organitzada.

El president

Per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Gràcies, president. Gràcies, consellera. És molt senzill, si dimarts que ve el Consell de Ministres aprova amb un decret la delegació de les competències i l'habilitació de funcionaris de la Generalitat –parlo de funcionaris de la Generalitat– perquè puguin dur a terme els exàmens pràctics de conduir, problema resolt, i tenim noranta mil persones, com li deia abans, que estaran molt contentes.

Vostè feia referència a que hi han hagut qüestions que s'han pogut resoldre –i és veritat i s'ha de reconèixer–; moltes d'elles –deixi'm que ho digui també–..., perquè a vegades vostè ho ha dit, jo li he sentit dir però sempre ho diuen molt amb la boca petita, ha sigut gràcies a la llei de la multireincidència, una iniciativa que va dur a terme Junts per Catalunya, que, per cert, va estar aturada durant dos anys al Congrés dels

Diputats en un calaix per ves a saber quines raons hi havien al darrere, i que s'ha demostrat que aquesta proposta que fèiem des de Junts per Catalunya, quan s'ha aprovat, ha funcionat. Tenim també la de la llei de les ocupacions, que continua totalment aturada inexplicablement al calaix, i que seria una molt bona proposta per resoldre també els problemes que hi han actualment.

Li podria parlar d'un nou element, que no hem comentat abans, una nova qüestió, que és la gestió de les emergències. Miri, en aquest plenari, si ho recorden, vam fer un monogràfic sobre les emergències, vam aprovar nombroses propostes per reforçar la prevenció i la resposta davant dels fenòmens meteorològics extrems que tenim a Catalunya des d'aquests darrers anys. Un any després continuem sense tenir cap claredat sobre el grau de compliment d'aquests acords. De fet, el tenim bastant clar: tendeix a zero. El Parlament, de fet, ja ha hagut d'advertir sobre l'incompliment que està duent a terme el Govern respecte a qüestions aprovades aquí. També ho hem vist respecte a la utilització dels missatges d'emergències, els ES-Alert que ha generat dubtes sobre els criteris d'activació, la proporcionalitat i la comunicació que es fa a la ciutadania, perquè no n'hi ha prou amb tenir una eina tecnològica que està molt bé, cal saber utilitzar bé, tenir protocols clars i, sobretot, generar confiança a la ciutadania. I aquí tornem a trobar el mateix patró. El Parlament debat, aprova mesures i obliga el Govern a actuar, però el Govern no compleix, no arriba o no és capaç de fer-ho amb l'eficàcia i l'eficiència que requereix.

I això ens porta a una qüestió que és transversal a tota aquesta interpel·lació, quan parlem de qualsevol dels elements –seguretat, narcotràfic, cibercriminalitat, emergències, dels exàmens dels carnets de conduir...–, parlem de serveis que afecten directament els catalans i en tots aquests àmbits hi ha una mateixa pregunta: per què Catalunya no pot tenir totes les eines per poder-los gestionar? Quina és la raó que hi ha? Hi ha d'haver una bandera d'Espanya al darrere? Perquè la bandera d'Espanya no serveix, no resol aquests problemes, no els resol. Perquè quan cal reclamar més competències a l'Estat el Govern de la Generalitat dimiteix i no exerceix aquesta responsabilitat. Vostès poden parlar de lleialtat institucional, de col·laboració i de coordinació amb el Govern espanyol, ho fan, però la lleialtat institucional no pot servir d'excusa perquè els problemes dels catalans no se solucionin, i això és el que està passant avui en dia. Perquè, consellera, no confonguin governar amb administrar

les limitacions de què disposa o que té Catalunya en aquest moment, que és el que està fent el seu Govern actualment.

I si el model actual no funciona, el que faríem a qualsevol empresa: busquem noves eines, busquem noves maneres d'actuar, busquem nous recursos…, el que faríem a qualsevol lloc. Nosaltres volem uns Mossos amb totes les competències, volem que sigui la policia integral de Catalunya, volem una gestió de les emergències que sigui clara i eficaç, amb uns protocols clars, que generin confiança, no demanem més competències per una qüestió simbòlica o de poder, les demanem perquè els ciutadans de Catalunya puguin tenir uns millors serveis que avui en dia no tenen. I aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres, els altres ho haig de dir molt clar, senyors socialistes, vostès prioritzen no incomodar Madrid, nosaltres volem que els ciutadans no se sentin incomodats per la incapacitat del seu Govern per resoldre els seus problemes.

I acabo aquest poc temps..., perquè vostè ha començat dient que aquests problemes no són nous, que venen de fa temps, de governs anteriors i així. Jo suposo que vostès coneixen la metàfora de que qualsevol president que és investit de nou rep tres cartes, es troba tres cartes a la seva taula del Palau de la Generalitat, en aquest cas, el president Illa se'n va trobar tres. La metàfora diu que quan tens la primera crisi *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* obrís el primer sobre –acabo, president. El primer sobre diu «dona-li les culpes als governs anteriors». Si malgrat això, els problemes continuen, has d'obrir el segon sobre, i el segon sobre diu «dona-li la culpa al teu equip o fes cessar aquest o l'altre». I si malgrat això, els problemes continuen, has d'obrir el tercer sobre, i el tercer sobre dona un missatge al president de la Generalitat: «Comença a redactar tres cartes.»

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

No és el meu tarannà emparar-me en les responsabilitats dels anteriors governs davant de la resolució dels problemes que tenim al nostre país; jo parlo dels

problemes. I els problemes de seguretat no han aparegut amb el Govern del senyor Illa, ni de la consellera Parlon, ni de tot el Govern de Catalunya, i això és obvi, i cadascú ha fet lo que ha pogut, o lo que ha considerat que era prioritari i, per tant, la realitat i l'escenari que tenim és aquest. I soc molt respectuosa amb la feina de l'oposició i de les propostes que fa l'oposició.

Dit això. Home, jo el que he explicat és què estem fent, perquè crec que compartim les preocupacions amb el seu grup, és a dir, les preocupacions davant de la delinqüència persistent. Vostè diu que jo ho he dit amb la boca petita, tan petita com la seva per dir que estem abaixant els delictes patrimonials. En tot cas, jo sempre he fet reconeixement a la importància d'aprovar la llei de multireincidència. Primer, perquè he estat quinze anys alcaldessa d'una ciutat i juntament amb molts alcaldes, no només socialistes, i tinents d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona –l'Albert Batlle– hem defensat una proposta per ser més contundents a l'hora d'abordar la multireincidència. Per tant, sempre els hi he reconegut que havien fet bona feina en aquest sentit i que ens ajuda, des del punt de vista de l'operativa policial i de l'eficàcia policial, a respondre amb més contundència davant d'aquests delictes i, per tant, a reduir la impunitat. I això jo sempre ho he dit. És més, i també li dic que en el debat, en el marc del debat de la llei en el Senat vam introduir algunes propostes per part del grup, en aquest cas Socialista, que van millorar la llei. Això és lo correcte, això és lo que hem de fer, és a dir, davant dels problemes, intentar entendre'ns per trobar solucions, sobretot davant de problemàtiques tan complicades com són les que estan relacionades amb la seguretat.

Li he dit que en el poc temps que em queda li explicaria el pla que estem desplegant, que hem començat a desplegar des de Mossos d'Esquadra per combatre sobretot –i prevenir– els grups de joves violents; que aquí tindrem una feina territorialitzada per combatre aquest tipus de delinqüència, que ens preocupa, vinculada al tema de l'ús de les armes de foc, de l'ús de les armes blanques. Amb l'eficàcia que ens estan donant aquests programes, volem destinar-los..., concentrar-nos en els joves, per les problemàtiques que tenim.

Ha tret el tema de les emergències. Miri, aquí sí que em poso una mica seriosa perquè, escolti, els protocols estan clars, els criteris són tècnics –els protocols estan

clars, els criteris són tècnics. Tenim agències de monitorització dels fenòmens meteorològics com el Meteocat, que és punter, i en base a les seves prediccions i les matrius de perill i les probabilitats s'activen les alertes. Ara bé, estem en una situació d'escalfament global on ja no ens trobem davant de fenòmens meteorològics complicats, sinó amb un canvi de clima, i això fa que una eina rígida com és l'ES-Alert no pugui ser l'única eina que tenim dintre del sistema d'atenció i d'avís a la població. I per això és tan important tota la feina que s'està fent en l'àmbit de reforçar la cultura de l'autoprotecció. I aquí hi ha una estratègia del Govern, que es va aprovar el 5 de novembre del 2024, de reforçar la col·laboració i la feina compartida amb els ajuntaments, que també són, segons la nostra llei de protecció civil, autoritats de protecció civil; que es puguin dotar de les eines necessàries per tenir els seus plans de protecció civil actualitzats i que disposin de més personal, també de la Generalitat de Catalunya, per donar-los suport en aquesta tasca.

Per tant, ni les activacions dels protocols de les alertes als telèfons mòbils es fan per criteri polític –ni s'hi haurien de fer mai–, ni s'hauria d'entendre que aquí hi ha una activació de les alertes perquè els polítics diuen que s'ha d'enviar una alerta, tot al contrari, sempre es fa sobre criteris tècnics, i òbviament, les alertes no poden ser l'única eina que tenim a l'abast per informar la ciutadania dels riscos. I en aquesta línia s'està treballant: 5 milions d'euros amb les diputacions, consells comarcals, per dur a terme aquests plans de protecció civil, perquè els ajuntaments es dotin de les seves eines; la formació específica que estem fent per als càrrecs electes; el reforç que s'ha de fer del sistema d'emergència, hi va haver un moment en què es va decidir que s'havia de separar Protecció Civil de lo que seria l'extinció d'incendis i es va fer una separació. Bé, doncs això, la separació no vol dir que estiguem separats a l'hora d'abordar les emergències, sinó que ens hem de coordinar, i ens hem de coordinar cada cop millor, perquè tindrem més emergències de més alta complexitat i també hem de minimitzar els riscos dels professionals que hi treballen.

I en aquesta línia, sempre ens hi trobaran. Nosaltres..., del debat d'emergències que vam tenir aquí, el nostre responsable de relacions institucionals amb el Parlament ha elevat l'informe, i sí que és veritat, un dels incompliments que tenim de les propostes que van sortir és la de creació del cos operatiu de protecció civil. Però, escolti'm, es podria haver creat abans –es podria haver creat abans–, dic jo, no? És a dir, ara hem

de tramitar per urgència la creació d'un cos operatiu de protecció civil? Per urgència? Ostres, han estat vostès anys governant, eh?, i no se'n recordaven massa de la protecció civil. I vam tenir el covid, que tothom va conèixer la protecció civil arran del covid. Per tant, decisió, tota, col·laboració i mà estesa també. O sigui, però bé, que aquest és l'incompliment que tenim.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre la precarietat del treball autònom

300-00368/15

Passem tot seguit al setè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre la precarietat del treball autònom, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per exposar-la té la paraula per un temps de deu minuts la diputada Míriam Casanova i Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, conselleres... Conseller Sàmper, som l'únic grup parlamentari, el Partit Popular, que cada any l'estem interpel·lant a favor de la protecció i del foment dels autònoms. Ho vam fer a finals del 2024, ho vam fer també a finals del 2025, i ara també el 2026. Perquè ens preocupen molt els greus problemes que des de fa temps asfixien agricultors, ramaders, pescadors, botiguers, marxants, restauradors, artesans, transportistes, artistes, professionals, entre altres, i que es tradueixen en una precarietat laboral que afecta cada vegada a més persones treballadores autònomes a Catalunya.

I així ho creiem a partir de les dades que es publiquen per part dels organismes representatius i consultius com és el CTESC, el Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya, i que a continuació posem en relleu. Gairebé una quarta part dels autònoms catalans declaren rendiments nets inferiors o iguals al salari mínim interprofessional, més del doble que els treballadors assalariats, concentrant, doncs, gran part de la pobresa laboral. Més de la meitat de les resolucions per prestació per

cessament d'activitat, l'anomenat atur dels autònoms, han estat denegades, i pràcticament cap autònom es pot acollir al subsidi per a més grans de cinquanta-dos anys, fets que posen en evidència la clara desprotecció social que pateixen. A més, els treballadors autònoms accedeixen cinc vegades menys a les baixes laborals que els assalariats, i quan ho fan, el motiu acostuma a ser molt greu, perquè els costos fixos del negoci s'han de continuar pagant i es corre el risc de perdre clients per manca d'atenció. Per tant, hi ha presentisme per necessitat. Tots sabem que els autònoms es jubilen significativament més tard, atès que les pensions de jubilació dels autònoms són de mitjana un trenta-vuit per cent inferior a les dels assalariats a Catalunya. Malauradament, la burocràcia continua sent una gran llosa en el seu dia a dia, ja que han de dedicar més de vint hores mensuals a tasques administratives. I per últim, i no menys important, i se'n parla poc, la solitud, que és un dels problemes crònics que afecta severament els autònoms.

No hi ha dubte, doncs, que estem davant el col·lectiu econòmic més desfavorable, més vulnerable a Catalunya, amb quasi 575.000 autònoms i les seves famílies i treballadors i, per tant, el que més necessita que l'Administració estigui al seu costat. I per això novament interpel·lem, per saber què està fent el Govern de la Generalitat.

Des del Partit Popular veiem que només està aplicant línies d'ajuts directes, sobretot al programa d'autoocupació de joves, el programa «Consolida't», el programa «Tu+1», que ja es concedien en els governs anteriors, i amb una dotació global destacada, prop de 30 milions d'euros, però que només beneficia menys de l'u per cent dels autònoms.

Amb aquestes xifres, i pel principi d'eficàcia, vam aprovar, en la moció del Partit Popular del 2025, que el Consell de Treball Autònom de Catalunya elaborés un informe d'avaluació d'aquests ajuts i els seus resultats. Per això, la primera pregunta que li formulem és si aquest consell ha rebut l'encàrrec, si ja està elaborat l'informe i quan està previst que es presenti, o si, per contra, el Govern encara està recopilant la informació sobre aquests ajuts per traslladar-la al consell, tal com es mencionava en l'informe de control de compliment de la moció.

A banda dels ajuts pel que fa a l'atenció i l'acompanyament de les persones treballadores autònomes, la segona pregunta que li plantegem és quan començarà a

funcionar l'oficina d'atenció al treball autònom, que ha de servir de punt d'informació de gestió davant l'Administració i d'assessorament als autònoms.

En la moció que vam presentar el 2024, vam aprovar que estigués operativa l'any 2025. Com no es va complir, en la moció que novament vam impulsar l'any 2025, vam acordar que aquesta oficina funcionés el 2026, però estem a final d'any, i tot apunta a que el Govern incomplirà novament el mandat democràtic del Parlament.

Per altre costat, tampoc veiem que el Govern estigui avançant en agilitzar i simplificar els tràmits, els procediments i les obligacions dels autònoms davant l'Administració. El darrer informe del CTESC estableix que l'actual pla de la finestreta única empresarial no preveu cap mesura específica per a les persones treballadores autònomes, i, per tant, també s'està incomplint la moció del 2025. I per això li voldríem fer una..., ja és la tercera pregunta, i és si es reduirà la burocràcia que afecta els autònoms, facilitant l'ús de la finestreta única empresarial, i quants d'ells ja han obert expedient a dia d'avui.

A més de les barreres burocràtiques existents, la quarta pregunta és per què continuen aplicant barreres fiscals a les persones treballadores autònomes. És inacceptable que el Govern i el Gobierno no els vulgui concedir cap compensació fiscal, tractant-se del col·lectiu amb major pobresa laboral i, per tant, amb més dificultats per fer front als costos actuals i mantenir l'activitat i els llocs de treball.

Tot al contrari, i en conjunt, veiem que el Govern de Pedro Sánchez ha aplicat quasi cent pujades fiscals i de cotitzacions socials a càrrec d'empresaris, d'autònoms i de treballadors. A més, el Govern de Salvador Illa castiga els catalans amb el tram autonòmic de l'IRPF i de l'ITP més alts d'Espanya. Continuem sotmesos a l'impost de successions i de patrimoni, a més de quinze tributs propis, més del doble que la resta de comunitats autònomes, i més de setanta taxes.

Per acabar aquesta primera intervenció, i amb relació a la necessària protecció social de les persones treballadores per compte propi, la cinquena pregunta és què estan fent els governs socialistes a Catalunya i al conjunt d'Espanya per ajudar els autònoms a fer front a situacions difícils, personals, econòmiques, mèdiques, perquè no veiem que hagin pres mesures per combatre la desprotecció social que, de fet, pateixen, especialment per reduir l'elevat nombre de denegacions a la prestació de

cessament d'activitat o l'atur dels autònoms, per facilitar l'accés al subsidi per a més grans de cinquanta-dos anys i per declarar l'exempció de quotes a la seguretat social per ajudar al començament o a la continuïtat de l'activitat.

En definitiva, ens preocupa molt que el Govern hagi abandonat el col·lectiu dels autònoms, i en una situació de precarietat laboral, limitant-se a continuar aplicant unes línies d'ajuts directes que beneficien només uns pocs..., malgrat que es va comprometre en el pla lidera a elaborar i desplegar un pla estratègic i d'impuls del treball autònom.

Però no hi ha cap rastre d'aquest pla, com tampoc de l'estratègia estatal d'impuls al treball autònom de l'any 2022, per a la qual no es disposa de cap informació sobre les accions realitzades, tal com ho diu el propi CTESC en el seu darrer informe.

Finalitzaré aquí, per tant, aquesta primera intervenció, conseller, per tal que pugui respondre les cinc preguntes formulades.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Té la paraula, per donar resposta, el conseller d'Empresa i Treball, senyor Miquel Sàmper Rodríguez.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Bé, gràcies a totes i a tots, diputades, diputats, consellera, vicepresident, membres de la Mesa; gràcies, també, senyora diputada Casanova, per la seva interpel·lació, que, efectivament, de forma diria que gairebé matemàtica, cada any, aproximadament en el tercer trimestre, doncs vostès ens plantegen, no?

No voldria entrar a fer un discurs simplista del que és la tasca de l'autònom, però crec que és bo que també siguem capaços de tenir un dibuix de la realitat que el configura.

Quan vostè feia menció, per exemple, a la ramaderia i a les dificultats que implica, per exemple, des del relleu generacional, d'una banda, o la pròpia activitat, no podem obviar el que és la ramaderia, que implica, doncs, una feina diària, diumenges, Nadal, Sant Esteve, Reis, i aquesta complexitat és una complexitat, diputada Casanova,

innata a moltes tasques, precisament, que giren entorn, doncs, del que és el treball dels autònoms.

Li nego la major..., de l'abandonament. Vostè ha mencionat determinats, diguem-ne, ajuts que des del Govern de la Generalitat, doncs, tenim, però no li accepto que digui que els tenim abandonats; no és una realitat.

Fem el que des del departament considerem que hem de fer perquè tiri endavant, i no deu anar excessivament malament quan hem conegut que el GEM ens ha dit que Catalunya té la seva activitat emprenedora més elevada de tota la història, una activitat emprenedora del 9,7 per cent que està dos punts per sobre de l'activitat emprenedora que hi ha a la resta de l'Estat, només a una dècima de l'activitat emprenedora dels països més desenvolupats d'Europa; i, per tant, les coses poden anar millor, sense cap mena de dubte que sí, però permeti'm que li negui, doncs, el que vostè comentava d'aquest discurs. Permetin-me que digui «catastrofista».

I sí que li dono la raó en una qüestió. Tot el que sigui col·laborar amb la simplificació burocràtica, tot el que sigui, com vostè ha dit amb encert, intentar que en aquesta FUE, en aquesta finestreta única empresarial, hi hagi una finestreta pròpia per als autònoms li recullo com una aportació positiva i li dic que es farà.

I li dic que es farà, això sí, en el marc de la feina que s'està fent, des del Departament de la Presidència, de simplificació burocràtica, no només dels autònoms, no només del món empresarial, sinó de tota l'Administració. Per tant, probablement no va a la velocitat que ens agradaria que hi anés, però tingui per segur que ho estem fent, hi insisteixo, en el marc d'una política col·lectiva.

Miri, quan vostè parla de cinc vegades menys de baixes laborals, quan vostè parla d'una quarta part que estan per sota dels rendiments que serien equiparables al salari mínim interprofessional, li ben asseguro que ens preocupa tant a vostè com a mi. I en això s'està treballant, hi insisteixo, perquè aquestes condicions millorin.

I miri, els autònoms són imprescindibles per a la nostra economia –en això estem d'acord–; estem d'acord en que sovint han de treballar moltíssimes hores per obtenir –vostè ho ha manifestat– uns ingressos modestos, i, a més, suportar aquesta càrrega

administrativa, que vostè deia, que els hi impedeix, precisament, de treballar, que és el que ells volen i necessiten fer.

Discrepo ja quan vostè fa la seva intervenció pròpiament fiscal o pròpiament a nivell tributari, doncs perquè tampoc ens explica quin és el cost ni quina és la garantia de la seva viabilitat. Vostè sap que nosaltres defensem una fiscalitat que sigui justa, progressiva i una millor protecció social, ajuts a qui realment els necessita i una Administració més àgil. Volem que un autònom pugui emmalaltir i que pugui anar-se'n a casa seva a guarir-se i això és una complexitat pròpia dels treballadors autònoms.

Més recursos i un pla estratègic per al treball autònom és el que estem fent; una resposta a la precarietat del treball autònom requereix actuar sobre la viabilitat dels projectes, la continuïtat de l'activitat i la capacitat de generar una ocupació estable. I en aquest pla estratègic d'impuls del treball autònom per a l'any 27 fins al 30, que actualment està en fase de diagnosi, per donar coherència, estabilitat i capacitat d'avaluació a aquestes polítiques, ja li avanço que..., 33 milions d'euros el 2026 per a cinc línies específiques de suport, un increment del deu per cent respecte a l'any passat.

Vostè els ha mencionat, els passos, molt per sobre: Autoocupació Jove, 14.375.000 milions d'euros, amb 934 beneficiaris; el «Tu+1», 13,8 milions d'euros atorgats a 2.026 projectes i 669 persones contractades; el «Consolida't», amb una convocatòria el 2026-27, que disposa d'1 milió i mig d'euros i que preveu arribar a vint-i-dos entitats. El suport territorial i la continuïtat de l'activitat el 26, on s'han convocat 3 milions d'euros per a l'autoocupació als municipis vinculats al Fons de Transició Nuclear. La Xarxa Emprèn, 7.163 persones assessorades, 1.214 empreses o empreses emergents creades. L'Emprèn Cat, 2.409 empreses el 24 i 25.

En definitiva, un pla estratègic que ja s'està elaborant, amb una diagnosi del primer és orientar millor també les nostres polítiques. I també la tasca que es fa des d'Acció: cupons a la competitivitat empresarial, dotats, aquest any, amb 4,3 milions d'euros; projectes per a la innovació empresarial d'aquest any 26, amb 19,7 milions d'euros; projectes a la internacionalització de les empreses, 4,5 milions d'euros; ajuts empresarials, com li deia, per als Fons de Transició Nuclear.

Hem augmentat el cinquanta per cent l'import dels ajuts empresarials fins a arribar a 52 milions i mig; i, per tant, li torno a negar el que deia vostè al principi, el treball autònom no està en contracció, la qual cosa vol dir que no requereixi una millora i que no sigui millorable.

Al setembre del 26, l'afiliació per compte pròpia va augmentar en 15.719 afiliacions respecte de l'any anterior. Per tant, en la línia del que ens deia el GEM de l'emprenedoria –9,7 per cent–, aquestes afiliacions també ho demostren.

Sectorialment, 272.553 autònoms, persones físiques, el 81,1 per cent es concentren als serveis; la construcció representa un 11,6 per cent; la indústria, un 4,3, i l'agricultura, un 4,1 per cent. La dimensió empresarial, 279.851 persones, el 82,3 per cent no tenen assalariats, per tant, estem parlant d'autònoms que treballen ells sols; 60.294, el 17,7 per cent, sí que, en canvi, tenen treballadors.

I l'antiguitat –crec que és important destacar-la– 180.132 persones, el cinquanta-tres per cent, acrediten una antiguitat de cinc anys o més en el negoci, fet que demostra també una capacitat de permanència, però que també ens obliga a treballar el problema de la transmissió i del relleu, un problema molt gran no només per als treballadors autònoms, sinó per a molts altres sectors.

I bé, doncs, un altre punt que crec que és important és que el grup de fins a vint-i-cinc anys, parlo de l'edat, creix gairebé un dotze per cent interanual, i les persones de cinquanta-sis anys o més són només el 26,1 per cent.

El tema territorial crec que també l'hem de destacar. Per demarcacions, registrem un creixement interanual d'afiliació per compte propi al setembre del 26..., la que més, Tarragona –s'ha de destacar–, un 3,2 per cent, i la que menys, Lleida, amb un 0,7 per cent. Miri, les noves tecnologies ens permeten, a dia d'avui, que qualsevol persona pugui treballar des de casa seva quan la seva feina l’hi permet i, per tant, la territorialitat és important tenir-la present i tenir-la en compte. Però, com li deia, les dades que ens ha donat el GEM ens permeten ser positius, no sense acceptar que és, evidentment, un sector que hem de millorar.

I a Catalunya tenim el disset per cent de tots els autònoms de l'Estat espanyol, la qual cosa vol dir que tampoc s'estan fent malament les coses a Catalunya. Si tan malament

com vostè ho descrivia al principi estiguéssim, seria impossible que pràcticament fóssim un vint per cent de l'emprenedoria dels autònoms que hi han a tot l'Estat espanyol. Per fer una comparativa, hem de saber que, per exemple, a Madrid, la Comunitat de Madrid, no arriba ni tan sols al tretze per cent.

Com que se m'acaba el temps, vostè em repregunta ara en el seu torn i jo en el meu segon torn també li faré les aportacions que considerem oportunes.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies a vostè, conseller. Per a la rèplica de la diputada, durant cinc minuts, té la paraula la senyora Míriam Casanova Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, vicepresident. Conseller Sàmper, jo crec que soc una persona que soc clara i estructurada. Li he fet cinc preguntes i l'he escoltat molt atentament; no me n'ha contestat cap. Però, vaja, jo vull pensar que potser ara el Govern sí que té interès en atendre les necessitats dels autònoms, possiblement perquè estem en campanya i sembla, pel que diu, que volen facilitar l'ús de la finestreta única empresarial, sembla que potser milloraran o ampliaran també les línies d'ajuts econòmics directes. No m'ha dit res de si posaran en funcionament l'oficina d'atenció al treball autònom. Però, en definitiva, fa dos anys que tot això des del Partit Popular ho estem demanant, i, a més a més, ho hem acordat en el Parlament. Però, en canvi, el Govern ni ens ha escoltat..., i el que és pitjor és que ha incomplert sistemàticament amb el mandat democràtic.

En la seva intervenció, no ha anunciat cap mesura fiscal o compensatòria per ajudar el treball autònom a fer front a les dificultats actuals; de fet, en l'àmbit tributari han aplicat una rebaixa de mig punt en el tipus impositiu en el primer tram de renda en l'IRPF autonòmic, que ha suposat un insignificant estalvi de tan sols deu euros al mes i només per als autònoms amb les rendes més baixes. Si el Govern considerés els autònoms com a agents importants per al creixement socioeconòmic i la creació d'ocupació a Catalunya, els aplicaria un IRPF raonable, que els permetés adaptar-se a la inflació i generar un cert estalvi per garantir l'activitat i créixer en dimensió com vostè deia, en comptes de buidar-los les butxaques any rere any.

En canvi, des del Partit Popular sempre hem defensat tot un paquet de rebaixes fiscals dirigides als autònoms amb rendes baixes i mitjanes; sobretot deflactar els trams i rebaixar el tipus impositiu de l'IRPF per a rendes baixes i mitjanes, clarificar i augmentar les despeses deduïbles en l'IRPF, eliminar tributs propis i taxes que sobretot afecten els autònoms, aplicar l'exempció de l'IVA als autònoms amb un volum anual de negoci inferior a 85.000 euros, donant compliment a la directiva europea i simplificant, en definitiva, les obligacions tributàries.

Per altra banda, tampoc compensaran les quotes a la seguretat social, ni en l'inici ni en la continuïtat de l'activitat en situacions adverses a favor dels autònoms. Malgrat que Catalunya és una de les poques comunitats autònomes on l'Administració autonòmica no subvenciona les quotes als nous autònoms, com tampoc..., per fer front a situacions excepcionals, a diferència del que succeeix a la majoria de regions.

Tot això demostra una vegada més que els governs socialistes fan una política d'aparador: molta «prosperitat compartida», però és de paraula, perquè, a la pràctica, el que veiem és que exigeixen elevats impostos als autònoms i a canvi ofereixen ajudes a uns pocs... Així doncs, el Govern continua donant l'esquena als autònoms, tot i ser el col·lectiu laboral amb més precarietat o pobresa. Encara no funciona l'oficina d'atenció, suporten les mateixes traves administratives, ajuts per a uns pocs..., sense compensar quotes a la seguretat social per fer front a l'inici o a situacions difícils, i cap rebaixa fiscal davant els majors costos per la inflació.

Si bé ara tenim l'esperança i la il·lusió que el Partit Popular governi al conjunt d'Espanya per complir amb el nostre compromís, el nostre contracte, amb els autònoms, amb les mesures de suport, de protecció i foment que necessiten i es mereixen.

Moltes gràcies.

El president

I per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Moltes gràcies, president. Diputada Casanova, jo soc conscient que estem en eleccions i que això genera nervis, però no digui vostè que no li he contestat a cap

pregunta, perquè li he parlat de la finestreta única, li he parlat de la burocràcia –ja en portem dues–, li he parlat que no veiem la qüestió fiscal amb els mateixos ulls, i l'hi torno a dir ara, però, aprofitant que tinc aquí la consellera d'Economia, li recordo que es va fer una reducció del tram autonòmic de l'IRPF –que vostè no ha mencionat– als trams inferiors a 33.000 euros, que ha beneficiat el seixanta-tres per cent dels ciutadans de Catalunya. Per tant, eleccions sí, nervis també, però no faltem a la veritat i no diguem les coses segons ens convingui. *(Alguns aplaudiments.)*

Dit això, miri, escolti'm una cosa. Una cosa que sí que no li he comentat i, per tant, aquí sí que li dono la raó, és l'espai del treball autònom i l'oficina virtual del treball autònom, que des del Govern estem convençuts de que s'ha de fer i de la seva necessitat.

(Remor de veus.)

El president

Silenci, si us plau.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Som plenament conscients dels mandats del Parlament, recollits en les mocions 18 i 142.15, que es van presentar en aquesta mateixa direcció i en els quals estem treballant per donar-ne compliment. Per tant... Probablement no a la velocitat esperada, però no tingui cap mena de dubte de que això s'executarà i que, per tant, es donarà aquest compliment d'aquest espai del treball autònom, que ha de ser un punt de referència digital que centralitzi tota la informació i els recursos d'interès per a les persones autònomes que hi treballin.

I què ens hauria de permetre quan estigui en funcionament? Doncs consultar els ajuts, consultar les subvencions, consultar les opcions de finançament; vostè això tampoc ho ha comentat. Tampoc ha comentat que tenim una institució que es diu ICF, que està per aquesta tasca, que en tenim una altra que es diu Avançsa, que també està per aquesta tasca, i sovint diem les coses de forma esbiaixada segons ens convé..., o no..., accedir també als tràmits, inclosa l'alta com a autònom..., una cerca guiada, formular les consultes, consultar les novetats i totes les activitats d'interès que siguin necessàries per al treballador autònom.

I com es troba? I això sí que ja és la resposta a la seva pregunta. Doncs els continguts ja estan preparats. La publicació està pendent de la migració del Canal Empresa a la nova plataforma web corporativa de la Generalitat i la previsió de la migració és a finals d'aquest mes de novembre o a principis del desembre del 26. Per tant, una de les seves preguntes té resposta en els termes que vostè esperava obtenir. És un projecte que no és fàcil, que és complicat, que és complex, perquè implica integrar molta informació, molts tràmits, molts serveis de diferents àmbits, i volem fer-ho bé. No seria en cap cas acceptable que ara per anar ràpid no ho féssim amb les garanties oportunes. Per tant, no es tracta simplement de posar-ho en marxa, sinó sobretot de fer-ho bé.

I escolti'm, una cosa. Miri, li diria moltes més coses, però el temps és el que tenim. Nosaltres... Ho hem dit aquest dematí, amb alguna pregunta que també s'ha fet de les que ens han fet avui, que n'han sigut bastantes, l'emprenedoria de Catalunya forma part de l'ADN dels empresaris de Catalunya, dels treballadors de Catalunya, jo diria que de tots els catalans. La taxa, com li he dit al principi, d'emprenedoria nostra està molt per sobre de la de la resta de l'Estat, dos punts. Està pràcticament igual, empatada, amb la dels millors països d'Europa i nosaltres això ho volem preservar.

I vostès veuran diferències, per exemple, amb el tema fiscal –ja li dic que sempre les tindrem. Sempre que m'interpel·la vostè o la senyora Esteller, doncs tenim discrepàncies en la forma d'entendre quina ha de ser la fiscalitat; de fet, en moments tensos que s'han viscut a Catalunya i que s'han viscut a l'Estat, com per exemple la pandèmia, es va veure de forma molt clara quina era una fiscalitat justa i quina era –permetin-me que ho digui– un dúmping fiscal que exercien altres comunitats autònomes.

Nosaltres no estem en aquesta línia. Estem en la línia de que la fiscalitat ha d'anar relligada amb l'obtenció de bons serveis públics. Els serveis públics vostè ha de saber –estic convençut que ho sap per la seva formació– que tenen una relació directa amb l'emprenedoria, una relació directa amb el món de l'economia, igual que també els tenen els grans salaris; uns bons salaris també redunden en una bona economia, també redunden en un bon teixit empresarial i també redunden en que els nostres autònoms puguin treballar molt millor.

Per tant, més enllà de les tensions polítiques que generen unes eleccions, estic convençut que, en moltes coses, podem trobar un punt d'encontre per treballar de forma conjunta per tots els treballadors autònoms de Catalunya.

El president

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al Govern sobre l'empobriment de les classes mitjanes

300-00369/15

El vuitè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre l'empobriment de les classes mitjanes. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. *Consellera*, bien, hay una pregunta, *consellera*, que cada vez se hace más gente, y se la hace el trabajador que acaba de cobrar, la pareja que lleva meses buscando un piso, el autónomo que levanta la persiana cada mañana y que cuando llega el trimestre descubre cuanto le ha quedado después de todo lo que ha trabajado. La pregunta es muy sencilla: si trabajo, si cumplo, si hago las cosas bien, ¿por qué cada año me cuesta más salir adelante?

Y esa es la pregunta que le quiero hacer yo hoy, *consellera*. Y le pido que la conteste pensando en la nómina de aquellos que nos escuchan fuera, que haga las cuentas que hace esa persona: primero el alquiler, luego la luz, luego la compra, luego los gastos de los niños –si es que se ha podido permitir tenerlos–, y, cuando paga todo eso, dígame cuánto le puede quedar para ahorrar. Dígame cuánto le queda para vivir.

Durante mucho tiempo, una familia de clase media en Cataluña podía aspirar a comprarse un piso, a guardar algo de dinero y a ayudar a sus hijos en los primeros pasos de la vida. Costaba y había que apretarse el cinturón y trabajar muchos años, pero poco a poco el esfuerzo se convertía en algo y valía la pena. En las llaves de una casa, en unos ahorros, en la tranquilidad de saber que si venían malos tiempos

podían aguantarlo. Hoy hay padres que ya han terminado de pagar su piso y tienen a un hijo de treinta y cuatro años durmiendo todavía en la habitación donde hacía los deberes. Ese hijo estudió, encontró un trabajo y cobra todos los meses, y cada vez que intenta irse de casa, hace números y vuelve a aplazarlo.

Y luego ustedes hablan del problema demográfico como si las parejas retrasaran formar una familia por capricho. ¿Dónde quieren que los críen?, ¿en las habitaciones compartidas en pisos compartidos? Ahí está el empobrecimiento de la clase media. Se ve en la edad en la que uno puede irse de casa, en los años que tarda en reunir una entrada y en las decisiones que toma o que deja de tomar con su pareja cuando se sientan a hacer cuentas.

La generación que pudo comprar un piso y tener ahorros ve cómo sus hijos, con trabajo y con nómina, tienen imposible hasta empezar un proyecto de vida, y eso está pasando con gobiernos que se pasan la vida dando lecciones de justicia social. Desde el 2018 en Cataluña, el salario anual medio ha subido casi un veintiuno por ciento. En contraposición, la cesta de la compra se ha encarecido un treinta y siete por ciento y la vivienda un cuarenta y siete. Ustedes presumen de que suben los salarios. Claro que sube la cifra nominal, pero ahora hagan la otra mitad de la cuenta. Reste lo que cuesta llenar la nevera, pagar los recibos y, con lo que le quede, explíquele a esa familia cómo consiste exactamente lo que dicen que están compartiendo de prosperidad.

Casi dos de cada tres catalanes dicen que no pueden afrontar un gasto imprevisto. Una avería de varios cientos de euros puede deshacer el presupuesto de todo un mes o incluso de todo un año. ¿Sabe usted, consellera, lo que es el ruido de una lavadora y rezar para que aguante un par de meses más? Esa es la tranquilidad económica que no tiene hoy una mayoría de catalanes.

Y si hablamos de los jóvenes, hace una década uno de cada cuatro catalanes entre dieciséis y veintinueve años estaba fuera de casa de sus padres. El año pasado ese número bajó a uno de cada cinco. Póngase usted en el lugar de una pareja en Cataluña. Porque en Cataluña tres de cada diez personas dicen que no pueden ahorrar ni un euro al mes, y entre los que sí logran ahorrar algo, la media es de unos ciento cincuenta euros más o menos. Seamos optimistas: pongamos que una pareja

entre los dos consigue ahorrar trescientos euros cada mes, que logran ver un piso de doscientos mil euros. ¿Y qué pasa acto seguido? Que aparece la Generalitat a cobrar su parte del impuesto de transmisiones: veinte mil euros. Usted, que es consejera de Economía, el ejercicio matemático: veinte mil euros, ahorrando trescientos euros al mes, tardarían casi seis años en reunir el dinero solo para pagar el impuesto que les exigen.

Con la izquierda, *consellera*, la decadencia se enquista. Lo que han bautizado de «prosperidad compartida» es sencillamente miseria compartida. Y es que la prosperidad es lo contrario a la izquierda, porque la prosperidad da libertad, la libertad da independencia y la independencia se les da fatal a los que solo buscan clientelismo.

Una persona que puede ganarse la vida y salir adelante por su cuenta vota a quien le da la gana. Y ahí está su problema. Ustedes prefieren repartir miseria y tener bien atado el saco de votos. Y así fabrican una doble pobreza: a los que les dicen «no os preocupéis, que la Administración os mantendrá» y al resto, a los que madrugan, trabajan y levantan la persiana, los sangran a impuestos para pagar a la Cataluña subsidiada. Ahí se están cargando la clase media. Así han enquistado lo que realmente es la clase dependiente: gente que mes tras mes tienen que esperar al ingreso de la Administración para poder llegar a final de mes. Y, cuando llegan las elecciones, ¿qué les dicen ustedes? «Cuidado, que vienen los que os van a quitar las paguitas.» Y hay que ser miserables, hay que tener mucha caradura para llamar «justicia social» a lo que en realidad es una amenaza electoral para seguir en el poder. *(Alguns aplaudiments.)* Y quien paga impuestos, *consellera*, tiene derecho a preguntarse qué recibe a cambio.

A finales del 2024 la espera media para una primera consulta al especialista era de ciento diez días en Cataluña. A finales del 25 la espera media había subido a ciento veinte días. En 2025 hubo incidencias graves en la red de Rodalies y regionales seis de cada diez días –seis de cada diez. Cuando un tren falla, no es usted quien llama al jefe para decirle que no llegas al trabajo; es el viajero el que tiene que dar explicaciones. Y cuando a las seis de la tarde no llegas para recoger a los niños, no se acerca usted en el coche oficial; es el padre o la madre quien tiene que hacer

malabares. Esa es la factura que muchas familias pagan dos veces: pagan sus impuestos y luego pagan de su bolsillo la visita que no llega o el transporte que tienen que improvisar. Y todavía les piden que se den por satisfechos cuando ustedes les sacan un gráfico macroeconómico. El día que ese crecimiento se traduzca en bienestar real para una familia, el día que una familia pueda ahorrar porque llega bien a final de mes, crea que esa familia será la primera en celebrarlo. De momento, deberán seguir haciendo cuentas.

Pero sí, hay otra política posible y es la política que habla de gestión y que habla de rigor. Es decir, es nuestro turno. Porque nosotros, *consellera*, a diferencia de ustedes, construiremos en una legislatura más de un millón de viviendas. Y para cumplirlo movilizaremos suelo, trabajaremos con los ayuntamientos para que las licencias salgan en plazo y daremos seguridad jurídica. Y aquí en Cataluña también rebajaremos impuestos. Ajustaremos el IRPF a la inflación para que cuando a un trabajador le suban el sueldo Hacienda no se le lleve la mitad. Ampliaremos las deducciones por hijo.

Y le voy a pedir tres respuestas, *consellera*. ¿Está usted dispuesta a rebajar el impuesto de transmisiones a quien compra su vivienda habitual? ¿Por qué se niega a ajustar los tramos autonómicos del IRPF a la inflación para que Hacienda no se quede con una parte de la subida salarial? Y de todos esos impuestos propios que tiene su Generalitat, ¿cuál está dispuesta a suprimir? ¿Qué gastos superfluos del Gobierno está dispuesta a recortar para aliviar la presión fiscal sobre las familias con menos recursos? ¿O es que para ustedes resulta más fácil pedir otro esfuerzo a los ciudadanos a hacer un solo esfuerzo en recortar algo de su Gobierno?

Y ahora, antes de hablar de prosperidad compartida, *consellera*, piense en el chaval de treinta y cuatro años, ese que tiene trabajo, ese que tiene nómina y que sigue durmiendo en la habitación donde hacía los deberes. El día que por fin encuentra piso, *su* Gobierno sí tiene algo preparado para él: la factura. Porque para cobrarle llegan ustedes antes que el camión de la mudanza, *consellera*. Ese chaval ha hecho todo lo que le pidieron: estudió, trabaja y paga. Ahora les toca a ustedes explicar por qué, después de hacer todo eso, sigue sin poder empezar su vida. Porque ese es el balance de la izquierda.

Han convertido lo que antes eran derechos y oportunidades en privilegios inalcanzables: tener una vivienda, formar una familia, llegar a fin de mes o prosperar fruto de tu trabajo. Ustedes han conseguido que vivir dignamente sea una carrera de obstáculos y que depender del Gobierno sea cada vez más fácil que salir adelante por uno mismo.

Y todavía tienen la desfachatez de llamar a eso «progreso». No, eso es la izquierda. Progreso es que la gente pueda vivir sin necesitarles a ustedes, progreso es que la gente pueda labrarse su propio futuro. Lo suyo no es prosperidad compartida; es decadencia mal administrada. Y Cataluña no necesita más administradores de la decadencia, como son los *consellers* del *president* Illa; necesita un gobierno que deje de fabricarla. Y para eso lo que necesita Cataluña es echarles a ustedes.

Muchas gracias.

El president

Per respondre té la paraula l'honorable senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Molt bon dia, president, diputats i diputades. De moment haig de comptar deu. Haig de comptar deu per la quantitat de demagògia que ha vingut vostè aquí ara a explicar-nos. I, sobretot, demagògia perquè diu: «El rigor som nosaltres.» Referint-se al PP. Bé, doncs aquí de rigor vostè no ha demostrat res, perquè abaixa impostos i puja la despesa, perquè vol fer moltes coses.

Miri, els números no quadren. Si vostè redueix els impostos... A veure si ho entenem. És a dir, els impostos són els recursos que paguen els ciutadans a la bossa comuna per poder fer polítiques públiques, que vol dir la sanitat, l'educació, les infraestructures, la seguretat. Si vostès redueixen els impostos, redueixen els recursos que poden dedicar a les polítiques públiques. Per tant, digui'ns d'on redueixen. Ah, no és que no redueixen vostès; diuen que hi dedicaran més. Els números no surten. Miri, escolti'm, els números no surten. I, si no, vinguin aquí i els expliquen de veritat, perquè el rigor del que vostè parla aleshores no funciona. I després hi entraré una mica més.

Miri, és veritat –i nosaltres venim sempre a dir-ho al Parlament, des de l'honestedat i la humilitat– que l'economia funciona. El segon trimestre ha crescut un tres per cent. Vam tancar l'any passat amb un 2,7. Les previsions són del 2,6. És veritat: l'economia va bé. Tenim una economia diversificada, una economia viva, dinàmica. Però aquesta millora de l'economia, aquest creixement de l'economia que està per sobre de la mitjana europea, és veritat que no s'està notant en les butxaques dels ciutadans. Les famílies no estan notant –o no totes les famílies– que aquesta economia vagi bé.

Què estem fent des del Govern? Doncs posar en marxa polítiques públiques amb els recursos que provenen dels impostos per millorar l'estat del benestar, per millorar la seguretat dels ciutadans, perquè els ciutadans tinguin uns serveis públics forts, robustos, que no els portin, els empenyin a anar al sector privat a que els hi ofereixin aquests serveis, que és el que està passant a altres comunitats autònomes governades pel Partit Popular, com, per exemple, Madrid.

Per tant, què estem fent nosaltres? Doncs escolti'm, gestionar aquests 49.000 milions d'euros de pressupost per enfortir l'estat del benestar. Set de cada deu... Tres de cada quatre euros d'aquest pressupost van a polítiques socials, a reforçar l'estat del benestar. I, d'aquests, 11.000 milions els dediquem a generar riquesa. Si no generem riquesa, no la podrem repartir. Per tant, és important que impulsem l'economia perquè generi riquesa i aquesta es pugui repartir.

Miri, vostè parla de les seves receptes. Les seves receptes.... Diu «si arriba al Govern». Bé, hi ha eleccions el 29 de novembre a Espanya. Aquí queden dos anys, així que, en fi, una cosa darrere l'altra. I, en tot cas, els ciutadans ens han posat en aquesta posició. I els ciutadans han permès, amb una majoria parlamentària al Parlament de Catalunya, que avui governem.

Per tant, també una mica de respecte al sistema democràtic i al Govern que hi ha en aquests moments, que jo entenc que a vostè no li agradi, però que és el que tenim gràcies als vots dels ciutadans i a la representació que hi ha en aquest Parlament, que ha votat un president com Salvador Illa, que aquest després ha triat els seus consellers. Jo entenc que a vostès no els hi agradi, però, en tot cas, respectem la democràcia.

Receptes del Partit Popular: abaixar impostos. Miri, nosaltres vam abaixar l'any 2025 l'IRPF en els trams de menys de 33.000 euros. Va haver-hi una rebaixa en aquest que beneficiava –ho ha dit abans el conseller Sàmper– el seixanta-tres per cent dels ciutadans de Catalunya. Insuficient? Bé, jo crec que vostè dirà que és insuficient. Bé, nosaltres ja vam fer un gest, vam fer una política per reduir aquest IRPF als trams de menys de 33.000 euros. Crec que vostès hi van votar en contra en aquell moment.

Quan vostè diu: «Deflactaran l'IRPF?», ja li responc que no. Miri, un punt –un punt– de reducció de l'IRPF són 73 milions d'euros. Si vostè diu: «Bé, doncs redueixi'n quatre, que és lo que està creixent la inflació» –imagini's que vostè digués això–, estaríem parlant de 300 milions d'euros; 300 milions d'euros que es deixen de recaptar. Per tant, digui'm d'on ho trec, això. Perquè, clar, són vasos comunicants. D'on ho trec? Si vostè m'ho explica, doncs bé. I estic parlant només d'una deflactació puntual.

També li vull dir una cosa. A qui beneficia aquesta deflactació? Perquè en el cas que estem parlant d'un quatre per cent, per exemple, que és el que puja la inflació aquest any, resulta que vuitanta euros l'any s'estalviaran les famílies –vuitanta euros–; les classes més altes, tres-cents euros l'any. Sincerament, què creiem des de les polítiques i des de les posicions progressistes? Que millor que aquests 300 milions d'euros els dediquem a bonificar el transport públic, a finançar la gratuïtat de les guarderies, a les escoles bressol o a les beques menjador. I, en canvi, vostè diu: «No, no, beneficiem millor les classes altes, que s'estalviaran tres-cents euros.» I escolti'm..., m'entens? L'estat del benestar es pot reduir o es pot debilitar, com estan fent comunitats autònomes com València, com Andalusia o com Madrid. No és el nostre model –abaixar impostos i debilitar els serveis públics no és el nostre model. I, en tot cas, es pot fer i ho vàrem fer amb aquesta modificació del tram de l'IRPF.

Una altra cosa que li vull dir, deia vostè l'impost de transmissions. L'impost de transmissions, suposo que sap que es paga amb la «vivenda» de segona mà. El nou paga l'IVA. Això respon a l'Estat. Què vam fer nosaltres? Una modificació aquí també: d'un tipus reduït al cinc per cent per a joves, per a famílies monoparentals, famílies nombroses, persones amb discapacitat –cinc per cent, un cinc per cent. I a partir d'aquí, progressiu. Perquè vostè suposo que coincidirà amb mi –no ho sé– que no és

el mateix comprar-te un habitatge de menys de 600.000 euros o de 300.000 euros que un d'1 milió i mig. I nosaltres el que vam fer és progressiu. Si avui vostè es compra un pis de 300.000 euros o 400.000 euros, té un tipus del deu per cent. Però si es compra una casa d'1 milió d'euros, el tipus ja puja a un dotze per cent. Progressiu, en funció també de la teva capacitat.

Avui recaptem amb l'impost de transmissions patrimonials 3.263 milions d'euros. Vostè se'l vol carregar. Digui'm, aquests 3.263 milions d'euros, d'on els redueix? De quina part de la despesa? Perquè es tracta d'això, no de dir «abaixaré els impostos». Molt bé. I què deixarà de fer? Perquè ja portem 3.200 més 300; ja són 3.600 milions d'euros. És gairebé tot el pressupost d'Interior i Seguretat, per exemple. A mi m'agradaria que, quan parlem de rigor, parlem de rigor de veritat.

Successions. Set de cada deu –set de cada deu– catalans *no* paguen impost de successions. Per tant, a qui vol beneficiar vostè si elimina successions? Els més rics, aquells que hereten més. Jo no pagaré impost de successions, ja l'hi dic. Soc d'aquests set de cada deu que no pagarà impost de successions. No vinc d'una família rica, no vinc d'una família amb immobles. Per tant, no heretaré.

Per tant, escolti'm, jo sí que parlo a les famílies treballadores. I no cal que vostè em digui: «Empatitzi vostè.» No, no. Jo soc classe treballadora, classe mitjana. Vaig estudiar amb beques. I, per tant, no cal que em posi en una situació... Jo soc d'aquesta classe social, jo soc de família treballadora, no necessito inventar-me, ni pensar ni empatitzar. No sé vostè. Jo sí –jo sí. *(Alguns aplaudiments.)*

Per tant, escolti'm, nosaltres no beneficiarem aquells que poden pagar una mica més perquè l'Estat funcioni millor. Nosaltres sempre beneficiem a la classe mitjana. Per tant, trams de fins a 33.000 euros. No eliminarem successions perquè només beneficia aquells que tenen més. No eliminarem patrimoni. I en el cas de l'impost de transmissions patrimonials, el que vam fer és una tarifació progressiva perquè qui compra una casa més cara, que entenc que té més capacitat per aportar a la bossa comuna, pagui més. Això és el que vam fer. Vostè no hi està d'acord? Doncs perfecte. Per això hi han diferents opcions polítiques i la gent després decideix amb el seu vot.

Ara jo li vull dir: nosaltres en sanitat dediquem gairebé 17.000 milions d'euros, a la sanitat pública catalana. Vostè la pot criticar i segur que hi ha coses, elements de

millora, i estem treballant perquè sigui així. Ara bé, som dels territoris que més invertim en sanitat. Els que menys, casualment, els governats pel Partit Popular: València, Balears, Madrid i Andalusia. Vostès estan fent una aposta per la sanitat privada i jo no vull, nosaltres no volem que cap classe mitjana, cap família treballadora hagi de tenir una mútua perquè a la sanitat pública no l'abasteixen dels serveis que necessita. Per això volem reforçar el servei públic, igual que l'educació pública o la universitat pública, que des de fa dos anys estem reduint les taxes universitàries perquè a les butxaques de les classes treballadores no els hi costi tant. No és el que s'està fent a Madrid, on s'està debilitant la universitat pública en favor de les universitats privades, per exemple.

Per tant, què més estem fent nosaltres per la classe treballadora, que vostè diu? Doncs, miri, les beques menjador: 253 milions d'euros per a beques menjador i per a transport escolar. Si vostè deflacta l'IRPF, això ja no ho podria fer, per exemple, per posar només un cas concret.

Què més estem fent? Doncs, escolti, bonificar el transport públic: 100 milions d'euros per bonificar el transport públic, que vol dir que també a la classe treballadora, que és la que agafa normalment el transport públic, als estudiants els hi està costant menys, gràcies a aquests quasi 100 milions d'euros que posem.

Ha parlat vostè molt de joves, i d'aquest jove de trenta-quatre anys. Ajuts al lloguer. Estem donant fins a 200 milions d'euros en ajuts al lloguer, que arriba a més de 83.000 famílies. I els préstecs d'emancipació, més de tres mil beneficiaris de menys de quaranta anys, per comprar-se un habitatge, gràcies a aquest vint per cent que li hem pogut donar des de l'Institut Català de Finances, sense interessos i que podrà retornar al cap de trenta anys.

La llista podria ser molt llarga. El que passa és que a nosaltres les seves receptes no ens convenen, no ens interessen. No és veritat que vulguin afavorir les famílies treballadores; vostès, com sempre, miren amunt, volen només beneficiar els rics. I es veu amb l'exemple d'aquells llocs on vostès governen, que és on sí podem veure el rigor que apliquen a les finances públiques.

Moltes gràcies.

El president

Per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Consellera, la he visto un poco exasperada, pero yo le diré... *(Remor de veus.)* Vostè em diu «a veure si ho entenem». Yo voy a intentarlo, ¿eh?, a ver si lo entiende usted. Decía impuestos para pagar las políticas públicas. ¿De dónde los sacan? A ver, si las políticas públicas no sirven para pagarles los pisos a las sobrinas de los ministros, quizá lo que no se gaste en eso se puede invertir en políticas públicas.

A mí me encanta que usted haya sacado pecho de ser de clase media. Usted sabe que vivimos en la misma ciudad, la única diferencia es que usted cobra sueldo público desde que yo tenía nueve años *(remor de veus)*, con cual no sé si ser de clase media es ir en coche oficial. Si es así me alegro de que haya una clase media tan extendida en Cataluña.

Usted no puede venir aquí a darse golpes en el pecho hablando de clase media, porque está totalmente desconectada de lo que es la clase media. *Consellera*, usted no ha cobrado un sueldo de clase media. *(La consellera diu: «Tú, ¡qué sabes!»)* Nunca, nunca. *(La consellera diu: «Tú, ¡qué sabes!»)* Perquè el sou és públic, senyora consellera.

El president

Silenci, si us plau. Silenci.

Cristian Escribano Ramírez

Senyora consellera, el sou és públic. El sou que vostè ha cobrat de l'Ajuntament de Mataró i d'aquest Parlament mai ha sigut un sou de classe mitjana. Llavors, els cops al pit donant-se de classe mitjana, ho sento, però no cola.

Em diu vostè..., sempre que venim aquí a parlar-li de com de malament tenen vostès Catalunya, el que fan és intentar buscar altres llocs d'Espanya, clar. Perquè si mirem a Catalunya i veiem que un de cada tres infants està en risc de pobresa extrema, doncs, llavors, clar, la cosa es «desmorona» una mica.

Si els impostos... A veure si podem, perquè jo no soc economista i donar una classe a la consellera d'Economia, crec que em costa, però si els impostos no són asfixiants, l'economia creix, consellera. I així ho fa a les comunitats autònomes com, per exemple, és Madrid, on aquest any s'ha destinat un pressupost rècord –rècord– a tot el que és benestar social: nou de cada deu euros, senyora consellera. Amb la qual cosa jo no sé com ho fa vostè, però els comptes li surten molt molt malament. Perquè vostè diu inversió històrica en sanitat, però si tenim les pitjors dades de tota Espanya, senyora consellera! Les llistes d'espera més llargues, una mort cada hora esperant una prestació per dependència. Senyora consellera, però com pot treure pit amb aquestes dades tan nefastes? Però quina barra que tenen, consellera! Jo la veritat és que amb vostès al·lucino. Perquè gestionar lo públic mai se li ha donat tan malament a ningú com a qualsevol socialista que toca la cosa pública.

Jo l'hi dic sincerament, perquè vostè crec que confon molt el que és un model de bona gestió, perquè vostè ha criticat el Govern del Partit Popular sense que hàgim entrat ja a governar –m'alegra que vostè s'estigui avançant al que passarà d'aquí un parell de setmanes. Però l'hi dic de veritat, vostès han tingut l'oportunitat durant vuit anys. Quan vostès van arribar al Govern –el meu grup no para de repetir-l'hi–, la «vivenda» era el problema número quinze per als ciutadans d'Espanya; ara és el problema número u, perquè, com tot el que toca un socialista, se n'ha anat en orris, senyora consellera. I vostès ho demostren.

Ara no sé què em dirà vostè en aquesta rèplica, però jo li he dit quines són les receptes del Partit Popular, que sí, són abaixar impostos a les classes mitjanes i baixes; sí, ho són, senyora consellera, perquè així és com creix l'economia, no sagnant el ciutadà dia rere dia. Perquè vostè el que no té en compte és quants impostos no només paga d'aquesta Administració un ciutadà, sinó quant paga de totes les administracions, del que li recapta l'Estat, del que li recapten les comunitats autònomes i del que li recapta cada ajuntament. Vostè sap que els ciutadans, per exemple, de Mataró, com moltes altres ciutats de l'àrea metropolitana, tenim una triple creu damunt del nostre coll: un ajuntament governat per socialistes, una Generalitat governada per socialistes i un govern d'Espanya governat per socialistes. I aquesta és la creu perpètua, per desgràcia, de molts ciutadans de Catalunya: socialistes ficant la mà a la seva butxaca i no deixant que un ciutadà pugui progressar. *(Remor de veus.)*

Si us plau, calma. Jo els demano calma. Jo ho entenc, que d'aquí a poc tots hauran...

El president

Escolti, senyor diputat, qui modera aquest debat és el president del Parlament. Els demano silenci. Ara la consellera tindrà la possibilitat de replicar.

Té la paraula.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Bé, jo no em vull estendre més, perquè crec que el model que ofereix el Partit Popular ha quedat prou clar: construir la «vivenda» que vostès no han construït en vuit anys, deixar de ficar la mà a la butxaca dels ciutadans, com vostès han estat fent durant vuit anys i, en definitiva, deixar que els ciutadans puguin ser lliures per crear el seu propi destí, en comptes d'obligar-los, al final, a viure d'una cultura de la subvenció, que per l'únic que la volen és per perpetuar una butxaca de vots que, per desgràcia, ja se li acabarà, consellera.

Moltes gràcies.

El president

I per fer la rèplica, té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Quina vergonya! Quina vergonya! Senyor Fernández, em fa vergonya aquest Partit Popular que es vol assemblar VOX i que no és aquell Partit Popular amb el que es podia debatre amb rigor i amb respecte. Vostè què sap diputat de la meva vida, què sap de la meva vida, més enllà de que visc a Mataró, com vostè? Què sap? No té ni punyetera idea de la meva vida personal. He treballat al món privat, clar que sí, i he tingut sous normals com molta gent. Vaig començar a treballar a Caixa Laietana amb un contracte de formació que va posar el Govern del PSOE. Gràcies a ell vaig poder començar a treballar i he treballat en molts llocs. Què sap vostè? No vinguin aquí a faltar al respecte i a no tenir vergonya. *(Aplaudiments.)* Estan desprestigiant aquest Parlament i la democràcia.

Perquè, escolti'm una cosa: si a Mataró governen els socialistes és perquè els ciutadans de Mataró ho han volgut. No se n'oblidi. Respecti vostè la voluntat dels

ciutadans i la democràcia. Sí, si a Mataró governen els socialistes i a Catalunya governem els socialistes, és perquè la gent ens ha votat. Respectin la democràcia. Que vostès, de veritat, em comencen a fer por i em comencen a preocupar. Tant de bo els ciutadans abans d'anar a votar el 29 de novembre s'ho pensin molt bé, s'ho pensin molt bé, els hi dic de veritat. És una vergonya!

I diu vostè: «No sé d'economia, no puc...» Doncs no debati amb la consellera d'Economia si no sap d'economia i de números, perquè no n'ha donat ni un, no n'ha donat ni un de número. *(Aplaudiments.)* Ve aquí a fer proclames demagògiques, però..., proclames demagògiques. Jo no puc venir... Jo li he donat números, jo li he donat dades. Jo li he donat a qui beneficien les coses. La reducció dels impostos, quants recursos signifiquen? Per l'amor de Déu... I diu: «Quines dades?» Escolta, he tret les dades oficials per dir que les comunitats autònomes que menys inverteixen en sanitat són Balears, Andalusia, València. És aquesta la realitat, si a vostè no li agrada. Miri, escolti'm, aquesta és la realitat.

I, miri, tenim sort els catalans, de moment hem tingut sort que mai han governat vostès a Catalunya. Per tant, espero que no ho comprovem, però ho podem comprovar en altres llocs on governen amb VOX també i veiem com estan fent les seves polítiques. Sí, vostès el que fan és reduir els impostos a la gent que té més diners, a la gent més rica. Escolti'm, és que l'impost de patrimoni el paga la gent que té molts recursos. Jo no el pagaré mai i també l'impost de successions. L'hi he tornat a dir: set de cada deu catalans no paguen impost de successions. Llavors, què m'està dient? A qui vol beneficiar vostè? Als que més tenen. Llavors, sí, venen aquí..., de classe treballadora... És mentida, no ho són o no els representen. Jo no dic que no ho siguin, potser sí que ho són, però no els representen. Això és la pena. No representen la classe treballadora. Vostès sempre defensen els més rics. És lo que fa Madrid i fan altres comunitats autònomes.

Nosaltres vam reduir l'IRPF als trams de menys de 33.000 euros, que són la majoria –que per desgràcia no són més alts– dels sous de les famílies a Catalunya: seixanta-tres per cent de beneficiaris.

I anem molt en compte quan diem reduir els impostos, perquè, evidentment, suposa una reducció dels ingressos i una reducció dels serveis públics i de la millora dels

serveis públics. Això vostè no ho ha explicat. Ve aquí, una recepta, «bajaremos impuestos, haremos un millón de viviendas...» ¿Cómo? ¿Cómo? Com ho faran vostès? Perquè vostès va liberalitzar el sòl i on ens va portar la liberalització del sòl? A una crisi brutal de la nostra economia.

I una altra cosa –i una altra cosa–, perquè, clar, el PP, PP, PP, doncs, miri, quan va arribar Rajoy al Govern, que també va prometre a la campanya electoral que no apujaria els impostos, sap què és el primer que va fer? Apujar l'IRPF –apujar l'IRPF. *(Remor de veus.)* Ai, no ens en recordem. Busquin, si us plau...

El president

Silenci, si us plau. Silenci.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Va apujar l'IRPF. Sí, el president Rajoy, a tots els ciutadans i a la classe treballadora també. És a dir, que ja sabem com van vostès, però, en tot cas, no vull entrar aquí. *(Remor de veus.)*

El que jo li diria a vostè és: quan vostès fan una proposta, si us plau, l'avaluïn econòmicament, que la gent sàpiga de què estem parlant, perquè amb aquestes reduccions seves d'impostos, 5.000, 6.000 o 7.000 milions d'euros. I l'hi repeteixo: 1.500 milions d'euros del Departament d'Empresa, 2.000 milions d'euros del d'Interior i Seguretat, 16.000 al de la consellera Pané, 8.000 milions d'euros al de la consellera Niubó, d'Educació. Quan retallen, què retallen, quins serveis públics? La gent mereix saber-ho. Perquè si vostès redueixen al res els serveis públics, la gent haurà de buscar-se la vida al sector privat i el sector privat val diners. I aquestes classes mitjanes i treballadores no podran fer front a això. Per això, nosaltres volem un estat del benestar fort, que respecti, que protegeixi els ciutadans de les classes mitjanes i treballadores. No és el que volen fer vostès.

Més val que l'hi expliquem clar a la gent quan vagin a votar el 29 de novembre.

El president

El tercer punt de l'ordre del dia és la declaració del Parlament de Catalunya sobre la soledat no volguda.

Declaració del Parlament de Catalunya sobre la soledat no volguda

401-00087/15

Llegirem tot seguit la declaració del Parlament de Catalunya sobre la soledat no volguda, adoptada per la Junta de Portaveus. Té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra i Oller, diputada i secretària tercera de la Mesa del Parlament, per fer-ne la lectura.

La secretària tercera

«La soledat no volguda és un dels grans reptes socials, sanitaris i comunitaris del nostre temps. És una realitat que pot afectar qualsevol persona al llarg de la vida i que té una incidència especialment significativa en determinades etapes i situacions de vulnerabilitat, entre les quals es troben les persones grans, els infants i joves, les persones amb problemes de salut mental, les persones amb discapacitat, les persones cuidadores o les que travessen processos de dol, exclusió o pèrdua de vincles.

»La soledat no volguda no és només una experiència individual ni una qüestió vinculada exclusivament al benestar emocional. Té conseqüències sobre la salut física i mental, debilita els vincles socials i comunitaris i pot comprometre la cohesió de la nostra societat. Per aquest motiu, cal entendre-la com un fenomen complex, relacional i col·lectiu que requereix una resposta coordinada del conjunt del país.

»L'Organització Mundial de la Salut ha reconegut la connexió social com un determinant fonamental de la salut i ha advertit que la soledat i l'aïllament social constitueixen un problema de salut pública. Així mateix, ha instat els governs, les institucions i el conjunt de la societat a impulsar polítiques i iniciatives que afavoreixin les relacions socials, la participació i la construcció de comunitats més connectades.

»Prevenir i abordar la soledat no volguda exigeix superar respostes aïllades i avançar cap a una acció compartida entre les administracions públiques, els serveis socials i sanitaris, el món educatiu, les entitats socials, el teixit associatiu, les comunitats locals, el sector privat i la ciutadania. Només des del treball en xarxa, la proximitat i la corresponsabilitat podrem detectar situacions de soledat, acompanyar les persones que les viuen i generar oportunitats reals de participació, vinculació i pertinença.

»Les comunitats tenen un paper essencial en aquesta tasca. Uns barris i municipis acollidors, accessibles i inclusius, que facilitin la trobada i la participació, contribueixen a prevenir l'aïllament i a reforçar els vincles entre les persones. En aquest sentit, cal reconèixer i donar suport a les iniciatives comunitàries, les xarxes veïnals, el voluntariat i les entitats que treballen cada dia per crear relacions significatives i sostenir les persones en moments de fragilitat.

»També cal promoure una mirada lliure d'estigmes. Reconèixer una situació de soledat no ha d'ésser motiu de vergonya ni pot interpretar-se com un fracàs personal. Com a societat, hem de generar espais segurs on les persones puguin expressar com se senten, demanar ajuda i trobar una resposta respectuosa, propera i adaptada a llurs necessitats i preferències.

»Amb motiu de la Setmana contra la Soledat No Volguda del 2026, que va tenir lloc del 19 al 25 d'octubre, el Parlament de Catalunya expressa el seu reconeixement i solidaritat amb totes les persones que viuen situacions de soledat no volguda i amb les famílies, els professionals, els voluntaris i les entitats que les acompanyen.

»En segon lloc, el Parlament de Catalunya reconeix la soledat no volguda com un repte social, sanitari i comunitari, que requereix una resposta transversal, preventiva i sostinguda, i manifesta la necessitat d'incorporar aquesta realitat en l'agenda pública per a promoure'n el coneixement, la sensibilització social i la detecció precoç.

»A més, el Parlament de Catalunya referma la importància del treball en xarxa entre les administracions, els serveis públics, les entitats socials, el teixit comunitari i la ciutadania, a fi d'evitar respostes fragmentades o desvinculades de l'entorn de vida de les persones.

»Així mateix, el Parlament de Catalunya reivindica el valor dels vincles, les cures i la participació comunitària com a elements fonamentals per al benestar de les persones i per a la construcció d'una societat més justa, inclusiva i cohesionada, i encoratja les institucions i el conjunt de la societat catalana a impulsar iniciatives que afavoreixin la connexió social, les relacions significatives, la participació i el sentiment de pertinença.

»Finalment, el Parlament de Catalunya referma el seu compromís amb una societat més propera, connectada i solidària, i fa una crida a les institucions, les entitats, els

agents socials i econòmics, les comunitats i la ciutadania perquè facin seva aquesta causa compartida. Combatre la soledat no volguda significa posar les persones i llurs vincles al centre. Significa escoltar, acompanyar, prevenir i construir comunitats capaces de tenir cura. Perquè cap persona no s'hauria de sentir sola sense voler-ho.

»Palau del Parlament, 4 de novembre de 2026.»

(Aplaudiments forts i perllongats.)

El president

A la lectura d'aquest punt ens han acompanyat, i els vull saludar en nom de la cambra, l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, la Fundació Ajuda i Esperança, la FATEC, Amics de la Gent Gran i la cooperativa +65. Benvinguts al Parlament de Catalunya.

Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del cinquantè aniversari de l'Associació Catalana de l'Hemofília

401-00088/15

El quart punt de l'ordre del dia és la declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del cinquantè aniversari de l'Associació Catalana de l'Hemofília. Llegirem tot seguit aquesta declaració, adoptada per la Junta de Portaveus. I té la paraula la senyora Judit Alcalá González, diputada i secretària quarta de la Mesa del Parlament, per fer-ne la lectura.

La secretària quarta

«Aquest any 2026, l'Associació Catalana de l'Hemofília commemora cinquanta anys de trajectòria al servei de les persones amb hemofília i altres coagulopaties congènites i de llurs famílies.

»L'hemofília és una malaltia minoritària, crònica i d'origen genètic que altera el procés de coagulació de la sang per la deficiència d'un factor de coagulació. Segons la gravetat, les persones afectades poden patir hemorràgies espontànies o sagnats prolongats davant de traumatismes, lesions o intervencions. Les hemorràgies articulars i musculars repetides poden causar dolor, limitacions funcionals i

complicacions permanents, i els sagnats en altres localitzacions poden arribar a comprometre greument la salut.

»Conviure amb l'hemofília implica molt més que controlar els episodis hemorràgics. Requereix prevenció, seguiment especialitzat i coordinació assistencial, i condiciona decisions quotidianes en l'àmbit familiar, educatiu, laboral i social. Per això, l'atenció ha d'ésser integral, continuada i centrada en la persona, amb accés equitatiu al diagnòstic, al tractament, a la rehabilitació i al suport psicològic i social.

»Durant les darreres cinc dècades, els avenços científics i assistencials han transformat el pronòstic i la qualitat de vida de les persones amb hemofília. Els tractaments substitutius dels factors de coagulació, els tractaments no substitutius i la profilaxi han permès prevenir sagnats i reduir complicacions. Catalunya disposa, a més, d'unitats d'expertesa clínica que ofereixen atenció d'alta especialització i treballen coordinadament amb els serveis sanitaris i socials més propers a la persona.

»Aquests progressos no permeten, però, donar per assolits tots els objectius. Cal impulsar la recerca i la innovació, garantir la seguretat i l'accés equitatiu als tractaments, reforçar el diagnòstic precoç i assegurar una transició adequada entre l'etapa pediàtrica i l'adulta. També cal atendre les necessitats de les dones i de les persones amb formes menys conegudes o infradiagnosticades, combatre l'estigma i evitar desigualtats per raó del lloc de residència o de qualsevol circumstància personal.

»La història de l'hemofília també conté un episodi que Catalunya no pot oblidar: les infeccions pel VIH i pel virus de l'hepatitis C contretes per persones amb coagulopaties per mitjà de productes hemoderivats utilitzats en dècades passades. El Parlament expressa el seu record i homenatge a les persones que van perdre la vida, la seva solidaritat amb les persones supervivents i llurs famílies, i el reconeixement a totes les persones que van defensar la reparació i la dignitat del col·lectiu. Aquesta memòria obliga les institucions a mantenir el màxim compromís amb la seguretat dels tractaments, la transparència, la vigilància sanitària i els drets dels pacients.

»En aquest recorregut, l'Associació Catalana de l'Hemofília ha estat un referent imprescindible. Des del 1976, ha creat xarxes de suport mutu, ha acompanyat persones i famílies, ha fet visibles les coagulopaties congènites i ha traslladat les

seves necessitats a les institucions i al sistema de salut. El Parlament agraeix aquesta tasca, i també la de la Fundació Privada Catalana de l'Hemofília, dels professionals, dels equips de recerca i de totes les persones que han contribuït a millorar l'atenció i la qualitat de vida del col·lectiu.

»Per tots aquests motius, el Parlament de Catalunya felicita l'Associació Catalana de l'Hemofília pels seus cinquanta anys, reconeix la fortalesa i la contribució de les persones amb hemofília i altres coagulopaties congènites i de llurs famílies, i reafirma el compromís de les institucions catalanes amb una atenció integral, especialitzada, segura, pròxima i equitativa. Així mateix, el Parlament manifesta la voluntat de continuar avançant en la recerca, la innovació, el diagnòstic, els tractaments i la protecció efectiva dels drets de totes les persones afectades.

»Finalment, el Parlament reconeix el valor de la participació de les persones amb hemofília i altres coagulopaties congènites i de llurs famílies en el disseny, la millora i l'avaluació de l'atenció, en col·laboració amb les entitats que les representen.

»Palau del Parlament, 4 de novembre de 2026.»

(Aplaudiment forts i perllongats.)

El president

També han assistit a la lectura d'aquesta declaració institucional d'aquest cinquantè aniversari la senyora Otília Ragull Ruiz, presidenta de l'Associació Catalana de l'Hemofília, i el senyor Adolfo Rodríguez Carrión, president de la Fundació Catalana de l'Hemofília. Benvinguts i moltíssimes gràcies per la feina que fan.

Suspenem la sessió, que reprendrem a dos quarts de quatre de la tarda.

Els recordo que ara hi ha un minut de silenci davant de la façana del Parlament.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i set minuts.